La teva Escòcia
La teva veu
Un debat nacional

(i)

La teva Escòcia
La teva veu
Un debat nacional

Demano a tots els escocesos que s'aturin i reflexionin sobre el país que som, però també sobre el país que podríem ser, el país que hauríem de ser. Em comprometo a encetar un nou capítol de la política escocesa en què siguin les persones, i no únicament els polítics, els que n'escriguin la història i el guió.

Alex Salmond, primer ministre d'Escòcia, 14 d'agost de 2007

(iii)

Ningú no té dret a fixar els límits del progrés d'una nació; ningú no té dret a dir al seu poble: «Heu d'arribar fins aquí, i prou.»

Charles Stewart Parnell (1846-1891)

(iv)

Escòcia s'enorgulleix de la llarga trajectòria que té en innovació i excel·lència dins l'àmbit de la sanitat i l'assistència mèdica, amb instituts de medicina de gran prestigi arreu del món i una recerca clínica i científica de renom internacional. També podem estar molt satisfets del nostre Servei Nacional de Salut. Fent ús en nom del poble d'Escòcia, d'una manera assenyada, de totes les competències transferides en matèria de sanitat i benestar, hem canviat l'entorn i les possibilitats de millorar la salut i les desigualtats en la sanitat. S'han fet avenços notables per reduir els temps d'espera; els nostres esforços per millorar els serveis de cardiopaties coronàries, vessaments cerebrals i càncers, entre altres, han repercutit positivament en els pacients. El que s'ha fet és una demostració del que es pot assolir i estic segura que, si aconseguim plens poders i competències dins una nació independent, progressarem molt més.

Nicola Sturgeon
Viceprimera ministra i ministra secretària de Sanitat i Benestar

(vi)

Hem estat a la mercè de les decisions financeres i econòmiques preses fora d'Escòcia durant massa temps. En el marc actual, el Govern d'Escòcia no té capacitat de controlar els factors principals de la política econòmica, com podria ser la competència per a donar embranzida a l'economia en cas d'una desacceleració o la gestió del sistema fiscal. Això no és gens beneficiós per a l'economia escocesa; ni actualment ni a llarg termini. Ara és el moment de canviar. Per tal que Escòcia assoleixi la plena capacitat, hem d'aconseguir més competències per a la nostra pròpia economia.

John Swinney
Ministre secretari de Finances i Creixement Sostenible

(viii)
El marc constitucional actual limita la capacitat d'Escòcia de capitalitzar plenament els beneficis econòmics que ens ofereix el nostre sistema educatiu i formatiu. El nostre sistema d'ocupació i de prestacions socials, concretament, s'ha d'estructurar de manera que beneficiï el major nombre de persones d'arreu d'Escòcia amb vista a una ocupació sostenible. Ho aconseguirem millor si situem les necessitats i les expectatives del poble d'Escòcia al centre d'aquest model de funcionament.

Fiona Hyslop
Ministra secretària d'Educació i Aprenentatge Permanent

(xi)

El sistema judicial i legal d'Escòcia és únic. Es va establir al llarg dels segles i s'ha mantingut durant els tres-cents anys d'incorporació a la Unió. Durant el procés d'autonomia amb les principals competències en justícia transferides, aquest sistema va continuar servint a Escòcia d'una manera única, adequada al país i la seva gent. Confiem en el poble d'Escòcia, que es pot sentir orgullós del que ha assolit. Volem que el Govern d'Escòcia pugui avançar per a beneficiar el poble escocès. Volem tenir la possibilitat d'abordar tots els aspectes relacionats amb la delinqüència i les seves causes.

Kenny MacAskill
Ministre secretari de Justícia

(xii)

El Govern d'Escòcia, fent ús de les seves possibilitats actuals, tot i que limitades, ha donat un gran impuls a les comunitats rurals. Encara hi ha nombrosos exemples, però, que demostren que seria molt més profitós ser un país independent.

Quan assisteixo a les negociacions europees i veig els progressos que han aconseguit altres nacions de grandària similar, m'adono més que mai que si tinguéssim la nostra pròpia veu a Europa es garantirien les necessitats específiques dels nostres grangers i pescadors, i el nostre medi estaria més protegit.

Richard Lochhead
Ministre secretari d'Afers Rurals i de Medi Ambient

(xiv)

Hem legislat per eliminar la confusió d'unes dobles eleccions i hem elaborat propostes per aclarir el procediment d'unes eleccions escoceses. Actualment les competències estan repartides entre Holyrood i Westminster. El fet de transferir les competències per a totes les eleccions escoceses a Holyrood significaria retre comptes a un electorat més proper i restabliria la confiança en el procés democràtic. El dret de vot seria a partir dels setze anys i introduiríem el sistema de vot de representació proporcional en totes les eleccions, cosa que ampliaria la participació i la democràcia a Escòcia.

Bruce Crawford
Ministre d'Afers Parlamentaris

(xvii)

El Debat Nacional ha demostrat que hi ha un gran afany per debatre el futur constitucional d'Escòcia. La gent d'arreu del país ha avaluat i analitzat l'ampli ventall d'opcions constitucionals, des d'una autonomia més extensa fins a una independència. Són moltes les opcions per a reformar la nostra constitució, però la majoria de gent està d'acord que l'*statu quo* no és favorable a Escòcia. Com a ministre de Cultura, Afers Exteriors i Constitució, estic molt satisfet de tot el que ha assolit Escòcia d'ençà que té autonomia, però crec que la independència ampliaria les possibilitats perquè Escòcia prosperés. Això permetria que Escòcia progressés en l'àmbit internacional i cultural; dins el panorama mundial, Escòcia es podria relacionar amb els altres estats sobirans d'igual a igual. Escòcia també aconseguiria competències en tots els àmbits polítics necessaris per a promoure un creixement econòmic sostenible.

Michael Russell
Ministre de Cultura, Afers Exteriors i Constitució

CONTINGUTS

PRESENTACIÓ

1. El Debat Nacional sobre el futur d'Escòcia

Introducció

Ordenament vigent

Opcions per al futur

El Debat Nacional

2. Les opcions per al futur d'Escòcia

Introducció

Posició actual

Comissió sobre l'Autonomia Escocesa

Plena autonomia

Independència

3. Una Escòcia més pròspera

Panorama general

Política econòmica i fiscal

Negocis i empreses

Migració

Ràdio i televisió

Conclusió

4. Una Escòcia més justa

Panorama general

Benestar i prestacions

Habitatge i regeneració

Igualtat d'oportunitats

Conclusió

5. Una Escòcia més verda

Panorama general

Medi ambient, agricultura i pesca

Transports

Energia

Conclusió

6. Una Escòcia més sana i més intel·ligent

Panorama general

Sanitat

Educació i infants

Conclusió

7. Una Escòcia més segura

Panorama general

Justícia penal i civil

Poder judicial i tribunals

Drets humans i competències

Conclusió

8. Una Escòcia més forta

Panorama general

Escòcia al món, avui

El futur paper d'Escòcia

Conclusió

9. Una Escòcia moderna

Panorama general

Constitució i sistema de govern

Eleccions

Conclusió

10. Decidir el futur d'Escòcia

Introducció

Implicar la gent

Un referèndum nacional

El proper pas

ANNEX A – ACTES DEL DEBAT NACIONAL

ANNEX B – ORGANITZACIONS QUE CONTRIBUEIXEN AL DEBAT NACIONAL

PRESENTACIÓ
M. Hble. Sr. Alex Salmond, primer ministre d'Escòcia

Al llarg dels dos últims anys, més de 15.000 persones han participat en el Debat Nacional sobre el futur d'Escòcia: en concentracions públiques, per mitjà de la premsa i per Internet. Hi ha hagut altres contribucions importants d'experts, de científics, de periodistes i d'especialistes en la matèria sobre temes tan diversos com l'autonomia fiscal, l'energia i el medi ambient, o Escòcia al món.

Dues coses són clares. En primer lloc, cada vegada hi ha més gent que demana que es tingui en compte Escòcia i que se'n debati el futur nacional. En segon lloc, que les disposicions actuals no satisfan les exigències de la nostra nació. Deu anys després d'haver aconseguit l'autonomia (*devolution*), gairebé tothom està d'acord que ara és hora d'ampliar les competències del nostre Parlament.

Fa deu anys, Donald Dewar va dir que el Parlament Escocès era «una nova veu a la terra, una veu per afaiçonar Escòcia i, sobretot, una veu per al futur». Tenia raó. Però el nostre Parlament està incomplet, inacabat. La seva veu és apagada o calla en moltes de les àrees primordials de la nostra nació.

Crec que Escòcia no pot progressar plenament fins que no assumeixi les seves responsabilitats: la seva economia, la seva fiscalitat i la seva despesa; la seva riquesa i la seva pobresa, els seus recursos naturals i els seus residus; la seva gent gran i el seu jovent; les seves carreteres i els seus mars, el seu lloc al món, la pau i la guerra, els lligams d'amistat i els interessos comuns amb altres nacions de la Terra.

Aquestes són les qüestions a què s'enfronten diàriament els països normals, independents. Són conscients dels reptes i les oportunitats que vénen amb la independència, i també de les responsabilitats que comporta.

Escòcia i la seva gent estan més que capacitades per a assumir aquesta tasca. Ens beneficiaríem de les oportunitats que se'n deriven. Considero que ja és hora que Escòcia reclami el seu lloc entre les nacions d'Europa i del món. Altres tenen punts de vista diferents. Ara toca que s'escolti la veu del poble en el referèndum sobre el futur d'Escòcia que volem fer al novembre del 2010.

Crec que la idea d'un Debat Nacional és molt útil per a apropar la gent a una experiència democràtica.

(Reunió ministerial d'estiu a Glasgow, 1 de setembre de 2009)

CAPÍTOL 1

El Debat Nacional sobre el futur d'Escòcia

INTRODUCCIÓ

1.1 El setembre del 1997 el poble d'Escòcia va aprovar per referèndum la creació d'un Parlament Escocès, i exercia així el dret sobirà a decidir la forma del propi govern.[1] En aquest referèndum, el poble va donar suport a poders de fiscalitat variable per al Parlament.[2] L'1 de juliol de 1999 es van atorgar plenes competències al Parlament Escocès.

1.2 Deu anys després d'haver aconseguit l'autonomia, el Debat Nacional ha impulsat nombrosos debats per tot Escòcia sobre les opcions de cara al futur del país: continuar amb la situació actual; ampliar les competències del Parlament i del Govern escocesos, i demanar la independència per a Escòcia. Un referèndum sobre les opcions quant al futur d'Escòcia donaria a la gent l'oportunitat de dir-hi la seva.

ORDENAMENT VIGENT

1.3 La Llei per a Escòcia del 1998 (*Scotland Act 1998*) va ser l'últim canvi important fet al Govern d'Escòcia dins el Regne Unit (vegeu quadre 1). La Llei va transferir al Parlament i al Govern escocesos totes les matèries que no eren reservades específicament al Regne Unit: a la pràctica, eren totes les matèries internes que l'Oficina d'Escòcia (*Scottish Office*) havia administrat prèviament, com ara la sanitat, l'educació, la justícia, el govern local, i l'agricultura i la pesca.[3]

1.4 Les matèries reservades al Regne Unit inclouen:

- Matèries que es consideren fonamentals per a l'Estat: el cap d'Estat, la ciutadania, els afers exteriors, la defensa i la seguretat.
- Matèries que es creu que requereixen un règim comú per a tot Gran Bretanya, com l'ocupació, el dret mercantil, la classificació de les drogues i el control de les armes de foc.
- Matèries que el Govern del Regne Unit considera que s'haurien d'organitzar per tot Gran Bretanya o tot el Regne Unit, com ara els afers econòmics, la seguretat social i la recaptació d'impostos.

1.5 El marc d'autonomia actual fins i tot estableix la possibilitat de fer canvis en les competències transferides. Com que només certes matèries específiques són reservades a les institucions del Regne Unit, qualsevol matèria nova, com el canvi climàtic, entra dins de les competències transferides. La llista actual de matèries reservades es pot modificar per mitjà d'un acord del Parlament Escocès i el Regne Unit, tot i que no hi ha cap mecanisme legal perquè el Parlament Escocès sol·liciti al Parlament del Regne Unit una modificació del repartiment de transferències.[4]

1.6 El Govern d'Escòcia ha adoptat mesures dins de les competències presents per a avançar en el propòsit d'exigir al Govern i l'Administració pública que construeixin una nació més pròspera, perquè arreu d'Escòcia hi hagi les mateixes oportunitats de reeixir mitjançant un creixement econòmic sostenible. El Govern d'Escòcia també ha abordat la crisi econòmica i financera per mitjà del Pla escocès de recuperació econòmica, però els principals afers polítics encara resten en mans del Govern del Regne Unit. Aquests són, bàsicament, el nivell de deute públic i de despesa a curt termini, l'avançament de les despeses econòmiques dels propers anys i el règim general d'impostos. S'ha limitat el paquet d'incentius fiscals que pot introduir el Govern d'Escòcia, tot i que les mesures que ha pres el Govern del Regne Unit probablement no són les més adequades per a Escòcia. Els recursos que el Regne Unit ha assignat a la reducció temporal de l'impost sobre el valor afegit (IVA), per exemple, s'haurien pogut utilitzar per a augmentar el nivell d'inversió de capital, cosa que hauria contribuït a crear un major nombre de llocs de treball a Escòcia.

1.7 Per tal que el procés d'autonomia funcioni bé, el Govern d'Escòcia ha de treballar juntament amb el Govern del Regne Unit, amb les altres administracions autònomes i amb la Unió

Europea. Els governs han treballat bé junts en diverses matèries: les mesures antiterroristes; el brot de grip porcina; projectes de llei sobre el canvi climàtic tant al Parlament Escocès com al Parlament del Regne Unit, i s'han restablert reunions periòdiques de les comissions ministerials conjuntes (*Joint Ministerial Committees*). Tanmateix, en altres ocasions, les relacions entre el Govern d'Escòcia i el del Regne Unit no han estat tan reeixides: les negociacions per un acord de transferència de presoners amb Líbia; la demora en la modificació de la Llei de drets humans en virtut de la Llei per a Escòcia;[5] l'exclusió dels ministres escocesos de la delegació del Regne Unit a la Cimera de Copenhaguen sobre el Canvi Climàtic, i la negativa del Govern del Regne Unit a finançar projectes d'inversions a llarg termini, especialment el pont de Forth Road.

OPCIONS PER AL FUTUR

1.8 El llibre blanc del Govern d'Escòcia, *Decidir el futur d'Escòcia*, publicat l'agost del 2007, va apuntar tres opcions principals:

- El marc d'autonomia en curs, amb la possibilitat de més autonomia en determinades matèries quan sorgeixi l'ocasió.
- Un paquet d'ampliacions específiques de les competències transferides, incloent-hi l'autonomia fiscal, però sense tenir la independència. Aquest paquet podria necessitar el consentiment del poble d'Escòcia en un referèndum, o bé podria beneficiar-se'n.
- Independència: Escòcia assumiria tots els drets i deures d'un estat europeu normal, incloent-hi la pertinença a la Unió Europea i a altres organismes internacionals, la capacitat de determinar la política econòmica, inclosa la moneda, i la gestió integral de la defensa i la seguretat.[6]

1.9 L'any 2008 el Parlament Escocès i el Govern de la Gran Bretanya van crear la Comissió sobre l'Autonomia Escocesa (*Commission on Scottish Devolution*, vegeu quadre 2), les atribucions de la qual exclouen la possibilitat de la independència. S'ha proposat un paquet de canvis per al marc d'autonomia. Els punts principals són:

- Transferència d'una part de l'impost sobre la renda.
- Transferència d'altres tributs menors.
- Capacitat limitada d'endeutament del Govern d'Escòcia.
- Transferència de competències sobre límits de consum d'alcohol a la carretera, armes d'aire comprimit i límit de velocitat.
- Un paper formal per als ministres escocesos en les polítiques reservades sobre prestacions i protecció marina.
- Reservar al Parlament i al Govern del Regne Unit un nombre de matèries que actualment són competències transferides (regulació dels professionals de la sanitat i definició de les organitzacions benèfiques).

La Comissió també va fer una sèrie de recomanacions quant a la col·laboració intergovernamental i interparlamentària.

1.10 *La teva Escòcia, la teva veu* exposa detalladament els avantatges i els desavantatges de les diverses opcions constitucionals per al futur d'Escòcia. Com que el paquet de propostes de la Comissió sobre l'Autonomia Escocesa no recull la plena autonomia, el document debat les possibilitats examinades tant en les propostes de la Comissió com en una autonomia més completa, i també la independència.

EL DEBAT NACIONAL

1.11 El Debat Nacional es va iniciar l'agost del 2007 amb la publicació *Decidir el futur d'Escòcia*. Més de 5.300 persones han participat en més de cinquanta debats nacionals arreu d'Escòcia. Al voltant de 500.000 persones han entrat al lloc web, en què hi ha enregistraments sonors i filmats de les reunions, es pot accedir a documents i blocs dels ministeris i es té la possibilitat de fer-hi comentaris.[7] El Debat Nacional és un programa únic de compromís amb el públic escocès en què s'han implicat organitzacions cíviques, joves escocesos, comunitats de minories ètniques i negres, i persones de diferents àrees del país. En l'**annex A** hi ha una llista completa de tots els actes del Debat Nacional i en l'**annex B** es pot trobar la llista d'organitzacions que hi han participat.[8]

Actes públics

1.12 El Debat Nacional és un procés obert i inclusiu, destinat a fomentar el debat, les idees i les opinions. S'han celebrat actes a Glasgow, Edimburg, Stornoway i Dumfries. Els actes del Debat Nacional formaven part de les reunions ministerials escoceses dutes a terme a Escòcia als estius del 2008 i del 2009, amb el primer ministre, el Consell de Ministres i altres ministres a la tribuna. També es van fer 130 sessions de Debat Nacional a l'entorn de l'economia amb grups del territori i de l'àmbit empresarial, on van participar més de 6.500 persones d'arreu d'Escòcia.

1.13 Aquests actes van permetre que el públic exposés la seva opinió, preguntés als ministres escocesos la seva visió d'Escòcia i fes preguntes sobre afers locals, nacionals i internacionals. Aquests actes han fet palès que la constitució inclou preocupacions quotidianes com l'economia, l'ocupació, l'energia, els subsidis, l'habitatge, l'educació i la sanitat. En el llibre blanc apareixen citacions i comentaris sobre aquests actes.

1.14 L'Escòcia civil ha estat un dels punts clau del Debat Nacional. El 26 de març de 2008 el primer ministre i el Consell de Ministres van mantenir una reunió amb més de 120 representants de la societat civil, que va posar de manifest la importància de les institucions civils escoceses. L'Scottish Council of Voluntary Organisations (SVCO), el Council of Ethnic Minority Voluntary Organisations (CEMVO), el Young Scot i l'Scottish Youth Parliament, i també grups religiosos i de culte, van presentar els actes del Debat Nacional.

1.15 També es van celebrar actes del Debat Nacional fora d'Escòcia. Els ministres han debatut aquestes qüestions a Londres, Toronto i Dublín. El primer ministre va presentar un seminari del Debat Nacional a Brussel·les i, posteriorment, van analitzar un document de Debat Nacional sobre afers exteriors i europeus.

El lloc web de Debat Nacional

1.16 El Debat Nacional ha estat precursor en l'ús de nous mitjans audiovisuals dins el Govern d'Escòcia amb els blocs dels ministres actualitzats i la possibilitat que persones de tot el món polític debatin directament amb el Govern d'Escòcia i entre elles. De moment, el lloc web del Debat Nacional s'ha visitat més de 500.000 vegades i gairebé 5.000 persones d'opinions diverses i d'arreu del món han participat en els blocs del Debat Nacional.[9]

1.17 El lloc web també ha creat un registre sobre el progrés del Debat Nacional, amb enregistraments sonors i visuals de les reunions, transcripcions dels discursos i enregistrament de comentaris, preguntes i fotografies. A més d'una línia cronològica interactiva de la història constitucional d'Escòcia, el lloc web s'ha convertit en un fòrum de debat, una font de recerca i una prova duradora de l'interès que ha suscitat el desenvolupament del Debat Nacional.

Documents de la política del Debat Nacional

1.18 Com a part del Debat Nacional, el Govern d'Escòcia ha publicat una sèrie de documents sobre diferents opcions constitucionals per a les matèries reservades i les transferides. Entre aquests documents hi ha:

- *Fiscal Autonomy in Scotland: The case for change and options for reform*
- *Europe and Foreign Affairs: Taking forward our National Conversation*
- *Opportunities for Broadcasting:Taking forward our National Conversation*
- *An Oil Fund for Scotland: Taking forward our National Conversation*
- *People and Communities: Taking forward our National Conversation*
- *Rural Affairs, the Environment and Climate Change: Taking forward our National Conversation*

Molt útil, us felicito en el vostre intent d'impulsar el debat. La gent ha tingut l'oportunitat de parlar.

(Acte del Debat Nacional a Stirling, 13 de maig de 2009)

Debat més extens

1.19 El Debat Nacional no té lloc d'una manera aïllada. La reforma constitucional és un tema crucial al Regne Unit, provocat, en part, per la preocupació generalitzada pel sistema de despeses del Parlament del Regne Unit. La reacció del Govern del Regne Unit ha estat la d'impulsar la iniciativa *Building Britain's Future*, que té com a objectiu recuperar la confiança en la política, alhora que dóna una resposta a la recent crisi econòmica.[10] Altres organitzacions han impulsat iniciatives en resposta al debat de les despeses i als debats constitucionals que han sorgit, com ara el projecte POWER 2010 de les fundacions Joseph Rowntree.[11]

1.20 El Govern del Regne Unit ha prosseguit el seu programa de treball sobre el sistema de govern de la Gran Bretanya i està impulsant un projecte de llei de reforma constitucional i del sistema de govern que, entre altres mesures, atorgaria a l'Administració pública una base legal.[12]

1.21 Al País de Gal·les, la Convenció de Tot Gal·les (*All Wales Convention*) va publicar un informe el 18 de novembre de 2009 que aconsellava convocar un referèndum per a ampliar les competències legislatives del Parlament Gal·lès.[13] La Comissió Independent del Govern Gal·lès sobre el Finançament i les Finances al País de Gal·les (la Comissió Holtham) també va publicar el primer informe sobre la reforma del finançament del govern autònom del País de Gal·les el 7 de juliol de 2009.[14]

QUADRE 1: VIATGE CONSTITUCIONAL D'ESCÒCIA D'ENÇÀ DEL TRACTAT DE LA UNIÓ

1. El Tractat de la Unió entre els regnes independents d'Escòcia i d'Anglaterra va entrar en vigor l'1 de maig de 1707. El Tractat va establir una corona unificada i un sol parlament per al nou regne de la Gran Bretanya. Les altres disposicions principals feien referència a la representació en el nou Parlament i les mesures recíproques impositives i de comerç, i conservava diverses institucions escoceses, especialment un sistema jurídic independent. Una legislació diferenciada també garantia la posició de l'Església d'Escòcia.

2. Alguns escocesos van desafiar la Unió des del principi, especialment perquè els avantatges del comerç lliure amb les colònies angleses i l'accés lliure als mercats anglesos, que van trigar a fer-se efectius, es contrarestaven amb uns impostos i unes taxes més elevats que, a partir d'aquell moment, Escòcia havia de pagar a Anglaterra.

3. Arran de la derrota de l'alçament jacobita del 1745, va semblar que s'havia resolt la polèmica sobre la posició d'Escòcia en la Unió, i també l'estabilitat en la successió al tron. Les noves exigències de la revolució industrial i de l'imperi es van convertir en prioritàries. El paper d'Escòcia en els esdeveniments britànics era primordial, però el seu nacionalisme es va mantenir intacte gràcies a les institucions independents que el Tractat de la Unió protegia.

4. El 1853 es va crear l'Associació Nacional per la Reivindicació dels Drets d'Escòcia (*National Association for the Vindication of Scottish Rights*). Tot i que no va durar gaire, es va constatar que hi havia un interès creixent en la posició d'Escòcia com a entitat política independent dins el Regne Unit, en part impulsada per la reivindicació d'un autogovern (*home rule*) per a Irlanda i pel repte que significava governar l'Imperi britànic en expansió.

5. L'aparició d'un interès polític en l'autogovern a Escòcia es va acompanyar de canvis en els preparatius per a un govern escocès, començant per la creació de l'Oficina d'Escòcia el 1885 i la designació per primera vegada d'un ministre d'afers escocesos per a representar els interessos escocesos al Consell de Ministres del Regne Unit. Es reconeixia que la identitats cultural, institucional i política específiques d'Escòcia requerien una representació específica i exclusiva. Tanmateix, no es va crear cap assemblea democràtica nacional independent.

6. Hi va haver més interès en l'autogovern escocès quan es va crear l'Associació per l'Autogovern Escocès (*Scottish Home Rule Association*) el 1886. El 1888 Keir Hardie va

crear una plataforma per l'autogovern a les eleccions parcials del Mid Lanark i, des d'aleshores, la posició constitucional d'Escòcia s'ha mantingut com una qüestió política primordial. Es va debatre en moltes ocasions l'autogovern d'Escòcia al Parlament del Regne Unit i es van aprovar una sèrie de projectes de llei. El 1913 es va aprovar una segona lectura d'un projecte de llei per a l'autogovern, però va esclatar la Primera Guerra Mundial abans que es prenguessin mesures legislatives ulteriors.

7. Un cop acabada la Primera Guerra Mundial, diversos partits i moviments polítics van reiterar la importància política de l'autogovern escocès. El Partit Nacionalista Escocès (SNP) es va crear el 1934 a partir de la fusió del Partit Nacionalista d'Escòcia (creat el 1928) i el Partit Escocès (creat el 1932). L'SNP va aconseguir el seu primer escó parlamentari a les eleccions parcials de Motherwell, el 1945, però només el va mantenir durant tres mesos.

8. Després de la Segona Guerra Mundial, l'unionisme va tenir un gran pes a Escòcia i el 1950 el Partit Laborista va deixar de donar suport al tema de l'autogovern escocès, tot i que continuava sent una qüestió primordial a Escòcia. L'Associació pel Pacte Escocès (*Scottish Covenant Association*) va ajudar a mantenir l'interès popular en una assemblea escocesa i va recollir 2 milions de signatures entre el 1949 i el 1950. Tanmateix, l'Associació no tenia vincles amb cap partit polític i no va aconseguir assegurar els seus objectius directament.

9. L'autogovern escocès es va convertir de nou en una qüestió clau arran de la victòria de l'SNP a les eleccions parcials de Hamilton del 1967. Winnie Ewing va aconseguir l'escó amb un 46% dels vots i va impulsar el sorgiment de l'SNP com a força electoral i com a partit polític majoritari.

10. D'ençà de les eleccions parcials de Hamilton, cada un dels principals partits polítics s'ha compromès, en diferents ocasions, a elaborar noves disposicions constitucionals per a Escòcia. El 1968 la declaració de Perth va comprometre els conservadors a atorgar alguna forma d'autonomia a Escòcia i el 1970 el Govern conservador va publicar *Scotland's Government*, en què es recomanava la creació d'una assemblea escocesa. Tot i així, el suport dels conservadors a una autonomia escocesa va disminuir i, al llarg dels anys 1980 i 1990, el partit es va oposar a atorgar una autonomia amb poders legislatius per a Escòcia. Tot i que el partit va fer campanya a favor del «No» en el referèndum del 1997, els conservadors han donat suport al Parlament Escocès tant des d'Escòcia com des del Regne Unit d'ençà que es va crear.

11. El 1969 el Govern laborista va encarregar un informe per a estudiar les opcions constitucionals per al Regne Unit. La Comissió Kilbrandon no va presentar l'informe fins al 1973, quan els conservadors eren al poder. L'informe Kilbrandon recomanava assemblees autònomes per a Escòcia i el País de Gal·les, cosa que va portar a les urnes el debat de l'autonomia en el referèndum del 1979. La legislació requeria que un 40% del total de l'electorat donés suport a l'autonomia en el referèndum d'Escòcia; només un 32,9% van donar suport a l'assemblea, tot i que això representava un 51,6% del total dels votants i una majoria de més de 77.000 persones.

12. Després que el Govern conservador fos elegit el 1979, la Plataforma per una Assemblea Escocesa (*Campaign for a Scottish Assembly*) i, seguidament, a partir del 1989, la Convenció Constitucional Escocesa (*Scottish Constitutional Convention*) van impulsar el concepte d'autonomia i de sobirania del poble escocès. El 1988 la Plataforma per una Assemblea Escocesa va publicar *A Claim of Right for Scotland*, en què es reafirmava el llegat cultural i històric d'Escòcia i s'exposaven els arguments per a una assemblea escocesa, i que va anar seguit el 1995 de *Scotland's Parliament, Scotland's Right*, un projecte de la Convenció Constitucional Escocesa per a una assemblea escocesa, que va esdevenir la base per a la resolució que finalment es va promulgar.

13. El Partit Laborista es va presentar a les eleccions generals del 1997 amb un programa en què declarava que es comprometia a convocar un referèndum sobre l'autonomia escocesa. Es va publicar el llibre blanc *Scotland's Parliament* el juliol del 1997 amb unes propostes que van ser la base del referèndum prelegislatiu que va tenir lloc l'11 de setembre de 1997. Més d'un 74% dels participants van donar suport a la creació d'un Parlament Escocès i més d'un 63% van acceptar que el Parlament tingués el poder de

variar els impostos. El Parlament Escocès restablert el 1999 estava basat en els acords constitucionals de la posterior Llei per a Escòcia del 1998.

QUADRE 2: COMISSIÓ SOBRE L'AUTONOMIA ESCOCESA

1. El 6 de desembre de 2007 el Parlament Escocès va aprovar una moció en què reclamava la creació d'una comissió sota una presidència independent perquè revisés l'autonomia d'Escòcia. El mandat de la Comissió sobre l'Autonomia Escocesa, presidit per Sir Kenneth Calman, va consistir a:

   Revisar les disposicions de la Llei per a Escòcia del 1998 en vista de l'experiència i recomanar canvis en els acords constitucionals actuals que permetrien que el Parlament Escocès servís millor el poble d'Escòcia, perfeccionés la responsabilitat financera del Parlament Escocès i continués mantenint la posició d'Escòcia dins el Regne Unit.

   La Comissió va elegir els membres entre la societat civil escocesa i els partits Laborista, Liberal Demòcrata i Conservador. El Govern del Regne Unit va proveir en bona part la secretaria de la Comissió. Com que la comesa de la Comissió excloïa la independència, el Govern Escocès es va negar a participar-hi.

2. En el transcurs de la seva tasca, la Comissió va prendre, bàsicament, declaracions escrites, tot i que també hi van haver sessions amb declaracions formals de membres d'organitzacions representatives i dotze reunions públiques per tal que el públic participés directament amb la Comissió. El Govern del Regne Unit va lliurar declaracions escrites a la Comissió, mentre que el Govern d'Escòcia presentava informació factual. La Comissió va publicar el seu primer informe el desembre del 2008 i l'últim informe va ser el juny del 2009.

3. En l'informe final, *Serving Scotland Better: Scotland and the United Kingdom in the 21st Century,* es feien seixanta-tres recomanacions repartides en quatre categories:

   - Enfortir la responsabilitat financera.
   - Enfortir la cooperació entre els parlaments escocès i britànic.
   - Enfortir el marc d'autonomia.
   - Enfortir el Parlament Escocès.

   Arran de la publicació de l'informe final, es va crear un grup de treball format per representants dels partits polítics que havien participat en la creació de la Comissió perquè portés endavant les recomanacions.

4. El Parlament Escocès va debatre l'informe final de la Comissió el 25 de juny i va aprovar una moció que en refermava les recomanacions. El Govern d'Escòcia va publicar la resposta formal a les recomanacions de la Comissió el 9 de novembre de 2009.[15] Tot i que el Govern d'Escòcia no dóna ple suport a totes les conclusions de l'informe, sí que el dóna a un seguit de recomanacions i ha establert un mecanisme perquè les propostes amb un ampli acord s'apliquin al més aviat possible.

CAPÍTOL 2

LES OPCIONS PER AL FUTUR D'ESCÒCIA

INTRODUCCIÓ

2.1 L'autonomia no es va plantejar mai com un acord inalterable: era i és un procés que hauria de respondre a les circumstàncies polítiques, econòmiques i socials del pas dels anys per a garantir que Escòcia estigui ben situada de cara als reptes als quals s'ha d'enfrontar i poder aprofitar-ne les possibilitats. L'autonomia tampoc no hauria de ser la fita constitucional final d'Escòcia.

2.2 El desè aniversari del Parlament Escocès és un moment indicat per a aprofundir en aquests temes i per a convidar la gent perquè hi digui la seva al llarg d'aquest viatge constitucional d'Escòcia.

2.3 Són moltes les matèries en què el Debat Nacional ha vist que es pot ampliar l'autonomia i també les raons entorn a la independència. El Debat Nacional ha demostrat que el debat constitucional planteja qüestions dins un extens àmbit de l'activitat governamental i de la vida a Escòcia, des de la política econòmica, la fiscalitat i els beneficis fiscals, els afers exteriors i la defensa, fins als drets humans, la radiodifusió, i també la competència en les armes d'aire comprimit i els límits de consum d'alcohol a la carretera. No són ni el Parlament ni el Govern d'Escòcia qui prenen les decisions per Escòcia en aquestes matèries i en moltes més, sinó que ho fan els homòlegs del Regne Unit.

2.4 Aquest escrit inclou moltes de les principals àrees polítiques que es veurien afectades per les diferents disposicions constitucionals. No és, però, exhaustiu, sinó que se centra en les matèries en què les noves disposicions constitucionals, ja sigui aconseguint plena autonomia o amb la independència, tindrien més possibilitats d'elaborar propostes específiques per a Escòcia en temes concrets.[16] També debat importants àrees de la vida escocesa que, en gran part, ja s'han transferit, com ara la sanitat, l'educació i la justícia. Les fites aconseguides en aquestes matèries d'ençà que hi ha autonomia demostren que, amb les responsabilitats i les oportunitats adequades, Escòcia té un gran potencial per a afrontar els problemes i impulsar els èxits aconseguits.

2.5 Aquest escrit descriu les possibilitats que tindria Escòcia si tingués més competències per a elaborar polítiques per a afrontar les seves matèries. L'ús que es faci d'aquestes possibilitats dependrà de les opcions polítiques dels futurs governs escocesos i de la composició dels futurs parlaments. Així, els exemples d'aquest document descriuen els avantatges i els reptes d'assumir aquestes competències i no són ni un programa de govern ni un compromís per a una acció futura.

2.6 Hi ha quatre grans opcions per al futur d'Escòcia:

- *Statu quo:* Escòcia manté les competències presents amb una evolució gradual segons els esdeveniments o pressions concrets.
- Implementació de les recomanacions de la Comissió sobre l'Autonomia Escocesa.
- Plena autonomia amb el màxim ventall de competències per a Escòcia, tot i que encara continua sent dins el Regne Unit —a vegades, anomenada «autonomia màxima» (*devolution max*).
- Independència: Escòcia té tots els drets i deures d'un estat independent i normal.

POSICIÓ ACTUAL

2.7 Segons la Llei per a Escòcia, es poden fer esmenes a les competències legislatives del Parlament Escocès i a les funcions executives del Govern d'Escòcia. Tot i que s'han regulat sovint les competències transferides als ministres escocesos, les competències legislatives del Parlament Escocès no s'han ampliat tan sovint.[17]

COMISSIÓ SOBRE L'AUTONOMIA ESCOCESA

2.8 La Comissió va revisar l'autonomia, tot i que no va recollir la possibilitat de la independència i, a causa de les seves atribucions, no va poder revisar algunes de les opcions més importants, com la plena autonomia fiscal.[18] No obstant això, la Comissió va proposar un paquet d'esmenes al marc d'autonomia que establia nous principis, com el d'atorgar al Govern d'Escòcia una capacitat limitada d'endeutament. També recomanava maneres de millorar les relacions entre el Govern i el Parlament escocesos i el Govern i el Parlament del Regne Unit. Més endavant, analitzarem en aquest document els avantatges i els inconvenients de les principals recomanacions.

2.9 La Comissió no va fer recomanacions en un nombre d'àrees rellevants, com els temes econòmics, l'ocupació i el dret mercantil, i els afers exteriors. Les recomanacions de la Comissió relatives a les prestacions no ampliaven més l'autonomia, però sí que reconeixien l'interès del Govern autònom d'Escòcia a ocupar-se de les polítiques fins ara reservades. Així doncs, les competències transferides es podrien ampliar més enllà de les recomanacions de la Comissió.

PLENA AUTONOMIA

2.10 Un cop aconseguida la plena autonomia, el marc d'autonomia actual es mantindria i Escòcia continuaria dins el Regne Unit. El Govern i les institucions del Regne Unit continuarien tenint competències en moltes matèries, com per exemple la moneda i la política monetària i també les decisions sobre la pau i la guerra. Una plena autonomia atorgaria a Escòcia més responsabilitats en matèries internes i ampliaria el ventall de mesures que podrien assumir el Govern i el Parlament Escocès per a afavorir un creixement econòmic més sostenible. Tanmateix, hi continuaria havent una interacció contínua en matèries reservades al Regne Unit, per exemple, els afers exteriors, la defensa, la política macroeconòmica, alguns impostos i, possiblement, la protecció social i les pensions. Ara bé, encara hi hauria diverses matèries de discòrdia. Per tal que Escòcia pogués treure el màxim profit de l'ampliació de competències, s'haurien de millorar les relacions intergovernamentals, inclosos els principis aplicables de paritat de condicions.

INDEPENDÈNCIA

2.11 La política escollida pel Govern d'Escòcia és la independència, que aportaria totes les possibilitats d'una plena autonomia amb les competències addicionals que no es poden transferir dins el Regne Unit, com els afers exteriors i la defensa. Amb la independència, Escòcia tindria competències en:

- Economia, incloses les decisions sobre la moneda i el context macroeconòmic.
- Inversió en educació, empreses i infraestructures, incloent-hi transport i habitatge.
- Medi ambient, energia i canvi climàtic.
- Sistema fiscal i de beneficis fiscals.
- Tot el ventall de serveis públics, incloent-hi subsidis i sanitat.
- Afers exteriors, defensa i seguretat.
- Legislació sobre igualtat i drets humans.
- La constitució i el sistema de govern d'Escòcia, inclosos el Parlament, els tribunals i el govern local.

2.12 La independència completaria les competències del Parlament i el Govern escocesos, i faria possible l'existència de les estructures i els serveis actuals. Certs aspectes d'una Escòcia independent serien similars: es continuarien proporcionant els mateixos serveis i prestacions i les pensions i els subsidis es continuarien pagant en una quantitat semblant a la d'ara. Els serveis com el Servei Nacional de Salut (NHS) i educació, que s'han transferit pràcticament en la seva totalitat, continuarien sent similars als actuals. Amb els anys, el Govern i el Parlament escocesos podrien desenvolupar i aplicar solucions específiques per a Escòcia.

2.13 Com a nació independent, Escòcia seria similar a altres nacions sobiranes d'arreu del món. En els últims anys, molts països han aconseguit la independència i s'ha reconegut que és just que les nacions sobiranes siguin responsables de les pròpies decisions, sense deixar de treballar conjuntament amb altres nacions. En el moment present, Escòcia és una nació dins un estat més gran i no es pot manifestar sobre qüestions rellevants. La independència

atorgaria a Escòcia competències per a poder prendre decisions sobre el seu futur en un entorn globalitzat i internacional, i la seva contribució en un món interdependent seria completa.

He trobat molt interessant aquest acte... Ha estat reconfortant adonar-me que el Govern Escocès vol que el poble d'Escòcia decideixi el seu propi futur. Tot i que la Comissió Calman aporta grans idees, es basa en el que volen tres partits polítics.

(Reunió ministerial d'estiu a Aberdeen, 18 d'agost de 2009)

No veig cap altra manera que el país pugui avançar si no és amb una autonomia fiscal plena, però la meva pregunta és: Seria millor fer-ho així i compartir alguns recursos comuns formant part del Regne Unit (per exemple, les forces armades, les ambaixades arreu del món, etc.), o potser tot això funcionaria millor amb la independència?

(Lloc web del Debat Nacional, 18 de novembre de 2008)

Com beneficiaria la independència al jovent d'Escòcia?

(Reunió ministerial d'estiu a Inverness, 5 d'agost de 2008)

CAPÍTOL 3

UNA ESCÒCIA MÉS PRÒSPERA

PANORAMA GENERAL

3.1 Un desenvolupament econòmic sostenible millora la qualitat de vida, la salut i el medi ambient en benefici de tota la societat i administra alhora els recursos del planeta per al futur. Aquest és un dels objectius principals dels governs d'arreu del món i és el propòsit primordial del Govern d'Escòcia.

3.2 La prosperitat d'una nació depèn del fet que tothom hi contribueixi, en tant que treballadors, consumidors, voluntaris i gent de negocis. El paper del Govern és el de fer-ne possible l'èxit invertint en la gent i en la terra, i el de superar obstacles innecessaris en benefici d'un creixement econòmic sostenible. Hi ha uns mecanismes que els governs poden utilitzar per a promoure el creixement, com ara:

- Impulsar el desenvolupament econòmic amb polítiques fiscals i monetàries eficaces.
- Influenciar els objectius econòmics, socials i ambientals per mitjà de la legislació i de la regulació dels mercats de treball i de producció.
- Invertir directament en infraestructura i educació.

En un món interdependent, sovint aquests mecanismes es coordinen internacionalment, especialment, en el cas d'Escòcia, per mitjà de la Unió Europea.

3.3 Amb les disposicions actuals, molts dels mecanismes clau per a promoure el creixement econòmic són reservats al Govern del Regne Unit i a altres institucions del Regne Unit. Alguns es podrien transferir a Escòcia des del Regne Unit (per exemple, alguns aspectes del sistema fiscal, tal com va recomanar la Comissió sobre l'Autonomia Escocesa).

Quines mesures s'estan prenent a Escòcia, especialment per a atenuar els efectes de l'esgotament dels recursos? Actualment en som tan dependents que s'haurien de fer enormes canvis per a capacitar i retornar a les generacions futures l'habilitat de crear una comunitat resistent i sostenible amb gent segura i capaç d'afrontar tots els reptes a què s'hauran de sotmetre.

(Acte del Debat Nacional a Oban, 5 d'octubre de 2009)

3.4 Amb la independència, Escòcia tindria plenes competències per a promoure el creixement econòmic i per a millorar la competitivitat d'Escòcia a llarg termini, incloent-hi:

- La creació d'un sistema fiscal perquè Escòcia sigui un país més atractiu de cara a l'expansió de negocis i les inversions.
- L'elecció d'un marc macroeconòmic que inclogui el funcionament de la política fiscal que millor s'adapti a les característiques de l'economia escocesa.
- Encoratjar la recerca i la inversió per a impulsar el creixement en sectors bàsics en què Escòcia té un avantatge comparatiu, com podrien ser l'energia, l'alimentació i la beguda, les ciències de la vida, els serveis financers, les indústries creatives i el turisme sostenible.
- Demanar préstecs de manera responsable per a invertir en projectes clau a llarg termini, com podria ser el pont de Forth Road.
- Representar els interessos d'Escòcia a escala internacional, per exemple, la política pesquera a la Unió Europea i les taxes sobre el whisky a l'Organització Mundial del Comerç.
- Determinar una estratègia de població clara, que pugui solucionar els reptes demogràfics i d'aptituds a què s'encara la nació.

POLÍTICA ECONÒMICA I FISCAL

Introducció

3.5 El Govern d'Escòcia vol assolir nivells més alts de creixement econòmic sostenible i vol millorar la productivitat, la participació i la població en el mercat laboral, tot construint solidaritat, cohesió i sostenibilitat.[19] Per a aconseguir un creixement econòmic sostenible, és primordial que hi hagi un marc fiscal i econòmic que impulsi la competitivitat d'Escòcia a llarg termini i l'habilitat de respondre amb rapidesa i decisió a les pressions econòmiques a curt termini.

3.6 Durant més d'una generació, la taxa de creixement de l'economia escocesa ha estat més baixa que la del Regne Unit i d'altres països comparables d'Europa. En els darrers trenta anys fins al 2007, la mitjana anual de la taxa de creixement del producte interior brut (PIB) va ser d'un 2,0% —més baixa que l'economia del Regne Unit en el seu conjunt (2,4%) i molt per darrere d'Irlanda (5,3%), Noruega (3,1%) i Finlàndia (2,9%). Escòcia, com a conseqüència de trobar-se atrapada en un cicle de baix creixement durant tant de temps, es troba actualment darrere de molts països europeus comparables segons una sèrie d'indicadors econòmics.[20]

Competències actuals

3.7 El marc d'autonomia actual atorga al Govern d'Escòcia competències en una sèrie de matèries que afecten el rendiment econòmic d'Escòcia a llarg termini, com l'educació, el transport, la planificació i el desenvolupament econòmic. L'estratègia econòmica governamental subratlla com aquestes s'utilitzen actualment per a millorar la taxa de creixement econòmic sostenible d'Escòcia.[21]

3.8 Els elements clau de la política econòmica, però, inclosos els impostos, la política macroeconòmica, la ciència i la innovació, la seguretat social, el dret al treball i la regulació financera, es troben fora de les competències escoceses actuals.

Política fiscal

3.9 El Parlament i el Govern escocesos tenen competències en l'assignació de gran part de la despesa del sector públic d'Escòcia: al voltant de 30.000 milions de lliures dels 50.000 milions.[22] Tanmateix, algunes àrees primordials de la despesa pública escocesa són reservades a les institucions del Regne Unit, com ara les despeses de defensa.

3.10 Escòcia, en contrast amb la seva autonomia de despesa, té competències molt limitades per a recaptar fons per a la despesa pública. Només hi ha tres instruments fiscals transferits a Escòcia: la fiscalitat local —actualment l'impost local (*council tax*)—, les taxes a les empreses i el tipus d'interès variable escocès, que pot variar el tipus bàsic d'impost sobre la renda fins a 3 penics.[23] La gran majoria dels ingressos fiscals que aconsegueix Escòcia s'estableixen i es recapten en l'àmbit del Regne Unit. El Govern del Regne Unit decideix, en matèria de competències transferides, quina quantitat s'hauria de restituir a Escòcia per mitjà del paquet financer a Escòcia i del càlcul de la fórmula Barnett (vegeu el quadre 4 sobre la fórmula Barnett).

3.11 Escòcia també té una capacitat molt limitada d'obtenir préstecs. El Govern d'Escòcia només pot sol·licitar préstecs al Ministeri d'Economia i Finances del Regne Unit i per raons de liquiditat immediata. El Govern d'Escòcia, contràriament a les autoritats locals, i també al Govern d'Irlanda del Nord i a una gran majoria de governs autònoms, no pot demanar préstecs per a ampliar els objectius polítics, com, per exemple, afrontar les pressions d'una recessió econòmica o finançar projectes de capital, com el nou pont del riu Forth.[24]

Política macroeconòmica

3.12 És fonamental aconseguir una política macroeconòmica equilibrada i solidària per a fomentar la innovació, la inversió i la creació de llocs de treball, i també per a crear els incentius, les condicions i les oportunitats adequades per al creixement econòmic.

3.13 La política macroeconòmica es basa en dos instruments primordials:

- Política monetària: l'ús dels tipus d'interès, l'oferta monetària i els tipus de canvi per a influir en el nivell de diner, de crèdit i d'inflació en l'economia.
- Política fiscal: el marc en la gestió de la despesa pública, els ingressos i l'endeutament.

3.14 La política monetària és una matèria reservada i gestionada íntegrament per mitjà del Banc d'Anglaterra. És aquest qui fixa els tipus d'interès, opera en els mercats financers i gestiona les reserves de divises del Regne Unit. La seva política monetària consisteix a mantenir una estabilitat de preus que el Govern del Regne Unit calcula mantenir en una inflació del 2%.[25] L'objectiu d'inflació es fixa per a tota l'economia del Regne Unit i no permet variacions en els preus, en la demanda o en els cicles econòmics dins el Regne Unit.

3.15 La gestió de la política fiscal i de les finances públiques també és reservada al Govern del Regne Unit. És aquest qui estableix el marc per a les operacions de política fiscal i és el responsable de la gestió d'endeutament net, les reserves financeres i el deute.

Política industrial i marc regulador

3.16 El Govern del Regne Unit, responsable en gran mesura del marc de regulació econòmica a Escòcia, també té reservades altres mesures de suport importants a les polítiques econòmiques. Això inclou les competències en política energètica, com el sector del gas i del petroli, la política de competència, el dret de societats, la regulació econòmica dels serveis (per exemple, les telecomunicacions), la regulació dels mercats financers, la protecció del consumidor i les normes comercials i polítiques, i també les polítiques que afecten el mercat laboral, inclosos el dret laboral i la migració. Aquestes competències rellevants tenen un pes important en el rendiment i el creixement potencial de l'economia escocesa.

Escòcia en el marc actual

3.17 La manca de competències financeres per a Escòcia té conseqüències econòmiques evidents. Les possibilitats es limiten a fixar polítiques competitives, sobretot els impostos, i a utilitzar tot el ventall d'instruments fiscals i econòmics per a complementar els punts forts específics de l'economia escocesa, i també redreçar qualsevol punt feble. El compromís d'invertir en infraestructura a llarg termini també està limitat per les normes fiscals que fixa i revisa el Govern del Regne Unit, i que no sempre afavoreixen els interessos de l'economia escocesa.

3.18 L'economia escocesa, en matèria de política macroeconòmica, està subjecta a una sèrie de polítiques fiscals de tipus únic que es fixen d'acord amb les condicions existents a tot el Regne Unit i no té com a objectiu satisfer les necessitats específiques d'Escòcia. És molt limitada la capacitat de prendre mesures a curt termini per a estabilitzar l'economia per mitjà, per exemple, de la reducció de la pressió fiscal o d'un augment considerable de la inversió pública. El Govern d'Escòcia no pot decidir de no prendre part en polítiques destinades a tot el Regne Unit, tot i que una solució alternativa podria ser més favorable per a Escòcia.[26] En moments de recessió econòmica, l'economia escocesa es veu afectada per les polítiques del Govern del Regne Unit i el Govern d'Escòcia està limitat a l'hora d'adoptar mesures adequades en el moment precís destinades als reptes concrets que ha d'afrontar Escòcia.

3.19 Tal com descriu el Govern d'Escòcia, *Fiscal Autonomy in Scotland: the case for change and options for reform*, l'acord financer actual no aporta al Parlament Escocès les competències o els mecanismes necessaris per a impulsar la competitivitat d'Escòcia a llarg termini, o per a afrontar crisis a curt termini.[27] Tampoc no aconsegueix proporcionar un marc que maximitzi l'eficàcia, la transparència o la responsabilitat. Dins el marc fiscal actual, per exemple, les iniciatives polítiques que aconsegueixen augmentar el creixement econòmic a Escòcia no produeixen l'augment corresponent en els ingressos fiscals disponibles per a invertir en els serveis públics d'Escòcia. Un augment en el rendiment dels impostos aniria a parar al Regne Unit. Les limitades possibilitats en la variació d'impostos no són un incentiu suficient per a gastar menys del que s'ingressa del paquet financer i donen poques oportunitats de gastar més. En general, el pressupost del Govern d'Escòcia està determinat principalment pels canvis en la despesa de programes equivalents a Anglaterra que ha fixat el Govern del Regne Unit i no està directament relacionat amb la demanda dels serveis públics de la població escocesa.

3.20 No hi ha una responsabilitat directa entre els impostos recaptats a Escòcia i la despesa del Govern d'Escòcia. El període 2007-2008 aproximadament un 89% del pressupost del Govern d'Escòcia es va finançar amb un paquet financer.[28] El Govern del Regne Unit té

competències exclusives en la quantitat atorgada al pressupost escocès per mitjà de l'assignació d'aquest paquet financer i l'aplicació de les normes i directrius de finançament.

3.21 Finalment, no són competència del Parlament Escocès decisions fonamentals com l'elecció de la moneda i l'equilibri global de la fiscalitat. El Govern d'Escòcia no pot adoptar polítiques macroeconòmiques per a redreçar les deficiències en el marc actual del Regne Unit, com ara les limitacions de la regulació financera i els marcs fiscals.[29]

Les recomanacions econòmiques i fiscals de la Comissió sobre l'Autonomia Escocesa

Política macroeconòmica

3.22 La Comissió va recomanar que la política macroeconòmica continués sent reservada al Govern del Regne Unit, tot i que hi hauria d'haver més debats entre els governs d'Escòcia i el del Regne Unit sobre política macroeconòmica.[30] La Comissió no va proposar cap canvi en les disposicions actuals en matèria de política monetària, moneda o regulació financera.

Política fiscal

3.23 Les atribucions de la Comissió la van portar a fer recomanacions per a millorar les competències financeres del Parlament Escocès. També va recomanar que una proporció més gran del pressupost del Parlament Escocès provingués dels impostos transferits que el Parlament Escocès i el Parlament del Regne Unit comparteixen en el rendiment dels impostos sobre la renda a Escòcia. La Comissió va proposar que el tipus d'interès variable escocès se substituís per un tipus únic escocès d'impost sobre la renda que s'aplicaria als tipus mínims i als més elevats de l'impost sobre la renda. Els tipus mínims i els més elevats de l'impost sobre la renda que grava el Govern del Regne Unit podrien ser reduïts en 10 penics. Igualment, s'assignaria al Govern d'Escòcia la meitat dels rendiments aproximats de l'impost sobre la renda provinents dels estalvis i dels dividends d'Escòcia. El paquet financer del Govern del Regne Unit al Govern d'Escòcia s'hauria de reduir en un import total equivalent. Correspondria al Parlament Escocès complementar el paquet financer fixant un impost sobre la renda escocès i decidint-ne el tipus apropiat.

3.24 La Comissió va recomanar que diversos tributs menors —l'impost sobre els passatgers de transports aeris (APD), la taxa per l'eliminació de residus, l'impost sobre transaccions immobiliàries i l'impost sobre l'explotació comercial d'àrids— es transferissin a Escòcia i que el Parlament Escocès pogués legislar, amb l'acord del Parlament del Regne Unit, els nous impostos que s'apliquessin a Escòcia. L'informe final de la Comissió puntualitza que aquestes recomanacions atorgarien al Parlament Escocès responsabilitats financeres reals i establirien un equilibri entre responsabilitat, igualtat i eficàcia.

3.25 La Comissió va recomanar que es donés autonomia limitada al Govern d'Escòcia per a demanar préstecs a l'hora de finançar inversions de capital. D'acord amb aquestes propostes, els ministres escocesos només podrien demanar préstecs al Govern del Regne Unit, que en fixaria les condicions i la quantitat, i, per consegüent, aquest decidiria la capacitat del Govern d'Escòcia de gestionar les seves finances i el programa d'inversió de capital.

3.26 Les propostes engloben principis importants:

- El Parlament Escocès ha de poder retre comptes de certs impostos sobre la renda a Escòcia.
- Aquests impostos han d'estar vinculats al nivell de despesa pública a Escòcia.
- El Parlament Escocès ha de poder imposar impostos específics, dirigits a objectius polítics concrets.
- El Govern d'Escòcia hauria de poder demanar préstecs per a invertir en programes de capital.

3.27 Així, doncs, el pressupost d'Escòcia consistiria en una amalgama complexa d'un paquet financer, diferents impostos transferits, impostos cedits, impostos compartits i impostos reservats. El Govern del Regne Unit continuaria recaptant un 80% del total d'ingressos

fiscals d'Escòcia. Els elements clau de la política fiscal, com l'impost de societats, l'IVA, les cotitzacions a la seguretat social, els impostos de guanys de capital, els ingressos del mar del Nord i els principals tipus d'impostos mediambientals, continuarien sent reservats al Govern del Regne Unit. A més, continuaria sent reservada la competència en elements clau de l'impost sobre la renda, com ara les deduccions personals, els mínims exempts, els tipus impositius sobre els estalvis i els dividends, i la possibilitat d'establir reduccions d'impostos per a determinats col·lectius com els pensionistes, els treballadors autònoms i els artistes joves. El Govern d'Escòcia només podria aplicar uns canvis relativament superficials al sistema d'impostos sobre la renda i, fins i tot així, les restriccions en el finançament de compromisos de serveis previs limitarien les possibilitats reals d'aconseguir una autèntica autonomia política. No es podrien aplicar mesures específiques i potencialment redistributives, obertes al Govern del Regne Unit, per mitjà d'un ajustament de l'estructura del règim d'impostos sobre la renda i la interactuació amb un impost més general i amb el sistema de benestar social. Les recomanacions de la Comissió no millorarien la claredat i la transparència financera a Escòcia, i tampoc no augmentaria significativament l'autonomia del Parlament Escocès.[31] Els paquets financers, fixats a discreció del Govern del Regne Unit, continuarien sent el factor més important per a determinar el pressupost d'Escòcia.

3.28 Els mecanismes de tributació específics que proposa la Comissió podrien comportar un risc per al sector públic escocès i el seu rendiment econòmic: el Govern d'Escòcia, per exemple, dependria en gran mesura d'una única font de tributs més que no pas d'una sèrie de tributs com els que tenen la majoria de governs. Això significaria que el pressupost d'Escòcia estaria més exposat que no pas amb els acords actuals. També hi ha el risc que s'espremi involuntàriament el pressupost d'Escòcia arran de canvis administratius o tècnics en el sistema d'impostos sobre la renda decidits pel Govern del Regne Unit.

Plena autonomia[32]

3.29 Durant el Debat Nacional s'han proposat reformes més extenses en matèria de política fiscal i de competències.[33] Es proposa, bàsicament, que el nivell de despesa pública a Escòcia i els impostos que es decideixen al país estiguin més vinculats i que el Parlament Escocès pugui decidir sobre un ampli ventall d'impostos, com ara l'impost sobre successions o l'impost de societats. Aquests models augmentarien els beneficis econòmics i també hi hauria altres beneficis amb la reforma, i aportarien flexibilitat sens perjudici de les propostes relativament limitades de la Comissió. Per exemple, Reform Scotland ha proposat que tant el Govern d'Escòcia com el del Regne Unit tinguin competències compartides a l'hora de recaptar els diners que gasten i que se'ls assignin els impostos o bé que se'ls reparteixin entre ells.[34]

3.30 Una autonomia fiscal plena atorgaria competències al Parlament i al Govern escocesos per a recaptar, cobrar i administrar tots els ingressos (o la immensa majoria) d'Escòcia i també la majoria de despeses d'Escòcia. Caldria que Escòcia fes una aportació o donés una subvenció al Regne Unit per a cobrir béns i serveis públics comuns a tot el Regne Unit, com la defensa i els afers exteriors. El ventall de serveis que es pagarien d'aquesta manera estarien subjectes a negociació en el moment que es revisés un acord. En resum, aquest marc seria la forma màxima de política fiscal autònoma sense haver assolit la independència.

3.31 En realitat, hi ha un nombre de factors que, probablement, limitarien la flexibilitat política d'un govern escocès autònom, fins i tot en el cas d'una plena autonomia:

- Normes i directrius intranacionals, especialment les lleis de la Unió Europea que regeixen la política fiscal tant entre els estats membres com dins d'aquests.
- Normes/acords amb el Govern del Regne Unit per a equiparar les polítiques autònomes del Govern d'Escòcia a les del Regne Unit.
- Matèries reservades: aspectes clau de la política econòmica, com la regulació financera, el dret laboral i el dret de la competència, continuarien sent reservades a les institucions del Regne Unit.

3.32 Resulta difícil transferir la política monetària eficaçment mentre Escòcia formi part del Regne Unit, ja que el fet de posseir una moneda comuna és característic d'un estat

unificat. Per exemple, si l'opinió majoritària a Escòcia fos favorable a integrar-se a l'euro, això no seria possible dins el Regne Unit.

Després de la independència, l'aspiració del Govern Escocès seria aplicar impostos elevats en una economia molt consumista o bé aplicar impostos baixos en una economia regida per les forces del mercat?

(Reunió ministerial d'estiu a Dumfries, 29 de juliol de 2008)

Com es veurien afectats els impostos a Escòcia si fos independent?

(Acte de Debat Nacional a Kirkcaldy, 16 de maig de 2009)

Independència

Política monetària

3.33 Amb la independència, Escòcia tindria la possibilitat d'elegir el marc monetari i la moneda que millor convingués a l'economia escocesa. Una unió monetària més àmplia pot proporcionar certa protecció contra l'especulació en el mercat financer, tot i que els països eviten la possibilitat d'adaptar la política monetària a les seves circumstàncies econòmiques específiques. La unió monetària també pot beneficiar la integració econòmica i el comerç amb l'eliminació del risc del tipus de canvi.

3.34 Escòcia continuaria funcionant dins el sistema de la lliura esterlina fins que el poble d'Escòcia decidís, en referèndum, unir-se a l'euro quan les condicions econòmiques fossin les adequades.

3.35 Una unió monetària limita necessàriament la discrecionalitat i la flexibilitat de la política monetària. Es posa més èmfasi, per tant, en una política fiscal que redreci l'economia escocesa.

Política fiscal

3.36 Amb la independència, el Parlament Escocès tindria plenes competències sobre la política fiscal a Escòcia, incloent-hi la recaptació de tots els impostos i les despeses del Govern.[35] El Govern d'Escòcia seria lliure de sol·licitar préstecs als mercats de capital internacional, d'acord amb les limitacions del mercat.[36] Correspondria a Escòcia assegurar la sostenibilitat de la despesa pública i també gestionar el pressupost nacional a curt i a llarg termini. Una Escòcia independent, però, també hauria de decidir quins impostos caldria aplicar, el nivell d'endeutament del Govern i el nivell de despesa pública.

On demanaria préstecs una Escòcia independent?
(Acte del Debat Nacional a Kirkcaldy, 16 de maig de 2009)

3.37 L'endeutament del sector públic i el deute net són dos dels instruments més importants de la política macroeconòmica. Aquest deute s'ha de gestionar per a garantir preus assequibles i sostenibilitat. El Govern d'Escòcia tindria la possibilitat de fixar normes fiscals creïbles per a orientar la política, basant-se en les lliçons i les experiències d'altres països. Fets recents i, especialment, la suspensió del marc fiscal del Regne Unit ens aporten una perspectiva important.

3.38 La independència permetria al Govern d'Escòcia de millorar la competitivitat d'Escòcia a llarg termini i protegir millor l'economia en temps de recessió.[37] Això es podria assolir, per exemple, mitjançant la creació d'una comissió fiscal, tal com va suggerir el Consell d'Assessors Econòmics.[38] Amb la independència, el marc fiscal podria atreure més negocis cap a Escòcia simplificant el sistema fiscal i reduint els impostos a les empreses. La independència també augmentaria la capacitat d'Escòcia d'afrontar canvis en l'economia per mitjà de polítiques centrades directament en l'economia escocesa, com ara la inversió en capital, tant físic com humà, la recerca i el desenvolupament.

Regulació financera

3.39 Actualment, les competències sobre la regulació dels mercats financers són reservades a les institucions del Regne Unit i s'operen per mitjà d'un acord tripartit entre el Ministeri d'Economia i Finances, el Banc d'Anglaterra i la Financial Services Authority, tot i que cada cop són més importants els reglaments europeus.[39]

3.40 La independència donaria la possibilitat de:

- Crear una cultura que garantís l'èxit dels serveis financers escocesos per al futur.
- Garantir una estabilitat financera i de mercat per a l'economia escocesa i la política fiscal.
- Maximitzar la responsabilitat política.
- Exercir una influència sobre la Unió Europea i la política internacional des d'una perspectiva escocesa.
- Aprofitar els punts forts d'Escòcia com a centre financer.
- Atreure noves institucions al mercat.

3.41 Amb la independència, Escòcia hauria d'elegir mecanismes institucionals per a la supervisió dels serveis financers, per a garantir un bon funcionament del mercat, una estabilitat financera i una protecció dels consumidors. Això es podria fer amb acords d'associació amb la resta del Regne Unit o per mitjà dels seus propis reguladors financers, com ho fa Irlanda. El sistema elegit hauria de reflectir les lliçons apreses de la crisi financera actual, com ara una major cooperació internacional en la regulació de la indústria dels serveis financers. Una Escòcia independent podria tenir un paper important en el desenvolupament europeu i internacional i fer-se una reputació com a centre financer global.

3.42 La independència donaria possibilitats a noves institucions, com la borsa de valors. La Borsa de Valors de Glasgow es va fusionar amb la Borsa de Valors de Londres el 1973 i, d'aleshores ençà, tots els intents de crear una borsa de valors escocesa han fracassat. Una borsa de valors escocesa en una Escòcia independent permetria d'introduir-hi empreses escoceses i aportaria un enfocament alternatiu a l'accés de capital privat per a impulsar el creixement.

QUADRE 3: LES FINANCES PÚBLIQUES ESCOCESES

1. Hi ha hagut força debat sobre la posició fiscal d'Escòcia i la contribució feta amb els ingressos fiscals provinents de la producció de petroli i de gas del mar del Nord.

2. El professor Alex Kemp i Linda Stephen, de la Universitat d'Aberdeen, han calculat la proporció geogràfica d'Escòcia en la producció de petroli i de gas utilitzant el principi de la línia mediana, és a dir que tots els punts sobre la línia divisòria són a la mateixa distància des de la costa escocesa i de la resta del Regne Unit. L'anàlisi basada en aquesta recerca indica que, durant la major part dels anys vuitanta, la balança fiscal d'Escòcia tenia un superàvit important, provocat, en part, pel creixement considerable dels ingressos provinents del mar del Nord, en un moment en què el conjunt del Regne Unit s'estava endeutant considerablement.[40] L'anàlisi també suggereix que la posició fiscal aproximada d'Escòcia es va deteriorar al llarg dels anys noranta. Tanmateix, des del 2001-2002, les finances públiques d'Escòcia s'han recuperat i es calcula que la seva balança fiscal, incloent-hi una part significativa dels ingressos del mar del Nord, s'adequa força a la del Regne Unit i, si ho comparem amb la balança fiscal escocesa dels últims tres anys, ha millorat molt més que la balança fiscal global del Regne Unit.

3. L'informe més recent del Govern de Despeses i Ingressos d'Escòcia (*Government Expenditure and Revenue Scotland*, GERS) demostra que les finances públiques escoceses van tenir un superàvit d'un valor acumulatiu de 2.300 milions de lliures en els pressupostos dels tres últims anys, fins al 2007-2008, en què s'inclou una part geogràfica il·lustrativa dels ingressos del mar del Nord.[41] Comparativament, el Regne Unit va ser deficitari en els pressupostos d'aquests últims tres anys i va tenir un valor acumulatiu de 24.000 milions de lliures. El 2007-2008 la balança fiscal global d'Escòcia, que consisteix en la balança del pressupost actual estimat més la inversió de capital net, va tenir un dèficit de 3.800 milions de lliures (2,7% del PIB), similar a la d'altres països de l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmics (OCDE).[42]

4. El GERS accepta el marc constitucional i fiscal actual com el que és. En contextos alternatius, la posició fiscal d'Escòcia dependria de les opcions polítiques del Govern d'aquell moment i del context econòmic.

QUADRE 4: LA FÓRMULA BARNETT

1. El Govern del Regne Unit utilitza la fórmula Barnett per a determinar les variacions en els pressupostos del Govern Escocès, el Govern Gal·lès i el d'Irlanda del Nord. Es va introduir per primera vegada a Escòcia el 1978 i des de llavors pràcticament no s'ha modificat, tot i que des que hi ha autonomia s'hi han fet ajustos marginals rutinaris per tal de reflectir els canvis de població. Aquests es fan efectius per mitjà de la Declaració de la política de finançament entre el Ministeri d'Economia i Finances i les administracions autònomes i se'n fa una reemissió després de cada revisió de les despeses.

2. Amb aquesta fórmula, els augments o les disminucions en el pressupost del Govern Escocès es determinen d'acord amb els augments o les disminucions en la despesa global dels ministeris britànics en programes que actualment s'han transferit a Escòcia i que s'han calculat utilitzant els grups de població relatius.[43] Aquests augments o disminucions en els pressupostos escocès, gal·lès i irlandès es coneixen com els «efectes consegüents a l'aplicació de la fórmula Barnett» (*Barnett consequentials*). Això significa que el nivell global de despesa pública a Escòcia el determinen, en gran part, els valors de referència de la despesa històrica, ajustats en funció de les decisions de despesa a altres llocs del Regne Unit i que no estan relacionats amb les condicions econòmiques actuals, les preferències o les necessitats del poble escocès. La fórmula també significa que el pressupost escocès depèn de les decisions unilaterals preses pel Govern del Regne Unit d'acord amb la despesa d'Anglaterra. Per exemple, l'aplicació d'estalvis eficients en tot el Govern del Regne Unit i les reduccions en els valors de referència del Departament de Salut a Anglaterra en el pressupost de l'any 2009 van donar com a resultat una retallada del pressupost escocès en 500 milions de lliures de cara al 2010-2011.

3. El Govern del Regne Unit també pot decidir unilateralment que no transfereix a Escòcia augments significatius de la despesa del Regne Unit en una matèria transferida (es coneix com a «fórmula *bypass*»). Per exemple, Escòcia no va rebre cap compensació per les despeses fetes a la capital en renovació urbana, associades als Jocs Olímpics de Londres, o per l'augment de despesa en centres penitenciaris a Anglaterra l'any 2007, arran de les recomanacions de Lord Carter quant a reformes a les presons.[44]

4. Hi ha hagut propostes recents per a revisar el mètode de finançament de les administracions autònomes. L'informe del Govern d'Escòcia *Fiscal Autonomy in Scotland* va exposar les deficiències de la fórmula Barnett com un mecanisme de finançament i també les opcions per a una autonomia fiscal plena per a Escòcia. Tant la Comissió sobre l'Autonomia Escocesa com la Comissió Parlamentària sobre la fórmula Barnett de la Cambra dels Lords van recomanar que es revisés la fórmula actual. La Comissió Independent del Govern Gal·lès sobre el Finançament i les Finances al País de Gal·les (la Comissió Holtham) també va fer recomanacions similars. Tanmateix, no s'ha arribat a cap acord sobre com funcionaria un sistema alternatiu i el Govern del Regne Unit ha assenyalat que es nega a fer una reforma, tot i que la Comissió Ministerial Conjunta (afers interiors) està estudiant actualment si es pot establir un procediment d'adjudicació per a resoldre aquests punts de controvèrsia.

QUADRE 5: LLIÇONS DE LA SITUACIÓ ECONÒMICA GLOBAL

1. Les causes i l'impacte de la recessió econòmica global han plantejat qüestions importants i més àmplies sobre la posició d'una política econòmica en economies avançades. Això obliga a fer un replantejament de la política i els marcs institucionals en diverses àrees, incloent-hi el paper de l'Estat, l'abast de la regulació financera, els objectius d'una política monetària i fiscal, i les disposicions per a una economia internacional i una coordinació financera.

Política monetària

2. Normalment, la missió dels bancs centrals independents ha estat la d'acomplir els objectius inflacionistes, principalment per mitjà dels tipus d'interès. Alguns tenen objectius més amplis: la Reserva Federal dels Estats Units incentiva l'ocupació, l'estabilitat dels preus i uns tipus d'interès moderats a llarg termini.

3. Esdeveniments recents de l'economia global han dut a una revaluació dels objectius de la política monetària. Una de les causes principals de la recessió econòmica eren els desequilibris en l'economia global. Les finances de països amb elevades taxes d'estalvi i amb superàvits de la balança de comptes corrents, com la Xina i els estats productors de petroli, van fluir cap a les economies desenvolupades, incloent-hi el Regne Unit i els Estats Units, la qual cosa va portar a tipus d'interessos baixos i una ràpida pujada del crèdit, dels preus dels habitatges, dels preus de les accions i dels dèficits comercials.

4. Un bon nombre d'assessors es va qüestionar per què es va permetre que augmentessin aquests desequilibris durant un període de temps tan llarg. Argumentaven que els bancs centrals s'haurien de concentrar en una mesura més àmplia d'inflació quan fixen els tipus d'interès, incloent-hi els preus dels actius o els elements clau de la macroeconomia, com la balança de pagaments.[45] Els bancs centrals, però, poden requerir instruments polítics addicionals per a aconseguir el doble objectiu d'impedir una bombolla dels preus dels actius i alhora controlar la inflació. Mervyn King, governador del Banc d'Anglaterra, ha subratllat que utilitzar un instrument polític per a acomplir dos objectius hauria d'implicar un compromís per a poder assolir ambdós objectius.[46]

5. Amb el temps, la gravetat de la crisi creditícia pot conduir a una nova fusió dels objectius de la política monetària per a donar més impuls al mercat financer i a l'estabilitat del preu dels actius.

Política fiscal

6. La crisi econòmica ha pressionat considerablement les finances del sector públic i ha evidenciat els problemes amb estructures prèvies per a gestionar la política fiscal.

7. Una de les crítiques habituals a algunes de les normes fiscals anteriors, com les de la Unió Europea, és que els mancava una base teòrica sòlida i que es fixaven objectius en gran part arbitraris. Altres normes fiscals, com les del Regne Unit, tot i que es basaven en la teoria econòmica, eren obertes a diferents interpretacions i no van aconseguir garantir una austeritat fiscal i d'estalvi durant els períodes de creixement econòmic més fort. Per exemple, entre els anys 2001 i 2008, l'economia del Regne Unit va créixer un 15%, però el deute net del sector públic pràcticament es va duplicar fins als 593.000 milions de lliures.[47] L'any 2008 el Regne Unit es va veure obligat a deixar de banda les seves dues normes fiscals i les va substituir per una norma operativa temporal.

8. Davant d'aquestes crítiques, s'han presentat diverses opcions per a la reforma fiscal:

- Normes fiscals vinculants jurídicament. Aquest plantejament s'adopta en molts estats dels Estats Units, però la seva rigidesa provoca reptes socials i econòmics importants.
- Més flexibilitat quan es fixen normes fiscals. El Pacte d'estabilitat i creixement revisat de la Unió Europea ara dóna més èmfasi al cicle econòmic i la salut subjacent de les finances públiques.
- Una supervisió independent més gran per a avaluar el compliment de les normes i proporcionar projeccions a les finances públiques. Recentment, el Consell d'Assessors Econòmics ha donat el seu suport a aquesta comissió fiscal.

Reglaments financers

9. La regulació al Regne Unit no va permetre que es mantingués el ritme d'innovació en els mercats financers. Això va provocar un trasbals en els sectors del mercat dels serveis financers que estaven poc o gens regulats, incloent-hi els fons de protecció i derivats. L'exposició a aquests instruments complexos va comportar pèrdues importants per a la banca i va danyar la confiança en tot el sistema financer. Les autoritats reguladores no van saber identificar els riscos sistèmics causats per les pèrdues d'una organització que s'estenien a d'altres d'arreu del món i, a la llarga, a l'economia real.

10. El sistema regulador del Regne Unit no va impedir que el mercat dels negocis esdevingués insolvent per un excés de palanquejament i d'adopció de riscos; l'excessiva dependència del finançament a gran escala; la sobredependència en productes de risc, i la presa de decisions poc fermes pel que fa a les adquisicions. El Govern del Regne Unit ha subratllat els canvis proposats dins el marc regulador actual en un llibre blanc.[48]

11. Una lliçó ulterior de la crisi actual ha estat com regular i, si calgués, com donar suport a les institucions multinacionals que, tot i que estan centrades principalment en una àrea, operen en diverses jurisdiccions. En el cas de certes institucions, han tingut suport internacional. Per exemple, els governs belga, holandès i luxemburguès van donar tot el seu suport a Fortis Bank.[49] La Cimera del G20, duta a terme el mes d'abril del 2009, va acordar establir un Consell d'Estabilitat Financera per a ampliar la regulació i la supervisió sistemàtica de totes les institucions financeres importants i per a enfortir els reglaments internacionals. El juny del 2009 el Consell Europeu va acordar establir un sistema europeu de supervisors financers i un nou consell europeu de risc sistèmic per a adoptar el model internacional.

Fons sobirà de riquesa

3.43 Una Escòcia independent podria crear un fons sobirà de riquesa basat en les seves reserves de petroli i de gas, cosa que proporcionaria un mecanisme eficaç per a protegir l'economia en períodes d'inestabilitat econòmica i per a invertir de cara a una sostenibilitat a llarg termini. Des del 1980-1981, el 90% aproximadament dels ingressos de petroli i de gas del Regne Unit s'han generat en una àrea que es podria considerar com a part geogràfica d'Escòcia dins l'actual plataforma continental del Regne Unit. Encara queden per extreure importants reserves de petroli i de gas del mar del Nord i és probable que n'augmenti el valor. La gestió de les reserves del mar del Nord seria, per consegüent, un element important de les finances públiques d'Escòcia en un marc fiscal revisat.[50]

3.44 Segons el marc constitucional actual, tots els ingressos de la producció petroliera i de gas del mar del Nord van a parar al Govern del Regne Unit i s'han utilitzat per a finançar la despesa governamental o per a abaixar els impostos. Les illes Shetland presenten un posicionament alternatiu. D'ençà dels anys setanta, el Consell Local de les Illes Shetland ha pogut aplicar un cànon per cada barril de petroli que arribava a les costes de Sullom Voe i invertia els ingressos en un fons petrolier. Es calcula que ara aquest fons té un valor d'uns 180 milions de lliures.[51]

3.45 Un fons sobirà escocès invertiria una part dels ingressos de la producció petroliera i de gas a llarg termini, i crearia una font permanent d'ingressos. El fons ajudaria a l'estabilitat macroeconòmica i redreçaria les pressions de despeses a curt termini, i protegiria la posició fiscal d'Escòcia. El fons podria invertir en producció de fonts energètiques amb baixes emissions de diòxid de carboni (CO_2), cosa que proporcionaria a Escòcia noves fonts d'energia sostenible.

3.46 La Comissió sobre l'Autonomia Escocesa va considerar la possibilitat de fer una transferència de competències d'una part dels ingressos del petroli i del gas al Govern Escocès, però, basant-se principalment en les fluctuacions dels preus del petroli i del gas, va arribar a la conclusió que això posaria en risc el pressupost d'Escòcia a possibles fluctuacions d'ingressos.[52] Tanmateix, un grup d'experts independents de la Comissió va suggerir que la creació d'un fons petrolier podria millorar la igualtat intergeneracional, protegir el capital social d'un país per un període de temps i reduir la volatilitat dels ingressos del petroli.[53]

NEGOCIS I EMPRESES

Posició actual

3.47 Les competències transferides actuals s'utilitzen per a donar suport a les empreses i als negocis escocesos[54] i per a donar suport al Pla escocès de recuperació econòmica.

3.48 No obstant això, moltes de les principals àrees polítiques que ajuden l'economia i l'empresa continuen sent matèries reservades, com ara el dret corporatiu, la insolvència de les corporacions, la competència i els consumidors,[55] la salut i la seguretat, i els drets laborals. Sota aquestes condicions, el creixement d'Escòcia ha quedat per darrere del Regne Unit en nou dels deu últims anys.[56]

Recomanacions de la Comissió sobre l'Autonomia Escocesa en matèria d'empresa i negocis

3.49 La Comissió va arribar a la conclusió que una política macroeconòmica separada per a Escòcia afectaria el que ells consideraven que eren els avantatges de la unió econòmica.[57] Per consegüent, la Comissió no va proposar cap modificació al Parlament Escocès ni a les competències del Govern d'Escòcia que afectaven l'empresa i els negocis.

3.50 La Comissió no va reconèixer ni va posar en dubte el baix rendiment històric de l'economia escocesa comparada amb la del Regne Unit en conjunt, ni la dimensió europea a la Unió Europea que garanteix la lliure circulació de béns, serveis i persones entre Escòcia, la resta del Regne Unit i els altres estats membres.

3.51 La Comissió sí que va fer recomanacions sobre temes relacionats: salut, seguretat i insolvència.

Salut i seguretat

3.52 La Comissió va recomanar una relació més estreta entre l'Agència de Salut i Seguretat (HSE) a Escòcia i el Parlament Escocès.[58] En principi, la Comissió no va veure cap motiu perquè no es transferís salut i seguretat (o una part d'aquestes), però va recomanar que continués sent competència reservada.

3.53 Aquesta recomanació va reconèixer la importància de transferir competències en matèria de salut i de seguretat a Escòcia, cosa que beneficiaria els interessos d'Escòcia i certes qüestions podrien influenciar la política i les operacions de l'HSE. Tanmateix, una transferència de competències que anés més enllà de la proposta de la Comissió significaria una aplicació més clara i eliminaria les fronteres per a millorar la coherència.

Insolvència

3.54 L'única recomanació de la Comissió va ser que el Servei d'Insolvència del Regne Unit, amb la col·laboració del Govern d'Escòcia, fos responsable de les normes per als advocats especialitzats en procediments d'insolvència a tots dos costats de la frontera.[59]

3.55 Tal com va admetre la Comissió, la legislació escocesa que s'ha transferit regula bona part del contingut i el procediment d'insolvència a Escòcia. Si s'incorporessin aquestes qüestions a la legislació del Regne Unit, aquesta recomanació esdevindria més complexa i aniria en contra de la finalitat del procés d'autonomia.

Plena autonomia

3.56 Hi ha un nombre d'àrees importants en la política dels negocis i de l'empresa que es podrien transferir, més enllà de les recomanacions de la Comissió sobre l'Autonomia Escocesa: l'ocupació[60] i la llei de la competència, i la regulació de les empreses, la salut i la seguretat. Es podrien atorgar competències en aquestes matèries al Parlament i al Govern escocesos per a fer d'Escòcia un entorn atractiu per als negocis i per a promoure un creixement econòmic sostenible.

Impost de societats

3.57 Un ressort polític fonamental que es podria transferir seria l'impost de societats. S'ha reduït significativament la càrrega fiscal sobre les petites i mitjanes empreses gràcies a la competència transferida existent per mitjà del sistema d'incentius per a les petites i mitjanes empreses. Un impost de societats més competitiu podria impulsar l'economia, incloent-hi la inversió estrangera, la recerca i el desenvolupament, i l'emplaçament de seus corporatives. L'impost de societats es podria ajustar per a les petites i mitjanes empreses, es podrien concedir desgravacions fiscals més grans per a activitats concretes i es podria simplificar el procés administratiu. El Regne Unit (i, per tant, Escòcia) té el vuitè impost de societats més alt de la Unió Europea; diversos països europeus de grandària comparable a la d'Escòcia ja han introduït un tipus impositiu sobre l'impost de societats força més competitiu. En un marc de plena autonomia, el País Basc ha fet ús de les seves competències en matèria d'impost de societats per a introduir un tipus nominal més baix que el de la resta d'Espanya, i així posar en marxa ajuts més competitius per a activitats que impulsen el creixement específic, com és la inversió en recerca i en desenvolupament (vegeu quadre 7 sobre el País Basc).

Independència

3.58 Amb la independència, Escòcia tindria competències en tot un ventall de mesures polítiques per a impulsar el creixement empresarial i de negocis, i tindria l'oportunitat de redreçar els factors que han contribuït al baix rendiment econòmic al llarg dels últims trenta anys.

3.59 Escòcia continuaria depenent de les normes internacionals, com les directives de la Unió Europea sobre la competència i l'harmonia fiscal. Tanmateix, Escòcia participaria com a estat independent en la seva relació amb la comunitat econòmica, financera i empresarial internacional, i tindria plena veu a Europa.

Competència i consumidors

3.60 Algunes investigacions recents assenyalen una manca de competència en els mercats escocesos, amb uns preus elevats en comparació amb el Regne Unit en àrees com el transport, els serveis públics, la restauració i l'oci.[61] La independència permetria que es desenvolupessin més les polítiques de competència i de consumidors per a centrar-se en els interessos econòmics, socials i polítics escocesos, com ara garantir o mantenir un avantatge comparatiu. Tenir competències en el dret de competència dels mercats escocesos, combinat amb una política fiscal orientada a l'empresa:

- Impulsaria les empreses a millorar l'eficiència interna i a reduir costos.
- Seria un incentiu per a incorporar les noves tecnologies i altres formes d'innovació al més aviat possible.
- Augmentaria la competitivitat internacional de les empreses i els productes escocesos.

3.61 La geografia d'Escòcia planteja dificultats per als consumidors de les illes o de les àrees rurals on no poden triar tant els productes i els serveis que utilitzen.[62] La política del consumidor en una Escòcia independent es podria desenvolupar en el context d'un conjunt de principis bàsics com l'accés, l'elecció, la seguretat, la informació, l'equitat, la representació, la reparació i l'educació.

Comerç internacional

3.62 Des de fa temps, Escòcia ha estat una nació de comerç cap a l'exterior, amb fortes connexions mundials. Les organitzacions comercials escoceses treballen arreu del món per a augmentar els ingressos del comerç internacional per mitjà de les exportacions. També intenten augmentar la inversió a Escòcia i promocionar-la a escala mundial com un lloc actiu per a viure-hi, treballar-hi i fer-hi negocis.

3.63 El soci comercial més important d'Escòcia és la resta del Regne Unit, amb un comerç valorat en 26.100 milions de lliures l'any 2007.[63] Amb la independència, Escòcia i la resta del Regne Unit mantindrien interessos i lligams comuns per mitjà de la història compartida, la geografia i les relacions comercials. Com a membre de ple dret de la Unió Europea, Escòcia continuaria tenint accés als seus mercats. La independència milloraria per a Escòcia les oportunitats d'ampliar el comerç internacional i la inversió, sostinguda per les polítiques fiscals i estrangeres dirigides als interessos polítics, socials i econòmics d'Escòcia. Per exemple, segurament la projecció d'Escòcia a l'estranger se centraria més en els negocis i les empreses, més que no pas en la projecció de poder.

Recaptació d'impostos

3.64 La càrrega fiscal global és fonamental per a la competitivitat del sistema fiscal, però els costos d'auditoria interna també són importants. El 2006 Ingressos i Duanes Britàniques va encarregar un estudi en què es va calcular que la gestió de l'impost de societats del Regne Unit costava als negocis 608 milions de lliures, un 70% dels quals provenia de les petites i mitjanes empreses.[64]

3.65 Un sistema fiscal més simple a Escòcia reduiria els costos per als negocis i per al Govern, reduiria els incentius per a l'evasió i l'incompliment fiscal, i augmentaria potencialment els ingressos.[65] Els informes de comptabilitat legal i càlculs fiscals es podrien unificar per a

les petites empreses. Es podrien gravar les empreses més petites amb un impost sobre el flux de caixa i no pas sobre el benefici comptable. Els líders empresarials podrien estar directament implicats en el disseny dels impostos revisats, els reglaments i els sistemes empresarials per a Escòcia, cosa que evitaria la incertesa que envolta les recents declaracions del Regne Unit sobre l'impost de guanys de capital.

QUADRE 6: L'ECONOMIA D'ESCÒCIA

1. Escòcia té una economia diversa i oberta basada en el coneixement que dóna ocupació a uns dos milions i mig de persones i genera una producció econòmica total anual de més de 100.000 milions de lliures.[66] A més, els recursos naturals del mar a Escòcia, incloent-hi el petroli i el gas, van generar l'any 2008 una producció anual estimada en més de 30.000 milions de lliures.[67]

2. L'economia escocesa s'ha adaptat bé en les últimes dècades a les forces de la globalització, i l'estructura de l'economia escocesa ha canviat significativament. El sector manufacturer, com en molts països industrialitzats, ha disminuït i ha augmentat el sector dels serveis. El 1981 479.000 persones a Escòcia estaven treballant a la indústria manufacturera; l'any 2007 aquesta xifra havia caigut fins a les 220.000 persones. En contrast, entre l'any 1981 i el 2007, l'ocupació en el sector dels serveis va augmentar en 587.000 persones, cosa que compensava amb escreix la caiguda en l'ocupació manufacturera.[68] Actualment, el sector dels serveis representa al voltant del 75% de l'ocupació a Escòcia.[69] Les empreses escoceses també mantenen i desenvolupen una forta competitivitat mundial en els sectors manufacturers i d'enginyeria per mitjà de la innovació i la comercialització de la investigació.

3. L'economia escocesa continua sent diversificada, amb un nombre de sectors que contribueixen a la producció, l'ocupació i l'exportació. Els béns i els serveis d'Escòcia s'exporten arreu del món. A part del Regne Unit, la Unió Europea i Amèrica del Nord són els principals mercats d'exportació de les empreses escoceses.[70]

4. Per a ampliar les àrees existents amb un avantatge comparatiu internacional a Escòcia, l'estratègia econòmica del Govern advoca per establir una economia d'escala en una sèrie de sectors clau amb un gran potencial de creixement i amb capacitat per a impulsar un creixement econòmic sostenible. Arreu d'Escòcia, el Govern continua ajudant les empreses en altres sectors on es poden prendre mesures per a superar febleses dels mercats i on negocis específics poden contribuir de manera substancial a l'economia escocesa.

5. El sector energètic contribueix significativament a l'economia escocesa. L'any 2007 quaranta mil set-centes persones treballaven directament en el sector energètic, cosa que representa un 23% del total de les persones que treballen en el sector energètic al Regne Unit.[71] La indústria petroliera i del gas a Escòcia, amb base a Aberdeen, és un dels centres neuràlgics de l'energia més grans del món, i és la seu europea de companyies petrolieres mundials com BP i Shell. L'organisme de la indústria, Petroli i Gas UK, calcula que, en total, el sector sosté al voltant de 195.000 llocs de treball a Escòcia per mitjà dels impactes en la cadena de subministrament, les activitats d'exportació i les despeses de personal de tota l'economia. Des del 1976-1977, la producció dels jaciments petroliers i de gas al mar del Nord han generat més de 269.000 milions de lliures (preus del 2008) de la recaptació tributària directa al Govern del Regne Unit.

6. A més del sector del gas i del petroli, Escòcia té un potencial considerable per a desenvolupar les energies renovables i la producció energètica amb baixes emissions de CO_2, cosa que contribuiria als objectius d'Escòcia de reduir les emissions per a combatre el canvi climàtic. El sector s'està ampliant ràpidament pel que fa a la nova capacitat i a la producció, amb una generació d'electricitat procedent de fonts renovables que assoleix el 20% del consum brut l'any 2007. Es calcula que el sector dóna feina a unes 4.000-6.000 persones i les possibilitats que s'ampliï durant la propera dècada són elevades.[72] Els recursos naturals d'Escòcia, juntament amb la inversió en noves tecnologies, significa que està ben situada per ser un centre europeu important per a la producció i l'exportació d'energies renovables.

7. La indústria dels serveis financers té una llarga història a Escòcia i continua sent una part important de l'economia. Edimburg és un dels centres de serveis financers més grans d'Europa i moltes de les principals empreses financeres mundials hi tenen oficines. L'any 2007 la indústria donava feina directament a 91.500 persones. La crisi mundial que ha colpit

els mercats financers des del 2007[73] ha provocat una situació difícil, però la solidesa dels serveis financers d'Escòcia és ferma, tot i la pressió del sector bancari. Diverses companyies de serveis financers a Escòcia continuen informant sobre els plans d'inversió i d'expansió.

8. L'alimentació i la beguda (incloent-hi l'agricultura i la pesca) són un sector clau de l'economia escocesa. La contribució a la producció econòmica de la indústria alimentària i de la beguda va ser de 3.200 milions de lliures, de les quals més de la meitat provenien de la fabricació de begudes.[74] El sector de begudes alcohòliques en la producció de begudes, especialment de whisky, és una part important de la contribució del sector a l'economia escocesa pel que fa al valor afegit i al potencial d'exportació. L'agricultura i la pesca contribueixen també a l'economia, juntament amb la cadena de subministrament més àmplia d'alimentació i begudes.[75]

9. El turisme representa una important font d'ingressos per a l'economia d'Escòcia i genera activitat econòmica en algunes de les àrees més rurals i vulnerables d'Escòcia. Això permet mantenir comunitats tant des d'un punt de vista social com econòmic. Uns 14,6 milions de turistes van visitar Escòcia el 2008 i la despesa total en viatges turístics va ser d'uns 4.000 milions de lliures.[76]

10. Les indústries creatives contribueixen d'una manera important a l'economia escocesa. La creativitat escocesa té un fort renom internacional. L'art, el cinema, la moda, la música i la literatura d'Escòcia tenen un reconeixement mundial, i també el disseny i les indústries dels videojocs. La indústria creativa ha crescut en els últims deu anys a Escòcia, i es calcula que genera una producció econòmica de 2.400 milions de lliures i representa un 5% del total de les exportacions d'Escòcia.[77]

11. El sector de les ciències de la vida a Escòcia és variat i engloba un ventall d'indústries com les empreses biotecnològiques i farmacèutiques, les organitzacions de recerca per contracte (CRO), companyies que fan aparells mèdics i de diagnòstic, i també proveïdors especialitzats i organitzacions de suport. Aquest sector dóna feina directament i indirectament a més de 30.000 persones en més de 600 organitzacions, amb un volum de negocis anual que supera els 3.000 milions de lliures i una producció econòmica de 1.300 milions de lliures.[78]

12. La forta base acadèmica d'Escòcia queda demostrada per la grandària, l'abast i el prestigi internacional de les institucions escoceses d'educació superior, quatre de les quals (Edimburg, Glasgow, St. Andrews i Aberdeen) estan incloses en les 150 millors universitats del món.[79] Les universitats escoceses, que donen feina directament a 35.159 empleats a temps complet i on estudien uns 224.855 estudiants, van facturar un total de 2.480 milions de lliures el 2007-2008.[80] Escòcia té la proporció més alta del món d'articles de recerca citats al PIB i l'impacte de la recerca escocesa ocupa el segon lloc al món, només per darrere de Suïssa.[81] Les universitats escoceses han atret 33.520 estudiants internacionals el 2006-2007, que representen un 14,6% de l'alumnat, i són terceres a l'OCDE, darrere d'Austràlia i el Regne Unit.[82]

13. Escòcia té una economia variada amb un paper dinàmic en l'economia mundial moderna. Ha donat una resposta als canvis en els patrons mundials per a assegurar que la seva mà d'obra tingui les habilitats necessàries i que la infraestructura de les empreses es mantingui competitiva.

QUADRE 7: IMPOST DE SOCIETATS AL PAÍS BASC[83]

1. El País Basc gaudeix d'una considerable autonomia fiscal amb àmplies competències sobre la recaptació d'ingressos fiscals i de despesa pública, tot i que forma part d'Espanya. El seu PIB per càpita és un 30% més alt que la mitjana espanyola i, a principis del 2009, el Govern del País Basc gaudia d'una classificació reditícia més alta que la del Govern federal espanyol.

2. La relació fiscal entre Espanya i el País Basc es regeix pel concert econòmic, d'acord amb l'Estatut d'autonomia (1977). Segons aquest acord, el Govern del País Basc té competències per a modificar gran part dels impostos directes, incloent-hi l'impost sobre la renda, l'impost de societats i els impostos sobre el patrimoni i els guanys de capital, i ha introduït un important tipus impositiu màxim sobre l'impost de societats del 32,5% davant el tipus impositiu espanyol, que és del 35%.

3. Tanmateix, el concert econòmic també conté una sèrie de principis generals dirigits a assegurar un cert grau d'harmonia entre el sistema fiscal basc i el de la resta d'Espanya. Continuen havent-hi, doncs, restriccions en els ressorts polítics disponibles per al Govern del País Basc.

MIGRACIÓ

Posició actual

3.66 Escòcia s'enfronta actualment, arran dels canvis demogràfics, als reptes de fer créixer la població i de redreçar l'estructura de la població escocesa, especialment la que es troba en edat laboral. El creixement de la població és un factor clau del rendiment econòmic i Escòcia té l'objectiu d'equiparar-se, pel que fa al creixement de la població, amb el creixement de la població europea al llarg del període 2007-2017.[84] Es preveu que augmenti la mitjana d'edat de la població escocesa, amb una disminució de la població en edat laboral i una proporció més gran de jubilats comparada amb les persones en edat laboral.[85]

3.67 Es calcula que, cap a la meitat dels anys quaranta d'aquest segle, la població escocesa disminuirà i que la població en edat laboral baixarà a partir del 2020. Es preveu que canviï més ràpidament l'estructura de la població escocesa, en què la gent gran representa una porció relativament important de la població escocesa.[86] Es preveu que la relació de dependència –la proporció de gent de menys de setze anys o jubilada comparada amb la població en edat laboral– augmenti d'un 60% el 2008 fins a un 68% el 2033.

3.68 Actualment, la matèria d'immigració és reservada al Parlament del Regne Unit. Per als migrants de fora de l'Espai Econòmic Europeu hi ha un sistema de migració que funciona segons un sistema de punts que té en compte les qualificacions, l'edat, el sou i les competències lingüístiques. Per als migrants qualificats també hi ha una llista de professions on manca mà d'obra qualificada. Alguns elements del sistema reflecteixen les circumstàncies específiques d'Escòcia, com l'acceptació de títols nacionals com a criteri de qualificació i una llista a part de professions on manca mà d'obra per a Escòcia. Tanmateix, el sistema basat en els punts és vàlid per a tot el territori del Regne Unit i no hi ha diferències regionals marcades, cosa que fa que encara sigui més complicat el fet d'atreure el nombre necessari d'immigrants a Escòcia, ja que el país té diferents necessitats poblacionals comparat amb moltes altres regions del Regne Unit.

Recomanacions de la Comissió sobre l'Autonomia Escocesa en matèria de migració

3.69 La Comissió va recomanar que es mantingués l'actual caràcter reservat de la matèria d'immigració, però que es tingués molt en compte que s'haurien de fer canvis sostenibles per a reflectir les necessitats de qualificacions específiques i necessitats demogràfiques d'Escòcia. La Comissió va arribar a la conclusió que la llibertat de moviment i d'ocupació justificaven un únic sistema per a tot el Regne Unit. No obstant això, la majoria de propostes que va rebre la Comissió sobre aquest tema advocaven per una major flexibilitat i més competències per a Escòcia en el marc global del Regne Unit. Les polítiques subestatals de migració s'han implantat amb èxit en una sèrie de països, incloent-hi Austràlia i el Canadà.

3.70 La recomanació de la Comissió és una variació sobre acords existents que permetria que Escòcia contribuís a la política general d'immigració del Regne Unit, sense atorgar-li un paper formal. La Comissió no donaria competències a Escòcia per a les seves necessitats de migració ja sigui per raons econòmiques com demogràfiques, ja que aquestes estarien subjectes als imperatius de la política en altres parts del Regne Unit. L'experiència en altres llocs demostra que atorgar més competències a Escòcia perquè estableixi la pròpia política de migració no necessàriament ha de tenir un impacte sobre la resta del Regne Unit, com va suggerir la Comissió.

Independència

3.71 Una Escòcia independent tindria competències sobre la seva política de migració i les seves fronteres. Escòcia s'enfronta a problemes diferents dels d'altres parts del Regne

Unit, i la política de migració es podria adaptar per a redreçar els reptes econòmics del canvi demogràfic. La immigració també podria ajudar a redreçar el dèficit de mà d'obra qualificada en el mercat laboral escocès.

Aplaudim fermament el sistema que té el Ministeri de l'Interior del Regne Unit, basat en punts per a la immigració, i hi donem suport. Però és molt poc afortunat que no tingui en compte les diferències regionals pel que fa als factors d'atracció de la immigració a Anglaterra enfront d'Escòcia. Per què no es poden fer variacions regionals?

(Reunió CEMVO a Edimburg, 22 d'abril de 2009)

3.72 Moltes nacions utilitzen polítiques migratòries per a redreçar els problemes demogràfics, a més d'intentar corregir el dèficit de mà d'obra especialitzada. Tant el Canadà com Austràlia donen prioritat a possibles immigrants amb habilitats i experiències específiques. El Quebec té les seves pròpies polítiques d'immigració, acordades en el Pacte del Canadà-Quebec sobre la immigració, que requereix, entre altres coses, que els immigrants parlin francès o anglès. Un pla escocès sobre la migració podria donar una importància específica a la mà d'obra qualificada i, alhora, prioritzar els immigrants que ajuden a acomplir els reptes demogràfics, com ara els joves o les famílies amb infants.

3.73 Els ciutadans que són dels estats membres de la Unió Europea tenen dret a la llibertat de moviment dins un mercat únic. Com a membre de ple dret de la Unió Europea, les fronteres escoceses continuarien obertes als ciutadans d'aquesta, de la mateixa manera que els escocesos són lliures de circular per tota la Unió Europea.

3.74 El sistema d'immigració d'Escòcia també hauria de donar suport al compromís del país en matèria de drets humans. Actualment, l'asil polític és, com la immigració, competència del Regne Unit. Amb la independència, a l'hora de revisar les demandes d'asil, Escòcia podria tenir en compte les necessitats econòmiques i demogràfiques, i també els drets humans i la justícia. Si Escòcia tingués competències sobre el sistema d'asil i d'immigració, inspiraria més confiança als sol·licitants d'asil en espera dels resultats de les seves peticions i asseguraria un sistema d'asil més humà i més just.

RÀDIO I TELEVISIÓ

3.75 Els mitjans audiovisuals són una part fonamental de la vida quotidiana, que dóna a conèixer la cultura escocesa a les audiències nacionals i internacionals. La indústria audiovisual també fa una important contribució a l'economia.

Situació actual

3.76 Les institucions del Regne Unit tenen reservades les competències en matèria de radiodifusió. Les decisions sobre el sector audiovisual que afecten Escòcia corresponen al Regne Unit, incloent-hi matèries relacionades com el cànon de televisió, l'espectre de les emissions, el finançament i la regulació.

3.77 El 2008 només s'enregistraven a Escòcia un 3,7% de tots els programes de la xarxa de televisió de la BBC, mentre que ara la televisió escocesa (STV) només està obligada a produir 1,5 hores setmanals de programació, excloent-ne les notícies, cosa que comporta una reducció de tres hores respecte a abans del gener del 2009. La Comissió Audiovisual d'Escòcia va expressar la seva profunda preocupació per l'estat de les emissions públiques a Escòcia i va identificar una sèrie d'àrees en què els espectadors consideraven que s'hauria de millorar l'elecció de la programació referida a Escòcia.[87]

Recomanacions de la Comissió sobre l'Autonomia Escocesa en matèria de radiodifusió

3.78 La Comissió va fer una recomanació relativa a la radiodifusió: el nomenament del membre escocès de la Fundació de la BBC hauria de ser competència dels ministres escocesos, subjecte al procediment habitual de designacions públiques. Aquesta recomanació es podria aplicar immediatament sense necessitat de legislar-la. Tot i que no afectaria directament la radiodifusió a Escòcia, la proposta permetria que el Govern Escocès pogués decidir sobre algunes parts del marc audiovisual amb un matís específicament escocès.

Com és que la radiodifusió és matèria reservada? Faig aquesta pregunta específica perquè m'interessa la radiodifusió gaèlica, en què part de la radiodifusió és reservada al Govern del Regne Unit i la part gaèlica s'ha transferit. Això crea situacions confuses.

(Reunió ministerial d'estiu a Dundee, 30 de juny de 2009)

Plena autonomia

3.79 Una autonomia més completa donaria la possibilitat a Escòcia de compartir competències sobre diferents parts del marc audiovisual, sempre dins el marc global del Regne Unit, incloses la BBC i l'Ofcom. Altres exemples d'acords d'aquesta mena es poden trobar a Catalunya, que té competències sobre la radiodifusió catalana, mentre que el Govern espanyol té competències sobre la radiodifusió de tot Espanya.[88]

3.80 Altres competències podrien ser: els nous organismes audiovisuals de servei públic, com la xarxa digital escocesa que va recomanar la Comissió Audiovisual d'Escòcia; assegurar-se que la cultura i els interessos escocesos estiguin més ben representats per mitjà dels programes de televisió i de ràdio, i competències sobre els nomenaments dels membres directius d'MG Alba (l'organització responsable de les produccions de BBC Alba). Amb una autonomia més completa, l'Ofcom es podria encarregar d'establir les obligacions cap a Escòcia de les telecomunicacions dels serveis públics i comercials, nacionals i regionals, i assegurar-se que es compleixen.

3.81 Gran part del finançament del serveis públics audiovisuals del Regne Unit prové del cànon de la televisió (per a la BBC) i dels anuncis. El Regne Unit també finança, amb 98 milions de lliures provinents del rendiment general dels impostos, la televisió pública gal·lesa, a més de la subvenció de programació que prové dels organismes audiovisuals amb un valor aproximat de 25 milions. Una autonomia més gran hauria d'anar acompanyada d'un acord negociat per a finançar els mitjans audiovisuals públics d'Escòcia. Per exemple, es podria assignar a Escòcia una quota d'ingressos per la llicència de televisió i pels ingressos que generen els organismes audiovisuals i altres operadores de telecomunicacions per utilitzar l'espectre.

Independència

3.82 Amb la independència s'assumirien plenes competències per als mitjans audiovisuals d'Escòcia. La imparcialitat i la independència política dels organismes audiovisuals, incloent-hi un organisme audiovisual públic nacional (basat inicialment en el personal i els recursos de la BBC d'Escòcia), continuarien sent els elements clau. Hi hauria diverses opcions disponibles per al finançament d'un organisme audiovisual nacional escocès. Això garantiria que una Escòcia independent tindria un organisme audiovisual públic, imparcial i d'elevada qualitat que reflectiria la vida, la cultura i els interessos d'Escòcia.

3.83 Una Escòcia independent no hauria de perdre el nivell ni la qualitat de les opcions de radiodifusió de què frueix actualment i, de fet, hauria d'aspirar a millorar-ne el servei. Escòcia, per exemple, hauria de continuar tenint accés a la BBC i a altres mitjans audiovisuals del Regne Unit i no hi hauria d'haver impediments per a accedir als serveis de cable, de satèl·lit i de la TDT de què disposa actualment Escòcia i en un nivell similar al d'ara.

3.84 La independència permetria que un sistema regulador prioritzés qüestions d'especial importància per a Escòcia, com el fet d'ampliar l'espectre per a accedir a nous canals. Un organisme regulador dels mitjans audiovisuals escocesos també garantiria la qualitat i la imparcialitat dels serveis públics audiovisuals d'Escòcia en la normativa europea.

3.85 La independència també donaria la possibilitat de racionalitzar els acords de llicència del Channel 3. Arran de la fusió entre els serveis de notícies locals de Border i Tyne Tees, els espectadors del sud d'Escòcia ara reben programes de notícies de vespre «locals» que es retransmeten des de Gateshead.[89] Amb la independència, seria més fàcil atorgar acords de llicències que millorarien el servei per als espectadors escocesos, incloent-hi una llicència nacional escocesa o la creació de més llicències per a autoritzar més retransmissions regionals.

Indústria audiovisual

3.86 La indústria audiovisual escocesa dóna feina a 2.400 persones i ingressa uns 111 milions de lliures a l'economia escocesa. La independència donaria la possibilitat de desenvolupar encara més aquesta indústria. El Govern Escocès podria prendre tota una sèrie de mesures per a atreure la inversió estrangera, tal com ho han fet països com Irlanda i el Canadà. És probable que això, alhora, generi més inversions en la indústria audiovisual escocesa, incloent-hi més despesa per a la programació. Més inversions d'aquest tipus millorarien la programació que poden elegir els espectadors escocesos i permetria que el sector audiovisual, juntament amb les altres indústries creatives, fes una contribució considerable al creixement econòmic d'una Escòcia independent.

CONCLUSIÓ

3.87 Un dels reptes més importants que ha d'afrontar Escòcia és el de redreçar el baix rendiment històric del país i impulsar el creixement econòmic sostenible. Una sèrie de diferents àrees polítiques contribueixen a aquest objectiu, però molts dels mecanismes principals a què poden accedir els estats independents (política fiscal i econòmica, política monetària i comerç internacional) són actualment reservats al Govern del Regne Unit.

3.88 Algunes d'aquestes matèries es podrien transferir formant part del Regne Unit, per exemple, aspectes del sistema fiscal o el dret laboral. Tanmateix, qualsevol nivell d'autonomia deixaria Escòcia dins les polítiques macroeconòmiques globals del Regne Unit i de la seva posició internacional en matèria d'afers econòmics, especialment a la Unió Europea.

3.89 La independència atorgaria a Escòcia plenes competències sobre el seu rendiment econòmic i sobre tots els mecanismes polítics per a impulsar el nivell òptim de desenvolupament.

CAPÍTOL 4

UNA ESCÒCIA MÉS JUSTA

Panorama general

4.1 Escòcia té una forta tradició en la lluita per una societat més justa i més inclusiva, que combina la igualtat d'oportunitats de prosperar i d'excel·lir amb l'ajut als qui ho necessiten.

4.2 Hi ha àrees importants de la política governamental que s'haurien de fonamentar en els valors escocesos tradicionals. Els ajuts socials i les prestacions haurien de respondre a les necessitats específiques dels individus i del país: l'economia, l'habitatge, la geografia i la demografia. S'hauria d'ajudar les persones a reincorporar-se al mercat laboral, i no condemnar a una vida de pobresa i de penúries les que no poden treballar. S'hauria de protegir la gent desfavorida o que pateix discriminació.

4.3 Segons el marc d'autonomia actual, els principals mecanismes per a la justícia social – sistema fiscal i de prestacions socials– són reservats al Regne Unit, com ara la legislació que protegeix i impulsa la igualtat.

4.4 La Comissió sobre l'Autonomia Escocesa va admetre que hi ha un estret lligam entre la política de transferència, pel que fa, per exemple, a la pobresa i l'habitatge, i el sistema centralitzat de prestacions socials. La Comissió va recomanar que el Parlament i el Govern escocesos tinguessin un paper formal, però molt limitat, en aquestes matèries. La transferència de més competències en matèria de prestacions faria possible una política més integradora per tal de lluitar contra la pobresa a Escòcia, però també requeriria la transferència dels impostos i que Escòcia tingués plenes competències sobre les finances.

4.5 Amb la independència, Escòcia tindria competències per a poder redreçar totes aquestes qüestions, i per a elaborar i aplicar un sistema fiscal i de prestacions socials vinculat a polítiques en matèria d'habilitats, educació i suport a la família per a poder tractar qüestions de pobresa i exclusió. També seria competència d'Escòcia garantir que tots els seus ciutadans tinguin un tracte just i equitatiu i que la llei els empari completament.

BENESTAR I PRESTACIONS

Inclusió social i pobresa a Escòcia

4.6 Aproximadament un de cada sis habitants d'Escòcia viu en una pobresa relativa; és a dir, els seus ingressos estan tan lluny de la mitjana que tenen dificultats per a participar activament en la societat. Això significa que uns 840.000 escocesos són pobres, incloent-hi 200.000 infants i 200.000 jubilats.[90] En general, els nivells de pobresa a Escòcia no són tan elevats com els del Regne Unit, tot i que el Regne Unit està per sobre de la mitjana d'altres països de la Unió Europea respecte a la pobresa infantil i de la tercera edat.[91] Les desigualtats pel que fa a oportunitats en matèria de salut, educació i ocupació es passen d'una generació a una altra: els infants que creixen en la pobresa tenen més probabilitats de tenir fills que seran pobres, de manera que es repeteix el cicle.[92]

Estat actual

4.7 Escòcia té competències sobre una sèrie de serveis que repercuteixen en les perspectives d'ocupació, incloent-hi l'educació, la formació, les habilitats, la salut i la cura dels infants. Tanmateix, els mecanismes bàsics per a redreçar la pobresa –les prestacions de la seguretat social, els ajuts fiscals, el salari mínim interprofessional i el subsidi de desocupació– són reservats al Govern del Regne Unit.

4.8 Escòcia no pot elaborar o aplicar polítiques per a corregir les necessitats socials en certes àrees rellevants. Per exemple, Escòcia no pot decidir qui es pot beneficiar de les prestacions ni tampoc fixar-ne els nivells, i tampoc no pot complementar plans destinats a objectius socials específics al Regne Unit, com podria ser atorgant prestacions als estudiants o ajudant amb la cura dels infants, sense que el beneficiari s'arrisqui a perdre les prestacions o els ajuts fiscals que obté del Regne Unit. Igualment, Escòcia no pot decidir no formar part dels canvis fets pel Regne Unit que no beneficien Escòcia, com per exemple una gran part del mercat dels subsidis d'habitatge que no s'adequa a les condicions d'Escòcia.[93] Escòcia també està limitada en matèria d'aplicació de polítiques de transferència quan estan lligades al sistema centralitzat de prestacions socials, exclusiu al Regne Unit, com podrien ser els impostos locals. El Govern del Regne Unit va retirar el subsidi per assistència als qui rebien atenció personal gratuïta, cosa que va implicar un increment de 30 milions de lliures l'any a les despeses del Govern Escocès.

Recomanacions de la Comissió sobre l'Autonomia Escocesa en matèria de benestar

4.9 La Comissió va arribar a la conclusió que el sistema de benestar social hauria de continuar sent reservat a les institucions del Regne Unit, ja que garanteix una ciutadania social comuna per a tot Gran Bretanya, i la complexitat del sistema de la seguretat social podria crear dificultats a l'hora de transferir-ne qualsevol part.

4.10 La Comissió va recomanar que:

- Els ministres escocesos, amb l'acord del Parlament Escocès, puguin proposar esmenes al sistema de subsidis d'habitatge i al sistema de beneficis fiscals amb relació a l'impost local, lligades a la política de transferència.
- S'incorpori un paper de consulta formal en el procés regulador per tal que el sistema de benestar social introdueixi programes que tinguin en compte els punts de vista del Govern Escocès.
- Es transfereixi el Fons per a àrees desfavorides al Parlament Escocès.
- El Govern del Regne Unit tingui en compte la possibilitat de transferir els excedents del Fons social.

4.11 Aquestes recomanacions reconeixen l'estret lligam existent entre les polítiques de transferència i el sistema centralitzat de prestacions socials, i expressen un principi important: el Govern Escocès té un interès legítim en l'elaboració i l'execució d'aquestes

polítiques a Escòcia. Tanmateix, les recomanacions no atorguen a Escòcia un paper important en la presa de decisions. El Govern del Regne Unit no té cap obligació d'acceptar les propostes escoceses, fins i tot quan aquestes han estat acordades pel Parlament Escocès.

4.12 La transferència del Fons per a àrees desfavorides permetria a Escòcia planificar i invertir d'una manera més integrada i estratègica, però no hi ha cap compromís per a un Fons per a àrees desfavorides més enllà del 2011. Així mateix, els elements transferits del Fons social farien possible un millor repartiment del Fons segons les prioritats d'Escòcia.

Plena autonomia

4.13 La plena autonomia permetria que Escòcia desenvolupés un sistema de prestacions socials d'acord amb una sèrie de principis bàsics per a eradicar la pobresa i reduir les desigualtats d'ingressos:[94]

- Un sistema de prestacions socials més just i transparent, receptiu als canvis a què s'enfronta la gent que viu en la pobresa i que pugui confiar en la seguretat dels seus ingressos.
- Prestacions, ajuts fiscals i sistemes de suport a l'ocupació que es combinen amb harmonia per tal d'ajudar els qui poden superar la pobresa i s'incorporen al mercat laboral, amb avantatges fiscals importants i sostenibles per a l'ocupació.
- L'ajuda transitòria cap a l'ocupació hauria de ser transparent, receptiva, ràpida i eficaç per tal que l'ocupació que s'aconsegueix no es vegi perjudicada per la incertesa financera.
- Per als qui no poden treballar, les prestacions els han de proporcionar un nivell de vida que els garanteixi dignitat, llibertat i unitat social.

4.14 Escòcia podria elaborar un sistema de prestacions socials autònom dins el Regne Unit. A Irlanda del Nord, la seguretat social, les prestacions per als infants i les pensions són matèries transferides, i també té un fons d'assegurança nacional independent.

4.15 Però, per a aconseguir la transferència completa del sistema de prestacions socials, hi hauria d'haver nivells adequats d'autonomia fiscal a Escòcia. Seria difícil que Escòcia assumís competències en els nivells necessaris per a accedir als subsidis sense que posteriorment tingués responsabilitats en el cost resultant, o per a poder-se aprofitar dels estalvis aconseguits. Així, requeriria que Escòcia tingués prou competència per a recaptar els seus propis impostos i per a dissenyar un sistema que acomplís tant les necessitats de benestar social com les necessitats econòmiques més àmplies.[95] Això sembla improbable mentre el Regne Unit tingui un sistema de benestar social de tipus únic.[96]

Independència

Com proposeu finançar les pensions, la seguretat social, els subsidis, etc. quan tinguem la independència?

(Acte de Debat Nacional a Haddington, 28 de setembre de 2009)

4.16 La independència atorgaria a Escòcia les competències sobre el sistema fiscal i de prestacions socials. Amb la independència, les prestacions, els ajuts fiscals i les pensions estatals es continuarien pagant des d'una Escòcia independent. Seria responsabilitat de les administracions de la futura Escòcia fer millores al sistema, adequant-se a les necessitats del país.

4.17 Tant el 2006-2007 com el 2007-2008, es va gastar un percentatge més petit dels ingressos governamentals en benestar social a Escòcia que a la resta del Regne Unit: la despesa en protecció social va representar un 34% del total dels ingressos governamentals al Regne Unit, mentre que a Escòcia va ser del 33%, inclosa la porció geogràfica dels ingressos del mar del Nord.[97]

4.18 Una sèrie de factors afectarien l'elaboració i la posada en marxa del sistema fiscal i de prestacions socials en una Escòcia independent, incloent-hi l'efecte global sobre l'economia, l'equilibri entre una fiscalitat raonable i uns nivells mínims de prestacions i de garanties d'ingressos, incentius per a guanyar-se la vida i treballar, i el cost per a les

finances públiques. Tots aquests punts s'han d'equilibrar amb les circumstàncies econòmiques, les prioritats i les necessitats de la nació en un moment donat. Per exemple, les prestacions que es poden donar als propietaris de cases durant una recessió poden ser molt diferents de les que s'ofereixin en altres moments.

4.19 El sistema de benestar social en una Escòcia independent també podria anar guiat per la necessitat primordial d'eradicar la pobresa. Per exemple, un nou sistema de prestacions socials evitaria l'estancament en la pobresa, en què no s'obté cap o pràcticament cap avantatge financer quan s'està treballant perquè es retiren els ajuts socials després d'examinar els recursos econòmics que té la persona sol·licitant. Així, no es penalitzarien les persones que van a cursos de formació o fan tasques voluntàries per a millorar les seves perspectives ocupacionals retirant-los les prestacions. S'aplicaria una reducció en les prestacions, integrada dins el sistema fiscal general, per a reflectir la millora de les circumstàncies personals d'acord amb els objectius d'aquesta política.

4.20 El sistema de benestar social es podria integrar i es podria complementar amb diferents tipus d'ajuts. Per exemple, la cura gratuïta dels infants o l'atenció domiciliària gratuïta no es traduiria en la pèrdua de la prestació en metàl·lic corresponent. Es podrien prendre decisions similars pel que fa als pagaments per motius específics, per exemple, l'ajut financer en el cas d'infants dels quals s'ocupa algun familiar, que en l'actualitat té com a resultat la pèrdua d'ajuts que complementen els ingressos.[98]

4.21 Una Escòcia independent podria adequar els seus punts de vista a qüestions socials, com preparar la gent per reincorporar-se al món laboral o que els serveis locals i nacionals col·laborin coordinadament per a assessorar les necessitats específiques dels diferents individus. Un sistema basat en un tipus únic no pot tenir en compte la diversitat de voluntats i de necessitats dels individus. Per exemple, per a algunes famílies monoparentals, una proposta voluntària per a eliminar obstacles a l'ocupació dels seus fills quan arriben a una edat determinada podria ser més adequat que el projecte actual del Regne Unit de donar-los una formació professional obligatòria.

4.22 Un element fonamental del sistema de benestar social és que les persones entenguin fàcilment quines són les prestacions a què tenen dret i com poden tenir accés als ajuts disponibles. Una major integració en un sistema independent milloraria la confiança de la gent i la seva comprensió dels seus drets. Això redreçaria el nivell actual de prestacions, que es calcula en un 78-88% en subsidis a rendes baixes, un 61-70% en crèdits a les pensions, un 80-87% en subsidis d'habitatge, un 62-68% en beneficis fiscals amb relació a l'impost local i un 52-60% de subsidis als aturats.[99]

HABITATGE I REGENERACIÓ

Competències actuals

4.23 Moltes de les competències en matèria de política d'habitatge i regeneració ja estan transferides, incloent-hi el finançament, la planificació de l'ús del sòl, els drets del llogater, la qualitat de l'habitatge, el dret de la propietat i els reglaments dels propietaris. S'ha fet un progrés considerable des que hi ha autonomia, incloses la legislació dels sense llar, les mesures per a millorar les condicions de l'habitatge en els sectors privat i públic, i la introducció del primer pla nacional d'ajut a la hipoteca per als propietaris que estan en risc de desnonament. L'habitatge a Escòcia difereix del de la resta del Regne Unit: hi ha menys habitatge privat i més proporció d'habitatges de lloguer protegit; l'habitatge és més assequible que en la mitjana del Regne Unit i el mercat de l'habitatge és menys inestable; el clima d'Escòcia afecta la manera d'enfocar l'eficiència energètica i l'escassetat de combustible, i també hi ha un sistema legal diferent.

Què faria el Govern Escocès per a afrontar en termes econòmics els problemes dels cuidadors, si assolíssim la independència?

(Reunió ministerial d'estiu a Melrose, 28 de juliol de 2009)

4.24 Tanmateix, el Regne Unit té reservades matèries tan importants com l'impost sobre successions, l'impost sobre els actes jurídics documentats i el sistema de seguretat social. A causa de les característiques específiques del parc d'habitatges d'Escòcia, un enfocament que pot ser adequat en altres parts del Regne Unit potser no és necessàriament el més indicat a Escòcia.

Recomanacions de la Comissió sobre l'Autonomia Escocesa en matèria d'habitatge

4.25 La Comissió va recomanar que:

- L'impost sobre les transaccions immobiliàries s'hauria de transferir al Parlament Escocès, amb la corresponent reducció del paquet financer.
- Els ministres escocesos, amb l'acord del Parlament Escocès, haurien de tenir marge per a proposar noves modalitats de subsidis d'habitatge i de beneficis fiscals amb relació a l'impost local quan aquests estiguessin relacionats amb canvis en les polítiques de transferència de competències.

Impost sobre els actes jurídics documentats

4.26 Les competències en matèria de l'impost sobre els actes jurídics documentats serien un complement útil a la política d'habitatge i a la política econòmica. Si s'apliquessin els tipus de l'impost sobre els actes jurídics documentats a les propietats individuals en adquisicions de gran volum, es podria fomentar la inversió institucional en el sector del lloguer privat. L'impost sobre els actes jurídics documentats es podria utilitzar per a aconseguir objectius més amplis, com ara incentivar l'eficiència energètica. Si durant una temporada s'eximís de l'impost sobre els actes jurídics documentats, els mercats en situació de crisi podrien respirar durant una temporada. No obstant això, si es transfereixen només uns impostos concrets, no se'n poden regular altres ni demanar préstecs per a poder compensar en el cas que la base d'aquells impostos fluctués, tal com ho ha fet recentment l'impost sobre els actes jurídics documentats.

Subsidis d'habitatge

4.27 L'àmplia varietat de prestacions de la seguretat social i ajuts fiscals disponibles al Regne Unit són interdependents. El subsidi d'habitatge és un passi per a accedir a altres subsidis, com el d'ajut a les rendes baixes. És probable que els canvis referents als subsidis d'habitatge tinguin un impacte en la coherència i el cost del sistema de prestacions en general. El paper que es recomana per a Escòcia pot ser més aparent que real.

Independència

4.28 Tal com succeeix en altres àrees, la política d'habitatge i la de regeneració afavoririen la majoria de gent a causa de l'augment de competències fiscals i econòmiques que la independència –o la plena autonomia– aportaria a Escòcia. L'habitatge, i en especial el sector de lloguers de protecció oficial, també depèn molt dels subsidis d'habitatge per a finançar iniciatives. La transferència de competències en aquesta matèria ajudaria a la presa de decisions integrada i centrada a Escòcia.

Fiscalitat

4.29 Escòcia ha patit una manca d'habitatge, especialment d'habitatge assequible. Un mecanisme fiscal que pot corregir aquesta qüestió a les àrees rurals és l'impost sobre successions. Sovint, els beneficiaris d'un testament han de vendre ràpidament per a poder pagar aquest impost, la qual cosa descarta els habitatges del mercat de lloguer i redueix les opcions per als qui no poden o no volen comprar. Aquest problema afecta Escòcia d'una manera desproporcionada, perquè té moltes més àrees rurals en comparació amb la resta del Regne Unit. Si Escòcia tingués competències en matèria de l'impost sobre successions i d'altres impostos, podria abordar aquesta qüestió.

Finançament de la política d'habitatge

4.30 A Escòcia s'apliquen dos corrents diferents en política d'habitatge: un en l'àmbit del Regne Unit, per mitjà del sistema de prestacions socials, i l'altre en l'àmbit d'Escòcia. Per

exemple, el Govern Escocès subvenciona el sector de l'habitatge de protecció oficial amb la concessió d'ajuts al desenvolupament per a construir cases noves a baix cost per a llogar. Actualment, els subsidis d'habitatge beneficien gairebé dos terços del total de lloguers en el sector, l'equivalent de 1.000 milions de lliures l'any. Qualsevol canvi important en el subsidi d'habitatge repercuteix tant en els llogaters com en la política transferida en la inversió d'habitatges de protecció social a Escòcia. Com que les decisions sobre els subsidis d'habitatge es prenen per a tot el Regne Unit, la influència d'Escòcia en l'equilibri general entre aquestes fonts de finançament és escassa.

Escòcia té un dels pitjors estocs d'habitatge d'Europa; alhora, s'ha proposat l'objectiu d'aconseguir amb vista a l'any 2016 que les cases produeixin emissions zero de diòxid de carboni. Quin pot ser, doncs, el paper del Govern Escocès per a assolir la fita d'emissions zero de diòxid de carboni?

(Reunió ministerial d'estiu a Dumfries, 29 de juliol de 2008)

Com pot presentar realment el Govern una Escòcia igual i equitativa en què es mantingui la igualtat racial?

(Acte del Debat Nacional de CEMVO a Edimburg, 22 d'abril de 2009)

IGUALTAT D'OPORTUNITATS

Posició actual

4.31 La igualtat d'oportunitats és bàsicament competència reservada a Westminster. Hi ha dues excepcions que permeten que els ministres escocesos:

- Impulsin la igualtat d'oportunitats.
- Atorguin responsabilitats als organismes públics escocesos i als organismes interfronterers amb competències sobre matèries transferides, obligant-los a prendre mesures per a assegurar-se que operen dins la llei.

4.32 Des que hi ha autonomia, els ministres escocesos han utilitzat aquestes competències per a impulsar la igualtat a Escòcia. S'han pogut activar diferents polítiques dins el context del marc legal. Per exemple, les disposicions per la igualtat s'han incorporat a la legislació escocesa sobre l'habitatge, l'educació i el govern local. El Parlament Escocès ha aprovat legislació relativa als delictes motivats per prejudicis. La política del Govern Escocès pel que fa a la millora de les relacions entre la comunitat local i els sol·licitants d'asil difereix de la del Govern del Regne Unit. Els ministres escocesos han conferit a les autoritats públiques escoceses l'obligació d'informar sobre la igualtat salarial.

4.33 La Comissió per la Igualtat i els Drets Humans (*Equality and Human Rights Commission*) és un ens del Regne Unit que funciona a Escòcia amb un Comitè i un Comissionat escocesos. És un ens legal amb competències sobre la igualtat i els drets humans, però només sobre qüestions de drets humans reservades a Escòcia. La Comissió per als Drets Humans d'Escòcia (*Scottish Human Rights Commission*) té competències en les qüestions de drets humans que s'han transferit.

Recomanacions de la Comissió sobre l'Autonomia Escocesa pel que fa a la igualtat

4.34 La Comissió no va recomanar noves disposicions. Tanmateix, la recomanació de la Comissió sobre el fet que els parlaments d'Escòcia i del Regne Unit dialoguessin i pactessin sobre drets socials comuns podria incloure, de fet, una referència a la igualtat.

Plena autonomia

4.35 Les declaracions a la Comissió advocaven per la transferència de la igualtat d'oportunitats, ja que les competències en matèria de legislació sobre la igualtat no s'haurien de separar de les polítiques transferides bàsiques, com ara la sanitat, l'educació, l'habitatge, el dret de família, la salut mental, el govern local i la justícia. Hi ha diferències específiques en la

demografia i la geografia escoceses, i en les experiències que ha patit de discriminació i desigualtat, com ara el sectarisme. La transferència de les matèries d'igualtat d'oportunitats permetria fer una legislació sobre la igualtat com la que s'aplica a matèries transferides. Una legislació d'igualtat que s'aprovés a Escòcia no s'aplicaria a les matèries reservades com l'ocupació, i s'haurien de tenir en compte les matèries en què hi ha competències reservades i transferides alhora, com és el transport.

Independència

4.36 Escòcia és una nació cada cop més diversa i la seva gent té necessitats i experiències diferents. El fet d'assumir competències sobre la igualtat d'oportunitats dins una Escòcia independent podria permetre que s'impulsés i es reforcés una legislació per la igualtat. Aquesta es desenvoluparia en el context de la política escocesa per tal d'assegurar coherència amb la legislació en altres matèries, com ara sanitat, educació i habitatge. En una Escòcia independent es podrien definir clarament els límits de les responsabilitats per a aplicar diferents mecanismes, i així garantir la promoció i l'execució de la igualtat d'oportunitats.

4.37 Per tal de mantenir una pràctica internacional òptima en igualtat d'oportunitats, Escòcia continuaria complint els compromisos actuals del Regne Unit en matèria de legislació europea i d'una sèrie de convencions internacionals, com ara la Convenció de les Nacions Unides sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació contra la dona (CEDAW) i la Convenció de les Nacions Unides a favor dels drets de les persones amb discapacitat. Amb la independència, Escòcia podria posar en pràctica els requisits d'aquests convenis tenint en compte el context escocès.

CONCLUSIÓ

4.38 Dins el marc d'autonomia actual, les eines principals per a impulsar una societat socialment justa continuen sent reservades al Regne Unit. Tot i que seria possible transferir a Escòcia les competències en certs aspectes del sistema de prestacions socials, o que tingués un paper en les polítiques del Regne Unit, la plena autonomia requeriria que Escòcia assumís competències sobre les finances i el seu sistema fiscal per a garantir un abordatge integral per als qui que requereixen assistència. Les recomanacions de la Comissió sobre l'Autonomia Escocesa estan molt per sota d'aquest nivell de competència per a Escòcia.

4.39 Amb la independència, Escòcia podria atendre les necessitats de tothom dins la societat, combinant l'assistència fiable i transparent dels subsidis amb les possibilitats de formació, l'ajut a l'habitatge i la cura dels infants, i incentius fiscals integrats dins un sistema global que no imposés barreres financeres a les persones que es reincorporen al món laboral. Escòcia també podria assegurar que es tinguessin en compte les necessitats específiques de la seva població, impulsant la igualtat i retirant les barreres que impedeixen que la gent participi plenament en la societat, que els seus grups més vulnerables i els qui pateixen discriminacions rebessin protecció i que es mantinguessin els estàndards internacionals per a la igualtat.

CAPÍTOL 5

UNA ESCÒCIA MÉS VERDA

Panorama general

5.1 El patrimoni natural d'Escòcia incrementa el nivell de vida de la gent d'Escòcia i és el punt de suport del turisme, l'agricultura, la pesca i l'aqüicultura. Durant la primera dècada d'autonomia, s'han aprovat lleis sobre el canvi climàtic, per a millorar el medi ambient i per a afrontar les inundacions. Escòcia ha perfilat una aproximació sobre els parcs nacionals, la reforma agrària i la protecció de la natura d'acord amb les circumstàncies específiques escoceses, i s'ha diferenciat de l'enfocament de la resta del Regne Unit.

5.2 Escòcia podria tenir un paper fonamental a l'hora d'abordar el repte del canvi climàtic i portar a terme els objectius europeus d'energia renovable gràcies al potencial que té amb

l'energia eòlica, la de les marees i la de les ones. Les reserves petrolíferes i de gas d'Escòcia permeten una infraestructura i una experiència tècnica que podrien tenir un paper fonamental en el desenvolupament de futures tecnologies amb baixes emissions de CO_2, i proporcionar alhora capital per a invertir en el desenvolupament de les tecnologies renovables.

5.3 Són matèries reservades a les institucions del Regne Unit els principals àmbits de l'energia, la regulació del transport i els residus. Moltes de les qüestions de medi ambient, agricultura i pesca són objecte d'un acord internacional, especialment de la Unió Europea, en què Escòcia no té veu més enllà de les polítiques del Govern del Regne Unit.

5.4 Una autonomia més àmplia proporcionaria a Escòcia els mecanismes per a desenvolupar el seu potencial, com ara les competències en matèria de regulació del medi marí, que permetria a Escòcia impulsar les energies renovables d'alta mar i les tecnologies per a la captura i l'emmagatzematge de CO_2. Tanmateix, la necessitat de treballar en l'àmbit internacional i el paper fonamental de la Unió Europea en qüestions de medi ambient farien que només la independència permetés a Escòcia una contribució plena i fer el millor ús de la seva experiència i del seu potencial.

MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA

Posició actual

5.5 Escòcia té àmplies competències transferides en matèria d'entorn natural, recursos naturals, pesca i comunitats rurals.[100] El Parlament i el Govern escocesos han exercit aquestes competències en matèries rellevants, entre altres:

- El canvi climàtic.
- Els afers marítims.
- La pesca i l'aqüicultura.
- L'agricultura.
- Els residus.

5.6 Moltes qüestions ambientals –incloent-hi la pesca, l'agricultura, la contaminació i el canvi climàtic– estan subjectes a decisions preses en organismes internacionals, com la Unió Europea i les Nacions Unides. La Unió Europea també dóna accés a un mercat comú per als grangers, els pescadors i els negocis escocesos, i alhora ofereix la possibilitat de finançament per a les comunitats rurals, i regulacions per a la seguretat i la higiene alimentàries.

5.7 El Parlament i el Govern escocesos tenen la competència d'aplicar les decisions de la Unió Europea en les matèries que s'han transferit, tot i que Escòcia està representada a la Unió Europea com a part del Regne Unit. Això pot portar a situacions anòmales. Per exemple, Escòcia és una de les nacions més importants d'Europa pel que fa a pesca marítima i la flota escocesa aporta un 66% del total de la pesca del Regne Unit. Escòcia també és, dins la Unió Europea, el major productor de salmó de piscifactoria de l'Atlàntic i és, per ell mateix, un país significativament important en la producció de salmó. El Govern i el Parlament escocesos ja tenen competències sobre pesca marítima i aqüicultura. Tanmateix, el Govern del Regne Unit encara és qui mana en les negociacions de la Unió Europea referents a aquestes matèries.

Canvi climàtic

5.8 La Llei (d'Escòcia), del 2009, sobre el canvi climàtic, és la legislació sobre canvi climàtic més ambiciosa del món. El Pla d'emissions, contra el canvi climàtic, exposa el que cal fer ara, a mitjà i a llarg termini per a assolir les reduccions d'emissions necessàries. Escòcia no pot acomplir els seus objectius d'emissions si actua tota sola. Per exemple, els objectius del sistema de comerç d'emissions de la Unió Europea, el sistema de comerç d'emissions de carboni més gran del món, es fixen en l'àmbit de la Unió Europea. Les principals competències en matèria de política i regulació energètiques són reservades al Govern del Regne Unit, ja que són un impuls fiscal per a lluitar contra el canvi climàtic, incloent-hi l'impost sobre vehicles de tracció mecànica, l'impost sobre els carburants i la taxa per l'eliminació de residus.

Afers marítims

5.9 Les competències sobre les costes i els mars d'Escòcia estan compartides entre els ministres escocesos i el Govern del Regne Unit, amb diferents normes dins les 12 milles marines i més enllà d'aquestes. Fins a les 200 milles marines, la pesca està totalment transferida. La regulació del petroli, el gas i el transport marítim és reservada a les institucions del Regne Unit, fins i tot dins les aigües costaneres. L'Agència del Patrimoni de la Corona (*Crown Estate*), un organisme centralitzat, fixa l'ús del llit marí, i els serveis de guardacostes els dirigeix l'Agència Marítima i de Guardacostes, una agència executiva del Govern del Regne Unit. Escòcia té competències executives (però no legislatives) sobre les energies renovables marines. La competència legislativa i executiva sobre la conservació de la natura marina i les instal·lacions al mar està transferida, però només fins a 12 milles marines. Malgrat els acords recents, la fragmentació intrínseca de les competències constitueix un risc per a la bona gestió dels afers marítims, com per exemple els que donen suport a la indústria energètica eòlica i de les marees en aigües escoceses.[101]

Pesca

5.10 El Govern Escocès gestiona les quotes de pesca i les activitats de la flota escocesa, incloent-hi el nombre de dies que es passen al mar, sempre que es pesqui dins els límits de la Unió Europea. També pot regular la pesca costanera que practiquen tots els vaixells del Regne Unit que estiguin dins el límit de les 12 milles marines d'aigües territorials al voltant d'Escòcia. La matriculació dels vaixells de pesca és una funció reservada. Escòcia és pionera en mesures per a donar suport a la sostenibilitat del peix, com podria ser mitjançant un pla de crèdits a la conservació.[102] Tanmateix, la gestió de quotes i de llicències no es pot adaptar fàcilment a les necessitats d'Escòcia mentre vagi lligada a una visió de tipus únic de la gestió de la pesca del Regne Unit.

Residus

5.11 Els índexs de reciclatge de residus a Escòcia estan augmentant, i Escòcia ha complert la seva part de l'objectiu de la Directiva 2010 de Residus Sòlids de la Unió Europea amb divuit mesos d'antelació. No obstant això, la regulació del disseny i el contingut dels envasos és una matèria reservada, cosa que impedeix que Escòcia pugui prendre mesures per a prevenir i reduir el rebuig mitjançant el disseny de reutilització i reciclatge.

Recomanacions de la Comissió sobre l'Autonomia Escocesa en matèria de medi ambient

5.12 La Comissió va fer una sèrie de recomanacions relatives al medi ambient.

Impost mediambiental

5.13 La Comissió va recomanar que es transferissin l'impost per l'eliminació de residus i l'impost sobre l'explotació comercial d'àrids. L'impost per l'eliminació de residus és una taxa per poder-se desfer dels residus i l'impost sobre l'explotació comercial d'àrids és una taxa per l'extracció comercial de roca, sorra i grava. La transferència d'aquests impostos donaria a Escòcia més possibilitats d'elaborar polítiques de rebuig integrades i altres polítiques mediambientals, com ara l'ús d'un impost més elevat per l'eliminació de residus i la prohibició d'abocadors, que s'estan estudiant en un projecte dirigit des d'Escòcia. Tanmateix, els impostos mediambientals principals, com ara l'impost sobre vehicles de tracció mecànica i l'impost sobre els carburants, continuarien sent reservats a les institucions del Regne Unit.

Conservació del mar i de la natura

5.14 La Comissió va recomanar que es revisés l'eficàcia dels acords legislatius entre el Govern del Regne Unit i el d'Escòcia sobre el medi marí, i que la conservació de la natura marina es transferís al Parlament Escocès com més aviat millor. Això permetria que es gestionessin la pesca i la conservació marina d'una manera integrada. Tanmateix, les competències reglamentàries sobre la planificació marina, els dipòsits minerals i les energies renovables marines continuarien sent compartides.

Patrimoni de la Corona

5.15 La Comissió va recomanar que el Govern del Regne Unit consultés els ministres escocesos i exercís poders de direcció d'una manera més activa, d'acord amb la Llei de l'Agència del Patrimoni de la Corona del 1961. La Comissió també va proposar que el nomenament d'un Comissionat Escocès del Patrimoni de la Corona es fes per mitjà d'una consulta formal als ministres escocesos. Aquestes recomanacions farien que Escòcia tingués un paper en la gestió del fons marí per mitjà de l'Agència del Patrimoni de la Corona. Tanmateix, continuaria sense solucionar-se la qüestió més important: que els ingressos que l'Agència del Patrimoni de la Corona recapta dels negocis costaners escocesos aporten pocs beneficis visibles a Escòcia.

Salut i benestar dels animals

5.16 La Comissió va recomanar que es transferís el finançament en qüestions relatives a les malalties endèmiques dels animals, mentre que el Regne Unit hauria de continuar tenint competències sobre el finançament dels brots de malalties exòtiques. Actualment s'ha transferit la política sobre sanitat animal, incloent-hi la reacció als brots de malalties exòtiques, però els pressupostos els continua gestionant el Govern del Regne Unit. Una de les lliçons apreses arran de la reacció d'Escòcia al brot de febre aftosa del 2007 va ser que és insostenible la separació entre competència política i competència financera, tal com recomanava la Comissió.[103] Una transferència completa de competències del pressupost de sanitat animal aportaria competències sobre el pressupost i sobre la política de benestar animal, i permetria que els pressupostos transferits ajudessin a millorar la salut i el benestar dels animals a Escòcia, a reduir les malalties dels animals i a donar un major suport a un creixement econòmic sostenible del sector ramader.

Etiquetatge dels aliments

5.17 La Comissió va recomanar que la regulació del contingut i l'etiquetatge alimentari fos matèria reservada en els casos en què les disposicions transferides separades fossin una càrrega per a la fabricació, la distribució i el subministrament de productes alimentaris als consumidors. No obstant això, aquesta recomanació separaria la competència sobre l'etiquetatge alimentari de les competències transferides en matèria de polítiques de salut, de nutrició i d'alimentació. L'etiquetatge dels aliments a Escòcia també es regeix per la legislació de la Unió Europea i ja reflecteix el mercat únic europeu.

Plena autonomia

Hi hauria la possibilitat que una Escòcia independent tingués una política diferenciada pel que fa a impostos sobre els carburants i que reflectís les necessitats d'una economia rural? Penso, concretament, en els sectors de la ramaderia, el transport i la pesca que tenim als Borders.

(Acte del Debat Nacional a Jedburgh, 29 d'abril de 2009)

5.18 La plena autonomia aportaria més avantatges a Escòcia dels que té en compte la Comissió.

Pesca

5.19 Segons l'acord, les quatre administracions de pesca del Regne Unit, que actuen conjuntament, supervisen la gestió de les quotes i les disposicions per a les llicències de vaixells. Com que hi ha hagut discrepàncies quant a objectius polítics i a estructures de flotes arreu del Regne Unit, els acords actuals sobre la gestió conjunta han limitat la capacitat del Govern Escocès d'establir mecanismes adaptats a les circumstàncies d'Escòcia. Amb la plena autonomia, hi hauria més flexibilitat de gestió que permetria als ministres escocesos adaptar les mesures a la gestió de la pesca per tal de satisfer les necessitats específiques de la indústria escocesa. Aquest acord evitaria malentesos entre el Govern Escocès i el Govern del Regne Unit pel que fa, per exemple, a la gestió de les quotes.

Fiscalitat rural i mediambiental

5.20 La viabilitat de les zones rurals i la capacitat del Govern Escocès d'ajudar en la recuperació econòmica es podria beneficiar de l'autonomia fiscal. Escòcia podria adaptar els impostos sobre els carburants i sobre vehicles de tracció mecànica per tal de tenir més en compte les circumstàncies escoceses, i equilibrar la necessitat de reduir les emissions enfront del desig de donar suport a les comunitats rurals i remotes. Es podrien atorgar incentius fiscals específics als propietaris que lloguen granges senceres a nous grangers, o l'exoneració de l'impost sobre les transaccions immobiliàries per als nous llogaters que inicien un contracte d'arrendament. Aquestes mesures podrien animar els nous grangers i augmentar la iniciativa en agricultura, producció alimentària i gestió de la terra a Escòcia.

Independència

5.21 La independència permetria a Escòcia de ser membre de ple dret de diverses organitzacions internacionals, incloent-hi la Unió Europea. Això situaria Escòcia en una posició de negociació més sòlida per a les qüestions rurals i mediambientals.

Relacions amb la Unió Europea

5.22 En l'actualitat, la representació d'Escòcia a la Unió Europea depèn completament de la bona disposició del Govern del Regne Unit, sense cap mena de control extern o solució. En el cas que hi hagi discrepàncies sobre diferents qüestions, com per exemple sobre la reforma de la política agrícola comuna (vegeu quadre 8) o les collites o els productes modificats genèticament, el Govern del Regne Unit votarà en contra de les preferències d'Escòcia. La independència donaria plena veu a Escòcia dins d'Europa.

5.23 De manera semblant, la independència donaria a Escòcia, en tant que un dels principals països pesquers, la possibilitat de debatre directament sobre un canvi en l'actual política pesquera comuna, com podria ser impulsant la repatriació de la gestió de la pesca marítima als estats membres costaners.

Considero que l'argument més convincent per a la independència d'Escòcia és la necessitat de tenir una representació separada a la Unió Europea.

(Reunió ministerial d'estiu a Dundee, 30 de juny de 2009)

Canvi climàtic

5.24 Escòcia és una peça clau de la política energètica, tant dins el Regne Unit com dins la Unió Europea. La Convenció marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic (UNFCC) és la base sobre la qual es negocia l'acord internacional sobre el canvi climàtic. L'objectiu de la reunió a Copenhaguen el desembre del 2009 va ser oferir un successor al Protocol de Kyoto de la UNFCC. Un nou acord internacional ajudaria Escòcia, i Europa en general, a reduir les emissions de CO_2. Una Escòcia independent contribuiria separadament a aquests acords internacionals (vegeu quadre 9).

5.25 El Govern Escocès treballa de manera constructiva i en col·laboració amb el Govern del Regne Unit, el Govern Gal·lès i el Govern d'Irlanda del Nord en la qüestió del canvi climàtic. Aquestes col·laboracions prosseguirien i s'expandirien un cop assolida la independència, dins aquest grup i també dins la Unió Europea.

QUADRE 8: ESCÒCIA DINS EUROPA – REFORMA DE LA POLÍTICA AGRÍCOLA COMUNA (PAC)

1. Els governs del Regne Unit i d'Escòcia tenen punts de vista intrínsecament diferents sobre la reforma de la PAC. La política del Govern del Regne Unit, sobre la qual no es van consultar les administracions autònomes, és que s'hauria d'eliminar tot el primer pilar de la PAC, que ofereix un ajut a la renda dels grangers per mitjà del pagament únic per explotació i fa de mediador al mercat per a certs productes.[104] El Govern Escocès considera que aquesta posició comportaria un gran perill per a gran part de l'agricultura escocesa. Un 85% d'Escòcia està inclosa dins la categoria de la Unió Europea de zona agrària «desfavorida», on la rendibilitat és, per definició, més baixa que en una zona

agrària de més qualitat. La proporció de zona agrària «desfavorida» és força més baixa en altres zones del Regne Unit.

2. La posició del Regne Unit sobre el segon pilar de la PAC també difereix de la del Govern Escocès. La intenció del segon pilar és assegurar el lliurament de béns públics quan el mercat no ho aconsegueix. Mentre els béns públics ambientals són una part important del segon pilar, la posició del Govern del Regne Unit no aconsegueix tenir en compte altres béns públics rurals que són importants per a Escòcia, incloent-hi l'impuls de les comunitats en creixement en àrees remotes.

3. Aquesta dificultat es percep en les negociacions de la Unió Europea, en què la posició d'Escòcia només es pot sentir formalment al Consell de Ministres si s'alinea amb la posició del Regne Unit. Això deixa en gran desavantatge algunes de les àrees més vulnerables d'Escòcia. Una Escòcia independent tindria la mateixa veu que els altres estats membres.

QUADRE 9: NEGOCIACIONS INTERNACIONALS SOBRE EL CANVI CLIMÀTIC

1. La quota d'emissions globals d'Escòcia és petita, i la contribució més important d'Escòcia a nivell global és la de demostrar un lideratge fort i també que es pot avançar en el camí cap a una economia pròspera amb baixes emissions de CO_2.

2. El Parlament Escocès ha aprovat una legislació capdavantera al món sobre el canvi climàtic, una prova clau del lideratge positiu i de la contribució que Escòcia pot fer per a assolir reptes mundials. Escòcia es podria trobar al centre de debats internacionals, com ara la Cimera de Copenhaguen sobre el Canvi Climàtic, amb el suport de les organitzacions mediambientals. Però la participació oficial d'Escòcia en aquests esdeveniments depèn de l'acord amb el Govern del Regne Unit.

3. Amb la independència, Escòcia podria tenir un paper primordial en un tema sobre el qual pot aportar molt. L'experiència d'una nació amb reserves petrolíferes i de gas, amb un potencial de captació i d'emmagatzematge d'emissions de CO_2 considerable, i la possibilitat d'incrementar la capacitat de les energies renovables, seria una veu addicional en aquesta qüestió d'interès mundial, i beneficiaria el debat sobre com combatre el canvi climàtic a Europa i arreu del món.

El resultat és un poti-poti que impedeix una integració dels transports a Escòcia i també la integració dels transports dins les polítiques d'energia i de canvi climàtic.

(Resposta de l'Associació Escocesa per al Transport Públic al Debat Nacional, setembre del 2008)

TRANSPORTS

Posició actual

5.26 La majoria de les funcions dels transports estan transferides, i l'objectiu de les polítiques escoceses específiques és crear una xarxa de transports ben interconnectada, segura i fiable que sustenti el creixement empresarial i econòmic.

5.27 Continuen sent reservades al Regne Unit una sèrie de funcions dels transports:

- Carreteres: reglaments de carreteres, vehicles i conductors; límits de velocitat nacional; ús de carburants renovables en el transport per carretera.
- Ferrocarrils: afers sobre la xarxa ferroviària a tot Gran Bretanya, les normes i els marcs de regulació, representació dels interessos dels passatgers i queixes; franquícies transfrontereres.
- Marina: política marítima, regulació i seguretat.
- Aire: reglaments econòmics, de seguretat i de protecció, representació internacional.

5.28 L'experiència de la millora amb la transferència dels serveis ferroviaris (vegeu quadre 10) demostra les possibilitats de transferir competències en matèria de política de transports i de centrar-se en les necessitats d'Escòcia.

Recomanacions de la Comissió sobre l'Autonomia Escocesa en matèria de transports

5.29 La Comissió només fa una recomanació que afecta els transports a Escòcia. Entre les recomanacions que fa sobre els impostos (que s'analitzen amb més detall en els punts 3.22-3.28), la Comissió va proposar que l'impost sobre els passatgers de transports aeris (APD) es transferís al Parlament Escocès. Es podria reduir l'APD transferit, cosa que afavoriria els incentius perquè les línies aèries ampliessin les connexions directes amb Escòcia, i això beneficiaria l'economia escocesa i reduiria les connexions aèries dins el Regne Unit. Aquest és un exemple de les possibilitats d'utilitzar la política fiscal per a impulsar l'activitat econòmica, i la base de la recomanació de la Comissió podria reportar beneficis en altres àrees fiscals.

Independència

5.30 La independència –o la plena autonomia– permetria a Escòcia integrar plenament totes les polítiques i iniciatives de transports.[105] Escòcia també tindria competències sobre el marc financer públic general, cosa que beneficiaria el transport per mitjà del préstec i de les polítiques fiscals.

Préstecs

5.31 Una autonomia més àmplia per al Govern Escocès pel que fa als préstecs donaria més flexibilitat al ritme i les prioritats del programa de despeses de capital d'Escòcia, i proporcionaria una font alternativa de finançament per als principals projectes d'infraestructura, quan es requerís. Per exemple, el finançament gradual del nou pont sobre el riu Forth permetria que els pressupostos de capital existent impulsessin més projectes, al mateix temps que la construcció del pont.

Impostos sobre el transport

5.32 Es podrien transferir altres impostos directament relacionats amb el transport, a més de l'APD que va recomanar la Comissió sobre l'Autonomia Escocesa. L'impost sobre els carburants, l'APD i l'impost sobre els vehicles de tracció mecànica van representar només un 5% dels ingressos fiscals d'Escòcia el 2007-2008, però són instruments polítics importants que influeixen en el comportament i permeten assolir els objectius econòmics.

5.33 Si Escòcia tingués competències sobre l'impost sobre els carburants, podria fer pressió a la Unió Europea perquè fes una excepció i apliqués, a les àrees rurals, un tipus més baix sobre aquest impost, acceptant els desavantatges d'accessibilitat i de preu que afronten les illes i les comunitats remotes d'Escòcia. El Govern de França ha introduït un impost més baix per a Còrsega, seguint un sistema semblant. El Govern del Regne Unit no ha aplicat aquesta mateixa política per a Escòcia, tot i que la Comissió sobre l'Autonomia Escocesa va acceptar el cas per tal que el Govern Escocès i el del Regne Unit apliquessin una excepció centrada en les zones perifèriques dels Highlands i les Illes.[106]

5.34 Si el Govern Escocès també tingués competències en matèria d'impost sobre els carburants, podria respondre a les pressions que afronten els empresaris escocesos a causa de la situació geogràfica d'Escòcia.

QUADRE 10: TRANSFERÈNCIA DELS SERVEIS FERROVIARIS

1. Fins a la Llei de ferrocarrils del 2005, la inversió ferroviària era competència exclusiva del Regne Unit i els projectes escocesos competien pel finançament d'acord amb la jerarquia del Govern del Regne Unit. Des del 2006, les competències transferides pel que fa a les decisions d'inversions han permès que el Govern Escocès destini les inversions a la xarxa ferroviària escocesa per a complir els objectius escocesos, des de la millora de la connectivitat fins als objectius referents al canvi climàtic.

2. El juliol del 2007, per exemple, el Govern Escocès va parlar en nom dels passatgers dels trens escocesos i dels usuaris del transport de la indústria de mercaderies per tal de

garantir els resultats més favorables per a Escòcia. Des del Regne Unit hi havia prioritats diferents, que se centraven en una durada del trajecte més ràpida per a beneficiar els negocis, cosa que va donar lloc a importants inversions planificades en la línia entre Glasgow i Edimburg, i entre Inverness i Aberdeen fins al cinturó central.

L'energia nuclear, la mareomotriu, l'eòlica i la del carbó net són, en diferent mesura, ingredients energètics. El Govern Escocès està en contra de l'energia nuclear, però hi ha cap garantia que les fonts restants siguin les adequades per a satisfer les demandes presents i futures, i en un termini raonable?

(Reunió ministerial d'estiu a Melrose, 28 de juliol de 2009)

ENERGIA

Objectius de la política energètica

5.35 La política energètica abasta tant el subministrament d'energia com el desenvolupament del sector energètic en l'economia escocesa, incloent-hi l'energia renovable i els objectius del canvi climàtic.

5.36 La Llei (d'Escòcia) sobre el canvi climàtic, del 2009, introduïa l'objectiu legal de reduir les emissions a Escòcia en un 42% amb vista a l'any 2020. Un 50% del consum d'electricitat a Escòcia hauria de provenir d'energies renovables amb vista a l'any 2020, amb un 31% assolit el 2011 i, d'acord amb els objectius de tota la Unió Europea, un 20% de tot l'ús energètic hauria de provenir de fonts renovables amb vista a l'any 2020.

5.37 Escòcia té un avantatge competitiu en matèria d'energia: les possibilitats naturals i geogràfiques en la producció eòlica, de les ones i de les marees; a més, té una experiència sòlida en les indústries del petroli, del gas i de la generació d'energia. Es calcula que Escòcia té un 25% dels recursos eòlics d'alta mar d'Europa i un 10% dels recursos de marees, cosa que contribuiria considerablement a garantir un futur amb baixes emissions de CO_2 per a Escòcia i Europa. L'energia serà un sector clau en el creixement econòmic sostenible d'Europa al llarg dels propers trenta anys, i més enllà.

Posició actual

5.38 Les principals competències sobre temes energètics són reservades a les institucions del Regne Unit, incloent-hi la regulació dels mercats energètics, la regulació i la fiscalitat del sector petrolier i del gas, i la promoció dels interessos d'Escòcia dins la Unió Europea. La xarxa de subministrament elèctric també és una matèria reservada, i el fet és que l'actual sistema de càrrega de la xarxa de subministrament va en contra del desenvolupament d'una energia neta i renovable a Escòcia.

5.39 Les competències d'Escòcia en matèria d'energia estan limitades a la promoció d'energies renovables i a l'eficàcia energètica.[107] El Govern Escocès, mitjançant el sistema de planificació, també pot influir en les relacions referents a la inversió i a la combinació d'energies.

Recomanacions de la Comissió sobre l'Autonomia Escocesa en matèria d'energia

5.40 La Comissió no va recomanar millores pel que fa a les competències actuals en matèria d'energia, tant per a impulsar un desenvolupament de les energies renovables a Escòcia com per a maximitzar els beneficis del petroli i del gas a Escòcia.

Petroli i gas

5.41 La Comissió va crear un grup d'experts independents per a examinar la qüestió de la fiscalitat i els ingressos del mar del Nord. Es va informar que hi hauria oportunitats econòmiques si es transferien les competències de la fiscalitat derivada del mar del Nord, tot i que també hi podria haver problemes. El grup d'experts també va subratllar els avantatges d'un fons petrolier escocès.[108] No obstant això, la Comissió va concloure igualment que els ingressos fruit del petroli i el gas haurien de continuar sent reservats a les institucions del Regne Unit i no va recomanar un fons petrolier escocès.

Altres qüestions energètiques

5.42 La Comissió va debatre sobre la producció elèctrica i els temes de subministrament, però no va fer cap recomanació sobre aquest àmbit. Pel que fa a l'alimentació elèctrica, la Comissió va observar que era un tema de debat per a molts dels qui hi compareixien, però no va considerar que el tema fos de la seva competència.

Plena autonomia

5.43 Hi ha una sèrie d'àrees de la política energètica que es podrien transferir, malgrat les conclusions a què ha arribat la Comissió sobre l'Autonomia Escocesa.

Energies renovables

5.44 L'objectiu de les energies renovables a Escòcia requereix les infraestructures adequades, com ara els ports, les instal·lacions de proves, les xarxes tèrmiques i una millora en la xarxa del subministrament elèctric. Això requereix treball cooperatiu entre el sector públic i el privat, i també importants inversions. A Escòcia es recapta l'impost sobre els carburants per a impulsar les energies renovables, que actualment ha arribat als 174 milions de lliures. Per decisió del Govern del Regne Unit, aquest fons recaptat no es pot gastar en energies renovables sense la corresponent retallada del paquet financer a Escòcia. Si es transferís el fons per a l'impost sobre els carburants es podria invertir per a impulsar el sector de les energies renovables a Escòcia, cosa que ajudaria a assolir els objectius sobre energies renovables a Escòcia i a tot el Regne Unit.

Captura i emmagatzematge de diòxid de carboni

5.45 La captura i l'emmagatzematge de diòxid de carboni (CCS) és una tecnologia en la qual Escòcia té diversos avantatges, incloent-hi l'experiència acadèmica, una gran capacitat d'emmagatzemar en alta mar i un potencial per a utilitzar les tècniques i la infraestructura dels sectors del petroli, el gas i l'enginyeria energètica. Hi ha un nombre considerable de projectes potencials pendents de CCS que es podrien desenvolupar a Escòcia. Si es donessin més poders a Escòcia, com ara garantir que els diners recaptats de l'impost que va proposar el Govern del Regne Unit sobre generació energètica per a finançar els projectes CCS anessin a parar directament a Escòcia, seria una oportunitat per a ajudar al desenvolupament d'aquests projectes i garantir que Escòcia sigui capdavantera en el desenvolupament d'aquest sector emergent. A més, actualment la CCS es regeix per uns organismes en què hi ha els ministres escocesos, el Govern del Regne Unit i l'Agència del Patrimoni de la Corona. La transferència a Escòcia de totes les llicències en alta mar, incloses les del petroli i del gas, crearia un marc legal estable per a les activitats energètiques amb baixes emissions de CO_2 a la zona costanera d'Escòcia.

Impostos sobre el petroli i el gas

5.46 Els sectors petrolier i del gas continuen tenint un pes important dins l'economia escocesa. Si el Govern Escocès tingués més autonomia, podria impulsar el desenvolupament dels sectors clau següents:

- Millorar els índexs d'exhauriment energètic i incentivar una recuperació més intensa del petroli.
- Impulsar una campanya de màrqueting arreu del món sobre la perícia dels serveis petroliers escocesos.
- Fer un ús i desmantellament sostenibles de la infraestructura petroliera i de gas (tenint en compte la CCS).
- Impulsar la diversificació de les competències del sector cap a les oportunitats d'energies amb baixes emissions de CO_2 i les energies renovables marines.
- Fer un millor ús dels ingressos fiscals, incloent-hi un fons sobirà de riquesa.

5.47 El règim fiscal és un factor important per a maximitzar la inversió i la producció d'aquest sector. El règim fiscal actual està compost de tres parts: l'impost sobre els ingressos del petroli, amb un càrrec del 50% sobre els beneficis dels jaciments aprovat abans del març del 1993 (quan es va abolir l'impost pels nous jaciments); l'impost de societats, que ara

té un tipus d'interès efectiu del 50%, i els drets de llicència que els operadors paguen al Govern del Regne Unit per explotar i extreure petroli i gas de zones específiques.

Tenint en compte que actualment els temes de seguretat energètica són una prioritat per a la seguretat geopolítica, quin serà l'impacte en la seguretat energètica d'Escòcia durant la propera dècada?

(Reunió ministerial d'estiu a Dumfries, 29 de juliol de 2008)

5.48 A Escòcia li convé disposar d'un règim fiscal sobre el gas i el petroli que equilibri els ingressos, els objectius mediambientals sobre el desmantellament i la reutilització de la infraestructura, i els incentius per a un desenvolupament i una exploració continuada al mar del Nord. Les reserves restants poden tenir un valor a gran escala entre 650.000 milions de lliures i 1,1 bilions de lliures. La transferència completa del règim fiscal del mar del Nord permetria al Govern Escocès treballar amb la indústria per a elaborar un règim fiscal que acomplís aquests objectius i assegurés un nivell adequat de fiscalitat sobre els recursos valuosos i els no renovables.

Independència

5.49 La independència comportaria per a Escòcia els avantatges d'una autonomia plena i li aportaria competències en àmbits tan importants com la regulació de l'energia i el compromís amb la Unió Europea.

Regulació de l'energia

5.50 Amb la independència, la regulació del mercat de l'energia corregiria les necessitats específiques d'Escòcia en la transmissió de l'energia, impulsaria les energies renovables i l'eficàcia energètica i promouria el comerç amb la resta del Regne Unit i més enllà, d'acord amb les normes de la Unió Europea. La Comissió sobre l'Autonomia Escocesa va examinar el tema del subministrament elèctric i va arribar a la conclusió que el model actual d'un mercat comú per a tot el Regne Unit era la millor manera de garantir el subministrament i permetre que els consumidors tinguessin accés a un mercat competitiu i modern, a més de garantir que es portessin a terme les obligacions i els objectius. Tanmateix, hi ha tota una sèrie d'exemples en què els països independents poden gestionar una transmissió elèctrica comuna, com ara els acords conjunts entre alguns països escandinaus.[109] Actualment hi ha un mercat elèctric únic entre la República d'Irlanda i Irlanda del Nord, cosa que demostra que els acords i la cooperació en la regulació del mercat energètic entre diferents països són possibles.

5.51 Amb el sistema vigent al Regne Unit, les despeses per connectar-se a la xarxa elèctrica del Regne Unit i fer-ne ús són més elevades per als generadors que són més lluny dels principals centres de demanda del Regne Unit, cosa que afavoreix la producció d'energia elèctrica al sud d'Anglaterra. Els generadors escocesos produeixen un 12% de la producció d'energia elèctrica del Regne Unit, que correspon al 40% dels costos de transmissió, és a dir, uns 100 milions de lliures més cada any que la part que els correspon. Aquesta matèria és reservada a les institucions del Regne Unit, i Escòcia no pot reformar aquest règim, tot i que discrimina els generadors a Escòcia i actua contra l'acompliment dels objectius sobre les energies renovables. Amb la independència, Escòcia tindria veu pròpia en les estructures comunes més àmplies per a garantir que s'impulsessin els seus interessos.

Compromís amb Europa

5.52 Escòcia ha de fer una important contribució a la Unió Europea i a la política energètica internacional. Escòcia, amb la seva vasta experiència en la indústria del petroli i del gas, i amb el seu potencial considerable per a desenvolupar les energies renovables i la tecnologia de captura de CO_2, es troba en una posició única. En les dècades a venir, Escòcia tindrà un paper destacat en l'acompliment de les necessitats de seguretat energètica i de canvi climàtic a Europa. Escòcia també té propostes innovadores per al futur del sector energètic a Europa, com ara la d'una macroxarxa de subministrament elèctric per tot Europa, amb base al mar del Nord.

5.53 En els últims anys, el Govern Escocès ha fet considerables progressos implicant-se activament amb Europa en qüestions energètiques i s'ha compromès amb Europa perquè l'energia sigui una prioritat a llarg termini.[110] L'experiència en la recerca i el desenvolupament d'energies amb baixes emissions de CO_2 demostra que el paper actiu d'Escòcia enforteix els objectius energètics del Regne Unit dins la Unió Europea. Tanmateix, Escòcia només podria participar plenament en la política energètica de la Unió Europea si fos independent.

CONCLUSIÓ

5.54 Escòcia té un ric patrimoni natural que, juntament amb la producció energètica, contribueix en gran mesura a l'economia. Moltes de les polítiques que afecten el medi ambient, l'agricultura i la pesca provenen de la Unió Europea i, per tant, són reservades al Regne Unit. Així mateix, la política energètica és una matèria reservada a les institucions del Regne Unit, com ho és també la regulació sobre el transport.

5.55 Es podrien transferir més competències a Escòcia sobre algunes d'aquestes matèries, especialment els impostos sobre els residus i el transport. Tanmateix, a causa dels reptes del canvi climàtic, el subministrament energètic i la seguretat alimentària, el més probable és que les organitzacions internacionals, especialment la Unió Europea, es converteixin en els fòrums més importants per a prendre decisions sobre qüestions mediambientals i energètiques en el futur. Només la independència donaria a Escòcia plena veu en aquests debats internacionals, i permetria que la seva tècnica i el seu potencial estiguessin representats adequadament.

CAPÍTOL 6

UNA ESCÒCIA MÉS SANA I MÉS INTEL·LIGENT

PANORAMA GENERAL

6.1 Escòcia té una llarga tradició en matèria d'educació, de serveis als infants i un sistema sanitari de qualitat dins el Regne Unit. El procés d'autonomia ha demostrat el potencial que dóna una major autonomia a Escòcia per a aportar millores a aquests sistemes, tot mantenint-ne les característiques tradicionals. L'assistència personal gratuïta a la gent gran i la prohibició de fumar als llocs públics han estat les principals fites del Parlament Escocès. El servei escocès de salut ha mantingut una estructura integrada, reduint alhora el temps d'espera; la legislació relativa a la salut pública també s'ha modernitzat. En matèria d'educació, el Pla d'estudis per a l'excel·lència (*Curriculum for Excellence*) ha modernitzat el sistema escolar, mentre que la legislació ha reconegut més drets als qui requereixen atencions educatives especials.

6.2 La independència permetria que la salut i l'educació es construïssin sobre els èxits del procés d'autonomia, integrant el suport donat a importants matèries reservades, especialment al sistema de prestacions i la fiscalitat, i contribuint a abordar qüestions més àmplies, com ara la pobresa, la mala salut i la inactivitat econòmica a la societat escocesa.

SANITAT

Competències actuals

6.3 Des de la seva creació, i en particular des que hi ha autonomia, el Servei Nacional de Salut (NHS) a Escòcia ha actuat de manera independent de la resta del Regne Unit, i s'hi ha adaptat d'acord amb unes necessitats i una geografia diferents. Aquestes diferències han definit la prestació d'assistència sanitària gratuïta a Escòcia i avui dia l'NHS a Escòcia és radicalment diferent de l'NHS d'Anglaterra i el País de Gal·les. Escòcia té un sistema sanitari integrat des de fa molts anys. Els metges de capçalera deriven els pacients a un centre de tractament dins la mateixa zona sanitària, o a una altra zona si dins la pròpia zona no hi ha el servei necessari. No hi ha competència, ni mercat interior, que operin en tota la xarxa de l'NHS a Escòcia.

6.4 S'han transferit gairebé totes les competències sobre la prestació de l'assistència sanitària i s'han aconseguit fites importants en els últims deu anys: s'ha retallat el temps d'espera

mitjançant maneres més eficaces de treballar, es planifica millor la plantilla, es fa més inversió en els nous equips per al diagnòstic i s'elabora un únic registre per a cada pacient. El cost de les receptes s'està retallant per a garantir que tots els pacients tinguin accés a les receptes que requereixin. La legislació relativa a la salut pública s'ha modernitzat per mitjà de la Llei (d'Escòcia) de salut pública, del 2008. Escòcia va ser pionera dins el Regne Unit a l'hora de legislar la prohibició de fumar en llocs públics.

6.5 L'NHS a Escòcia contribueix directament a altres objectius polítics: creixement de l'economia escocesa per mitjà de la inversió en tecnologia mèdica i de les ciències de la vida, i millores continuades en els serveis sanitaris; desenvolupament d'una plantilla altament qualificada amb nivells de productivitat cada cop més elevats, i millora de la salut i el benestar de la població en edat laboral.

6.6 Són pocs els àmbits dins la sanitat que són reservats a les institucions del Regne Unit. Aquests àmbits són: la regulació de les principals professions mèdiques; l'abús de les drogues; els medicaments, els subministraments mèdics i els productes tòxics; l'embriologia, la gestació per substitució, la genètica i l'avortament.[111]

Recomanacions de la Comissió sobre l'Autonomia Escocesa en matèria de sanitat

6.7 La Comissió va fer una recomanació que afecta directament les qüestions sobre la sanitat: que la regulació sobre totes les professions sanitàries sigui matèria reservada. La Llei per a Escòcia reserva al Regne Unit la regulació sobre les professions sanitàries que hi havia quan es van aprovar les lleis. S'ha transferit la regulació de qualsevol nova professió sanitària. Si la regulació de totes les professions hagués estat reservada a les institucions del Regne Unit, no hi hauria hagut cap garantia que s'haguessin tingut en compte les diferències en les estructures i els sistemes sanitaris d'Escòcia, ja que el Govern del Regne Unit no hauria tingut cap obligació legal de pactar un acord per als seus règims reglamentaris.

Quines altres mesures s'han previst per a desenvolupar el nostre servei de salut com un servei públic en què el personal sanitari de tot el Regne Unit se senti orgullós de treballar-hi?

(Acte del Debat Nacional a Paisley, 14 de setembre de 2009)

Plena autonomia

6.8 Escòcia ja té competències per a donar una assistència sanitària receptiva i adequada a les necessitats dels escocesos, i que sigui gratuïta per al receptor final. Tanmateix, Escòcia no té competències sobre àrees que podrien ser útils per a ajudar a mitigar els efectes negatius de fumar i d'abusar de l'alcohol. Per exemple, l'abús de l'alcohol és un dels problemes sanitaris més seriosos que viu Escòcia actualment, i també té conseqüències econòmiques i socials importants. El Regne Unit té reservats alguns aspectes bàsics per a tractar aquest problema –com ara els impostos sobre l'alcohol i la publicitat de les begudes alcohòliques.

Independència

6.9 Amb l'autonomia, Escòcia ha demostrat un enfocament innovador de la salut pública i la prestació de l'assistència sanitària. Escòcia ha mantingut un servei d'alta qualitat basat en un model nacional tradicional i evitant les innovacions impulsades pel mercat que s'han introduït en altres llocs de l'NHS. La independència garantiria que Escòcia tingués plenes competències sobre tot el seu sistema sanitari, incloent-hi les poques àrees de política sanitària que són reservades al Regne Unit, i les àrees polítiques més extenses que podrien assistir les polítiques sanitàries en els camps econòmic i social.

6.10 Amb la independència, es podria impulsar la cooperació interfronterera sanitària. En algunes àrees, la cooperació ha sorgit per necessitat, per a poder compartir alguns recursos escassos o per la coherència de compartir opinions en qüestions complexes. En altres àrees ha sorgit a causa dels avantatges que aporta la cooperació, tant a la gent d'Escòcia com a la de la resta del Regne Unit.

6.11 L'assignació d'òrgans per a donació i trasplantaments és competència exclusiva del Regne Unit, que s'assegura la compatibilitat més adequada de donant i receptor. Aquest acord es podria mantenir en una Escòcia independent per a garantir la igualtat d'accés per a tots els ciutadans del Regne Unit que necessiten un trasplantament. Igualment, hi ha acords per a tot el Regne Unit per a la posada en marxa de serveis sanitaris especialitzats en malalties o tractaments que són tan poc freqüents o tan especialitzats que cap de les nacions del Regne Unit no se'ls podria permetre individualment. També hi ha acords similars en l'àmbit de la Unió Europea. Aquests acords els gestiona, en nom d'Escòcia, la Divisió de Serveis Nacionals de l'NHS Serveis Nacionals d'Escòcia (*National Services Division of NHS National Services Scotland*) per a garantir que els ciutadans d'Escòcia tinguin accés a aquests serveis tan poc freqüents i tan especialitzats quan els necessitin.

QUADRE 11: ASSISTÈNCIA PERSONAL GRATUÏTA[112]

1. Una de les polítiques escoceses més destacades d'ençà de l'autonomia ha estat l'assistència infermera i domiciliària gratuïta. Actualment, més de 50.000 persones grans a Escòcia reben assistència mitjançant aquest pla. Unes 42.000 persones reben serveis d'assistència personal domiciliària gratuïta, cosa que els permet viure a casa seva i de manera independent durant més temps. 9.600 persones que s'autofinancen en residències per a gent gran reben un pagament setmanal de 153 lliures per a la seva cura personal, i al voltant de 6.100 d'aquestes persones que s'autofinancen també reben 69 lliures per setmana per a pagar l'assistència infermera. S'ha passat de l'assistència en residències a l'assistència personal domiciliària per tant de temps com es pugui.

2. L'aplicació de l'assistència personal gratuïta il·lustra la dificultat d'aplicar polítiques transferides que interactuen amb el sistema centralitzat de prestacions socials. El Govern del Regne Unit va retirar el subsidi d'assistència per a la gent gran que estava en residències i que rebien assistència personal gratuïta. En conseqüència, el Govern Escocès es va haver d'assegurar que aquestes persones no estiguessin desfavorides econòmicament, amb un cost de 30 milions de lliures anuals.

QUADRE 12: PROHIBICIÓ DE FUMAR

1. El 26 de març del 2006, Escòcia es va convertir en la primera regió del Regne Unit a introduir una legislació exhaustiva per a prohibir fumar en espais públics tancats. La legislació ha estat aclamada no tan sols com la norma legislativa més important en matèria de salut pública d'ençà que es va introduir l'NHS, sinó també com un moment decisiu de l'autonomia. Està totalment acceptat que el lideratge demostrat pel Parlament Escocès va impulsar arreu del Regne Unit les prohibicions de fumar.

2. Abans d'aplicar la legislació, es va elaborar un programa de treball innovador per a conscienciar la població dels riscos per a la salut del tabaquisme passiu i per a investigar les polítiques actuals sobre fumar; es van recollir proves en l'àmbit mundial de l'impacte de les prohibicions de fumar en l'àmbit econòmic i en la salut i per a avaluar l'opinió pública, amb una gran consulta pública per diferents sistemes. Això va aportar un gran nombre de proves, i fins i tot de suport públic, en què es podia basar la prohibició de fumar.

EDUCACIÓ I INFANTS

Competències actuals

6.12 Escòcia té, des de fa temps, un sistema educatiu propi, amb un marc de pla d'estudis, un sistema d'exàmens i de qualificacions, i uns períodes de vacances obligatoris diferenciats. La qualitat de les universitats escoceses (vegeu quadre 6) és reconeguda internacionalment. Escòcia té un sistema propi d'educació preescolar, d'assistència i serveis als infants, un sistema d'audiències per als infants, treball social i treball per als adolescents. D'ençà de l'autonomia del 1999, el Parlament Escocès ha aconseguit competències legislatives sobre el sistema educatiu vigent.

6.13 Els ulteriors governs escocesos han aplicat les competències transferides per a millorar el sistema d'educació escocès, incloent-hi el Pla d'estudis per a l'excel·lència, la major reforma del sistema educatiu escocès en el transcurs d'una generació. S'ha impulsat un pla legislatiu per a enfortir els drets dels pares i de la gent jove amb necessitats

especials, i les disposicions elaborades posaran al dia i enfortiran les pràctiques i els procediments de consulta per a projectes que afecten els serveis educatius, com ara el tancament d'escoles.

6.14 No obstant això, el pacte constitucional actual fixa límits a les accions que es poden emprendre a Escòcia per a millorar la vida dels infants i dels joves. El sistema de prestacions i ajuts fiscals, en particular, no respon a les necessitats específiques d'Escòcia i s'elabora per a tot el Regne Unit.

Recomanacions de la Comissió sobre l'Autonomia Escocesa en matèria d'infants

6.15 La Comissió va fer una única recomanació respecte als serveis d'infància: que quan es tractés de fills de sol·licitants d'asil, les autoritats britàniques pertinents reconeguessin les competències legals de les autoritats escoceses pel que fa al benestar dels infants d'Escòcia.

Com prepararem els nostres infants per a enfrontar-se als reptes de la recessió? Els brindarà més oportunitats, la independència?

(Acte del Debat Nacional CEMVO a Edimburg, 22 d'abril de 2009)

6.16 Aquesta recomanació reflecteix la pràctica recent. Els governs d'Escòcia i del Regne Unit mantenen debats periòdicament sobre les obligacions legals per a incentivar el benestar dels infants sol·licitants d'asil a Escòcia. Des del gener del 2009, tots els membres i els funcionaris de l'Agència Fronterera del Regne Unit han treballat d'acord amb un codi de pràctiques legal per a prevenir que els infants siguin maltractats, i a partir de la tardor estarà subjecte a una nova obligació legal per a garantir i promoure el benestar dels infants. Hi ha un acord entre l'Agència Fronterera i les autoritats locals, quan els nens són detinguts a Dungavel, per a garantir que se'ls doni l'assistència i el suport que requereixen, tot i que el Govern Escocès es mostra contrari al fet que es detinguin infants.

Independència

6.17 La independència, o la plena autonomia, permetria que els serveis als infants s'integressin al suport de l'ajut fiscal i del sistema de prestacions socials. És competència reservada al Regne Unit l'assistència en la despesa per a tenir cura dels infants (amb finançament per part del demandant) i es finança per mitjà del sistema d'ajuts fiscals, mentre que la prestació d'assistència al menor (amb finançament per part de qui fa la despesa) és competència transferida al Govern Escocès. Els pares consideren que aquestes responsabilitats compartides són confuses, i hi ha crítiques generalitzades sobre la manera com funciona el sistema d'ajuts fiscals. Si el Govern Escocès tingués competències sobre l'oferta i la demanda del finançament pel que fa a la cura dels infants, podria construir una assistència progressiva per a les despeses d'atenció als infants, que seria senzilla i accessible als pares.

CONCLUSIÓ

6.18 El que s'ha assolit en matèria de sanitat i d'educació d'ençà de l'autonomia demostra el potencial que té Escòcia per a prosperar quan tingui plenes competències i pugui desenvolupar i aplicar polítiques que encaixin amb les prioritats i les necessitats específiques d'Escòcia. La independència permetria fer una aproximació similar en totes les àrees de l'activitat del Govern, i també la integració dels serveis sanitaris i educatius ja existents amb uns mecanismes de suport i de desenvolupament més amplis per als escocesos.

CAPÍTOL 7

UNA ESCÒCIA MÉS SEGURA

PANORAMA GENERAL

7.1 Escòcia necessita un sistema legal que serveixi de base per a una societat més justa i més segura, i que combati problemes socials com ara la droga, l'abús de l'alcohol i la violència, incloent-hi la violència domèstica i la violència sexual. Els drets humans, la llibertat i la igualtat haurien de sustentar la societat escocesa, de manera que quedessin garantides la justícia i la tolerància per a tothom, es protegissin els drets dels individus davant l'Estat, quedés reflectida i protegida la diversitat social i s'abordessin, alhora, problemes de sectarisme i de discriminació.

7.2 Escòcia té una tradició legal de la qual està orgullosa, que referma els drets bàsics del ciutadà amb un eficaç sistema de justícia. S'ha transferit la major part d'aquest sistema, però encara hi ha matèries importants que continuen sent reservades a les institucions del Regne Unit: les lleis per a lluitar contra les drogues, les armes de foc i el terrorisme; la maquinària legal per a salvaguardar els drets humans dels ciutadans escocesos, i parts importants del sistema judicial: aspectes del Tribunal Suprem del Regne Unit i d'altres òrgans de justícia administrativa.

7.3 La Comissió sobre l'Autonomia Escocesa ha reconegut que el principi d'autonomia transferiria competències sobre aquestes matèries a Escòcia, però només va prosseguir aquest debat fins a fer recomanacions sobre les armes de foc, els límits de consum d'alcohol a la carretera i els límits de velocitat. A Escòcia hi ha una jurisdicció penal diferent, i tant les competències sobre tot l'organisme de dret penal com el poder legislatiu per a aquesta jurisdicció es podrien transferir al Parlament Escocès.

7.4 La independència aportaria a Escòcia plenes competències per al seu sistema judicial i el seu punt de vista pel que fa a les obligacions internacionals en drets i lleis, i li permetria protegir els drets humans dels seus ciutadans i garantir-los la seva posició dins i contra l'Estat.

JUSTÍCIA PENAL I CIVIL

Posició actual

7.5 El sistema legal escocès és diferent del de la resta del Regne Unit des de fa molt de temps. La seva integritat i la seva independència van ser garantides per les lleis de la Unió, i Escòcia va mantenir les competències administratives sobre el funcionament del sistema judicial. El procés d'autonomia també va proporcionar a Escòcia competències legislatives. El sistema judicial escocès té el seu propi poder judicial; cossos professionals legals diferents (la Societat de Dret d'Escòcia i el Col·legi d'Advocats); la seva pròpia legislació; les seves forces policials, la seva pròpia fiscalia independent, amb el fiscal general al capdavant; té les seves pròpies presons i un servei de treball social dins la justícia penal.

7.6 Escòcia ha usat les competències transferides per a combatre tota una sèrie de problemes de la societat a llarg termini, i per a reformar el mateix sistema. Aquestes iniciatives demostren el principi de l'autonomia: els problemes endèmics a Escòcia s'aborden en el propi país mitjançant un marc legislatiu, polític i judicial coherent per a combatre els delinqüents i reduir els delictes.

Com s'ho farà aquest Govern perquè Escòcia sigui un país segur per a viure-hi?

(Acte del Debat Nacional a Kilmarnock, 1 de juny de 2009)

7.7 Tot i que el sistema judicial a Escòcia té gairebé totes les competències transferides, hi ha diverses matèries importants que són competència reservada al Regne Unit: el terrorisme, les salvaguardes legals per als drets humans, les drogues, les armes de foc, els impostos sobre l'alcohol, els límits de consum d'alcohol a la carretera i algunes jurisdiccions del Tribunal Suprem del Regne Unit. Si el Parlament Escocès tingués competències sobre aquestes matèries, hi hauria un sistema judicial més plenament integrat, sense llacunes en l'Administració de justícia d'Escòcia.

Recomanacions de la Comissió sobre l'Autonomia Escocesa en matèria de justícia

7.8 La Comissió va recomanar que Escòcia tingués competències sobre:

- La regulació de les armes de foc.
- La concessió de llicències i el control de substàncies controlades per al tractament de les addiccions.
- Els límits de consum d'alcohol a la carretera.
- El límit de velocitat a Escòcia.[113]

7.9 Diverses de les recomanacions de la Comissió reflecteixen punts de vista del Parlament Escocès a llarg termini. Per exemple, el Parlament Escocès ha demanat que es redueixi el límit de velocitat a la carretera: les competències legislatives permetrien que s'apliqués el marc de seguretat a la carretera del Govern Escocès.[114] El Parlament Escocès també ha demanat en diverses ocasions que es transferissin les competències sobre la regulació de les armes de foc, que són un problema específic d'Escòcia, i representen la meitat de tots els delictes d'arma de foc el 2007-2008.

7.10 Romandrien algunes limitacions en les àrees afectades per les propostes de la Comissió. El Parlament Escocès podria fer lleis sobre les armes de foc, però no sobre altres armes. No podria establir diferents límits pel que fa al consum d'alcohol a la carretera per a certs grups de conductors, com ara els conductors joves o els professionals. Sí que podria establir un límit de velocitat a Escòcia, però no podria establir les sancions corresponents.

Independència

7.11 Tota nació requereix un sistema de justícia integral que abordi els problemes socials. Tot i la força del sistema de la justícia penal escocesa, continuen havent-hi llacunes i anomalies que impedeixen la plena integració de la llei i la responsabilitat de les accions. No hi ha cap raó per la qual no es puguin transferir a Escòcia les competències sobre tots els aspectes del sistema legal, atès que ja existeix com a jurisdicció diferent i independent, però aquesta decisió depèn del Regne Unit. La independència garantiria que Escòcia tingués plena competència en els afers de justícia.

Legislació sobre les drogues

7.12 Gran part de la política sobre les drogues ja s'ha transferit, incloent-hi l'estratègia nacional sobre les drogues, el finançament per al tractament de les drogues i l'organització d'estructures de lliurament. Tanmateix, tant la classificació de les drogues i la regulació de les penes i les sancions com les funcions legals de la Comissió sobre l'abús de les drogues, que avalua la classificació de les drogues i aconsella els ministres, són qüestions reservades a les institucions del Regne Unit.

Com pretén augmentar el Govern el servei d'ajuda a la rehabilitació dels joves amb síndrome d'abstinència d'alcohol o de drogues i que estan implicats en activitats criminals, per tal de reinserir-los a la societat?

(Reunió ministerial d'estiu a Melrose, 28 de juliol de 2009)

Legislació sobre la tinença d'armes de foc

7.13 Les competències pel que fa a la legislació de totes les armes de foc permetria que el règim d'armes de foc fos més coherent, més fàcil d'entendre i més fàcil d'aplicar. El Parlament Escocès podria protegir millor les comunitats d'un ús il·legal o irresponsable de les armes de foc, tal com ho ha fet amb les armes blanques i altres armes il·legals. Una política coherent sobre la tinença d'armes de foc a Escòcia facilitaria que els qui n'utilitzen de legals poguessin continuar exercint les seves activitats, i contribuir econòmicament amb els esports de tir i la indústria d'aquesta branca. El risc de tràfic il·legal d'armes d'un país a un altre es podria corregir de la mateixa manera que s'ha fet amb legislacions diferents sobre la llicència d'armes blanques i la venda d'alcohol.

PODER JUDICIAL I TRIBUNALS

Posició actual

7.14 Les lleis de la Unió garantien una autonomia continuada per al sistema legal escocès. Les lleis dels escocesos, i les principals institucions que les administren, han romàs separades i diferenciades durant els últims tres-cents anys. L'efecte principal de l'autonomia va ser donar al nou Parlament Escocès competències per a mantenir una gran part del dret escrit (lleis del Parlament), que posen en pràctica els tribunals. Les principals competències reservades són algunes de les competències jurisdiccionals del nou Tribunal Suprem del Regne Unit i molts òrgans de justícia administrativa centralitzats sota els auspicis de la nova agència del Regne Unit per a l'administració judicial.

7.15 El Tribunal Suprem es va crear l'octubre del 2009 i els jutges s'escullen per designació del primer ministre. Es defineix com un tribunal escocès que escolta apel·lacions dels casos civils que es presenten a Escòcia, i també escolta causes penals en què estan en joc els drets humans, tot i que la majoria d'apel·lacions finals relacionades amb les causes penals continuen tenint lloc als tribunals escocesos. Aquesta divisió en la competència final sobre els afers penals causa contradiccions i confusió. El Tribunal Suprem està obligat a incloure jutges de cada competència al Regne Unit, però és evident que la majoria dels jutges són d'Anglaterra i el País de Gal·les. No és clar si les noves disposicions garantiran les particularitats específiques del sistema legal escocès o la coherència del dret dels escocesos com un òrgan de dret.

7.16 L'Agència del Regne Unit per a l'Administració Judicial es va crear l'any 2008. Alguns dels òrgans de justícia administrativa que administra estan situats a Escòcia com a institucions britàniques i s'ocupen de causes que d'una altra manera les haurien d'oir els tribunals escocesos. La creació de l'Agència del Regne Unit per a l'Administració Judicial era per a racionalitzar el sistema a Anglaterra i al País de Gal·les, encara que en alguns casos s'ha afegit un estrat més al marc de la justícia administrativa d'Escòcia.

7.17 Altres àmbits judicials reservats són els acords de remuneració per als magistrats, mentre que la designació de la majoria de magistrats d'Escòcia encara es fa per recomanació del primer ministre, i a proposta del primer ministre.

Recomanacions de la Comissió sobre l'Autonomia Escocesa en matèria de tribunals

7.18 La Comissió va tenir en compte la complexitat del sistema judicial a Escòcia i el desenvolupament d'una divisió en el dret penal. Hi ha motius de preocupació per ambdues qüestions, però la Comissió va arribar a la conclusió que totes dues anaven més enllà de les seves capacitats i no va fer cap recomanació.[115]

Plena autonomia

7.19 La plena autonomia permetria que es corregissin els problemes que va trobar la Comissió sobre l'Autonomia Escocesa. En particular, el Tribunal Suprem podria tenir una sala escocesa amb una majoria de jutges especialistes en dret i pràctica escocesos, que seria competència del Parlament Escocès. Aquesta sala es podria integrar adequadament dins el sistema legal escocès, resolent els problemes sobre les divisions dins el dret penal. La transferència completa de tots els òrgans de justícia administrativa permetria establir una agència escocesa per a l'administració judicial, integrant-la en el sistema judicial escocès i garantint-ne una major eficàcia. La plena autonomia també permetria a Escòcia establir criteris racionals, si s'apliquen d'una manera consistent, en l'assignació de competències entre tribunals i òrgans de justícia administrativa.

Independència

7.20 La branca judicial és un dels tres suports del Govern en la majoria dels estats. Una Escòcia independent continuaria la tradició d'un fort poder judicial, juntament amb el poder executiu i el Parlament, i també actuaria i decidiria sobre la justícia civil i penal de manera habitual. Escòcia hauria de tenir en compte l'estructura del sistema judicial, sobretot si cal que hi hagi un tribunal suprem escocès d'acord amb el model del Regne Unit, o si n'hi ha prou amb les estructures judicials escoceses existents. Tanmateix, les funcions d'un tribunal superior que interpreta els aspectes legals de la constitució serien competència del poder judicial escocès.

7.21 El sistema legal escocès continuaria la seva tradicional obertura cap a la influència positiva d'altres jurisdiccions, en especial els tribunals de les institucions europees. La principal diferència seria que el sistema legal escocès decidiria com utilitzar aquestes influències externes, incloent-hi l'abundant jurisprudència de la resta del Regne Unit i de la Commonwealth, en comptes que siguin els jutges d'altres jurisdiccions els qui prenguin les decisions importants.

DRETS HUMANS I COMPETÈNCIES

Posició actual

7.22 La Llei de drets humans del 1998 va incorporar la Convenció europea dels drets humans al dret intern del Regne Unit en requerir les autoritats públiques a actuar d'acord amb els drets de la Convenció. La Llei per a Escòcia dicta que els ministres escocesos no poden actuar de manera incompatible amb cap d'aquests drets i que el Parlament Escocès no pot legislar de manera incompatible amb aquests drets.

7.23 Aquestes lleis són competència reservada. El Parlament del Regne Unit reclama que té competències per a legislar d'una manera que és incompatible amb la Convenció europea dels drets humans; per tant, Westminster pot usurpar i envair els drets humans dels ciutadans escocesos sense fer cap referència al Govern i al Parlament escocesos. S'han protegit més els drets humans dels ciutadans escocesos en certes matèries transferides del que s'havien protegit els drets dels ciutadans a Anglaterra o al País de Gal·les, per exemple pel que fa a la conservació de les empremtes digitals i les mostres d'ADN. Tanmateix, el Parlament i el Govern escocesos no poden protegir dels riscos per a aquests drets si aquesta matèria és reservada a les institucions del Regne Unit, com per exemple la introducció de documents d'identitat.

Recomanacions de la Comissió sobre l'Autonomia Escocesa en matèria de drets humans

7.24 La Comissió no va tenir en compte la qüestió més general sobre els drets humans, la seva posició en el sistema de govern d'Escòcia i la responsabilitat del Parlament Escocès de protegir els drets humans dels seus ciutadans de la legislació al Parlament del Regne Unit.

Independència

7.25 Amb la independència, Escòcia podria afermar adequadament els drets humans dels ciutadans escocesos dins el marc constitucional de la nació. Aquest punt de vista reflectiria la pràctica internacional òptima, i també els compromisos internacionals a què s'ha vist obligada Escòcia com a part del Regne Unit. En comptes de considerar els drets humans com una càrrega per al Govern, una Escòcia independent podria mantenir una posició positiva envers els drets humans dins el seu sistema legal i polític, i garantir la posició de l'individu davant l'Estat.

7.26 Com a estat independent, Escòcia heretaria els compromisos internacionals actuals, i seria una missió del Govern i del Parlament tenir en compte com es treballarien amb vista al futur, incloent-hi, per exemple, la protecció interna dels drets humans sota la jurisdicció del Tribunal Europeu dels Drets Humans. La independència també donaria a Escòcia la possibilitat d'escollir com aplicar obligacions internacionals en àmbits que actualment són reservats a les institucions del Regne Unit, d'una manera favorable a les tradicions jurídiques locals i a les preocupacions nacionals.

CONCLUSIÓ

7.27 Durant anys, el sistema legal d'Escòcia ha estat una característica pròpia de la nació. L'autonomia ha donat l'oportunitat de posar al dia i de modernitzar algunes de les seves característiques, i de redreçar els problemes socials a què s'enfronta Escòcia. Tanmateix, alguns dels problemes més importants continuen sent competències reservades: les drogues, les armes de foc i alguns aspectes de les polítiques sobre l'alcohol.

7.28 Les recomanacions de la Comissió sobre l'Autonomia Escocesa aportarien més competències a Escòcia, però no en aquestes matèries principals. El principi de

l'autonomia s'hauria d'aplicar al sistema judicial en general, cosa que donaria plenes competències al Parlament Escocès en tant que organisme que fa la llei per a aquesta jurisdicció.

7.29 La independència també donaria a Escòcia competències sobre tot el seu sistema judicial i sobre el marc dels drets fonamentals dels ciutadans.

CAPÍTOL 8

UNA ESCÒCIA MÉS FORTA

PANORAMA GENERAL

8.1 Un tret distintiu d'un estat independent és la veu que té en l'escena mundial: en una organització mundial més gran, com la de la Unió Europea o les Nacions Unides, o en negociacions bilaterals amb altres nacions, veïns i socis comercials. L'objectiu principal dels governs de tot el món en aquesta època global i interdependent és la d'influenciar els altres, a més de representar els punts de vista i els interessos del poble.

8.2 Les relacions internacionals d'Escòcia tenen tres dimensions bàsiques:

- Relacions amb la Unió Europea.
- Relacions amb la comunitat internacional i amb altres organitzacions internacionals.
- Relacions amb la resta del Regne Unit.

Tenint en compte el paper de la Unió Europea en moltes àrees de govern, Escòcia necessita una representació adequada en la Unió Europea per a negociar directament els seus interessos. Escòcia ja té veu pròpia, tot i que limitada, dins l'escenari internacional, com a nació de dret propi i com a part del Regne Unit. Escòcia té estrets lligams amb la resta del Regne Unit, per la geografia, pels lligams socials i històrics, i per les seves institucions, com la monarquia, i les continuaria mantenint un cop assolida la independència.

ESCÒCIA AL MÓN, AVUI

Posició actual

8.3 Com a nació dins el Regne Unit, Escòcia ha mantingut un perfil internacional. Gent d'arreu del món té contactes amb Escòcia; la cultura escocesa, la indústria manufacturera i els seus productes són cèlebres internacionalment, i actes com la Setmana d'Escòcia i la Homecoming 2009 situen Escòcia, el seu patrimoni i la seva contribució al món en una posició rellevant. D'ençà de l'autonomia, Escòcia té un paper internacional més formal, per exemple contribuint al desenvolupament internacional, especialment a l'Àfrica.

8.4 D'acord amb el marc constitucional actual, els afers exteriors per a finalitats internacionals formals són reservats al Regne Unit, com ara la pertinença a la Unió Europea. Els ministres escocesos només poden fer observacions sobre qüestions d'interès particular d'Escòcia per mitjà de la delegació del Regne Unit; poden assistir a reunions només amb l'acord del Govern del Regne Unit i s'han d'adherir a la posició acceptada del Regne Unit. Mesures similars s'apliquen a altres negociacions internacionals que afecten matèries transferides, com la Conferència de Copenhaguen sobre el Canvi Climàtic i la Conferència sobre el Tractat de no-proliferació nuclear.

EL FUTUR PAPER D'ESCÒCIA

Recomanacions de la Comissió sobre l'Autonomia Escocesa en matèria de relacions exteriors

8.5 La Comissió va reconèixer la importància de la Unió Europea per a Escòcia i va fer diverses recomanacions per a enfortir el paper dels ministres escocesos quan opinen sobre la posició del Regne Unit, tant de manera general com quan es tracta dels interessos específics d'Escòcia. La Comissió també va recomanar que hauria de ser un fet que els ministres escocesos formessin part de la delegació del Regne Unit quan es tracten matèries

transferides i, de manera semblant, que hauria de ser un fet, quan fos possible, que els ministres escocesos poguessin parlar en suport de la posició del Regne Unit.

8.6 Aquestes recomanacions reforcen potencialment la possibilitat de reflectir les preocupacions escoceses a Europa. Tanmateix, els ministres escocesos encara necessitarien el consentiment del Govern del Regne Unit per poder-hi parlar, i no es podrien allunyar de la posició del Regne Unit.

8.7 La Comissió també va fer una sèrie de recomanacions destinades a millorar les relacions entre el Govern Escocès i el del Regne Unit en el si del procés d'autonomia. Aquestes inclouen enfortir la Comissió Ministerial Conjunta de diverses maneres, com ara incrementant la freqüència de les reunions i augmentant el control parlamentari de les seves actuacions. La Comissió també va fer diverses recomanacions per a millorar les relacions entre el Parlament Escocès i el del Regne Unit. Entre aquestes hi ha la creació de més canals formals de comunicació, especialment quan la legislació implica tant matèries transferides com reservades, i la compareixença del primer ministre i del ministre per a Escòcia (*Secretary of State*) davant de comissions rellevants del Parlament del Regne Unit i del Parlament Escocès, respectivament.[116]

8.8 Algunes d'aquestes recomanacions podrien millorar les relacions entre el Govern Escocès i el Govern del Regne Unit, en especial les que milloressin veritablement l'eficàcia de la Comissió Ministerial Conjunta. Cal remarcar, tanmateix, que qualsevol millora en les relacions entre el Govern Escocès i el del Regne Unit hauria de garantir que els ministres són responsables davant el seu propi Parlament en l'exercici de les seves respectives responsabilitats.

Plena autonomia

8.9 Escòcia no podrà estar plenament representada en afers internacionals sense la independència. No obstant això, l'experiència d'altres països demostra que, fins i tot en el marc dels acords actuals, es podria millorar el paper internacional d'Escòcia.

8.10 Els governs autònoms de Bèlgica i d'Espanya tenen dret a participar en les reunions del Consell de Ministres de la Unió Europea quan es debaten afers que afecten les seves competències. De manera similar, els representants de les regions alemanyes, que tenen un escó a la cambra alta del Parlament alemany, tenen un paper clau a l'hora de definir la posició d'Alemanya en els debats sobre matèries que són de la seva única competència en la Unió Europea.

8.11 La plena autonomia podria atorgar drets de participació semblants a les reunions dels Consells de Ministres als ministres escocesos, gal·lesos i d'Irlanda del Nord, en comptes d'haver de dependre de la bona voluntat del Govern del Regne Unit. En situacions en què predominen els interessos en matèries transferides, un ministre escocès podria parlar en nom de tot el Regne Unit. Aquest principi també s'aplica a altres conferències i reunions internacionals; Escòcia, per exemple, també podria tenir dret d'assistència a les sessions de la Conferència de Copenhaguen sobre el Canvi Climàtic.

Independència

Escòcia a Europa

8.12 Una Escòcia independent continuaria pertanyent a la Unió Europea, acompliria les responsabilitats que li pertoquen com a tal i mantindria els seus lligams polítics, econòmics i socials amb Europa. Com a nació dins el Regne Unit, Escòcia ja participa activament dins de la Unió Europea, i hi exerceix una considerable influència, està regida pel dret de la Unió Europea i és responsable de traslladar el dret de la Unió Europea a les lleis escoceses per als afers transferits. Tanmateix, com a part del Regne Unit, Escòcia no està tan implicada en l'elaboració de polítiques de la Unió Europea. Escòcia obté tota una sèrie de beneficis pel fet de pertànyer a la Unió Europea, incloent-hi l'accés al mercat únic més gran del món. Si Escòcia fos un membre de ple dret de la Unió Europea podria participar plenament en els afers europeus i asseguraria que els interessos escocesos hi estiguessin representats. Les negociacions per a la independència amb el Govern del Regne Unit tindrien lloc al mateix temps que es concretarien els detalls per a la pertinença a la Unió Europea, i es debatrien

qüestions com el nombre de membres al Parlament i el pes que tindria en el Consell de Ministres.

8.13 Escòcia representaria els seus propis interessos nacionals en la Unió Europea, de la mateixa manera que ho fan altres estats membres,[117] exerciria una influència directa sobre la direcció general de la política de la Unió Europea, i també elevaria el perfil d'Escòcia en tant que nació europea activa i responsable.

8.14 Com a membre de ple dret de la Unió Europea, Escòcia tindria més representació entre les diverses institucions i organismes de la Unió Europea. Escòcia té sis membres al Parlament britànic, encara que les nacions independents d'una grandària semblant a la d'Escòcia, com Dinamarca, en tenen tretze, ja que la representació es calcula de manera que proporcionalment hi hagi menys membres dels parlaments dels estats membres més grans que dels més petits. Un augment en el nombre de diputats escocesos ampliaria el ventall de comissions en què podria tenir representació, la qual cosa significa que Escòcia podria exercir una influència més gran. Els ministres del Govern Escocès estarien representats al Consell de la Unió Europea, el principal organisme de l'organització a l'hora de prendre decisions.

8.15 Una Escòcia independent també tindria més representació en altres organismes de la Unió Europea, com el Consell Econòmic i Social i el Consell de les Regions. Com a membre de ple dret, Escòcia tindria dret a ser escollida per a la presidència de la Unió Europea, per a la qual es fan torns rotatoris cada sis mesos entre tots els membres. Escòcia tindria una veu forta i sòlida a Europa per a debatre els seus interessos nacionals, a més de representar el punt de vista escocès sobre afers més generals de la Unió Europea.

8.16 En un món cada cop més globalitzat, la pertinença a organitzacions com les Nacions Unides, la Commonwealth, l'Organització Mundial de la Salut, l'OCDE i l'Organització Mundial del Comerç consolidaria el lloc d'Escòcia a la comunitat internacional. Per mitjà d'aquestes organitzacions, Escòcia podria promoure els interessos nacionals de manera global, representant els punts de vista i els interessos de la seva gent, i participant amb altres estats en peu d'igualtat. També tindria un paper global a l'hora de tenir en compte i tractar qüestions com la pau i la guerra, la conciliació i el canvi climàtic. Com a part del Regne Unit, Escòcia ja té vincles amb aquestes organitzacions, però no és membre de ple dret de la majoria d'aquestes. La independència permetria que Escòcia tingués un ple paper en cadascuna d'aquestes organitzacions, amb els mateixos drets i responsabilitats que els altres membres de ple dret.

8.17 Com a part de la comunitat mundial, una Escòcia independent crearia un servei diplomàtic, i també un departament governamental encarregat dels afers internacionals.[118] Escòcia ja ha establert oficines pròpies en determinades localitats estratègiques a l'estranger (Brussel·les, Washington DC i Beijing) perquè en representin els interessos clau. Per mitjà de l'Scottish Development International, que promou el comerç internacional i la inversió interna en el país, també està representada a vint-i-una localitats més. Escòcia està en una bona posició per a crear un servei diplomàtic sòlid, que promogui els interessos polítics i econòmics d'Escòcia, i també la cultura escocesa, i que ofereixi protecció als ciutadans escocesos. Aquest seria un component important del ple paper d'Escòcia dins la comunitat internacional.

Escòcia i el Regne Unit

8.18 Amb la independència, les relacions entre Escòcia i la resta del Regne Unit es durien a terme en igualtat de condicions entre dos estats sobirans. Això comportaria una millora en les relacions entre el Govern Escocès i el del Regne Unit, en què a vegades sorgeixen tensions pel marc d'autonomia, especialment en algunes qüestions polèmiques. Tot i que sempre hi ha punts de discòrdia, tal com sol passar entre països veïns, la independència descartaria les ambigüitats i els desacords pel que fa a les competències, i permetria que es desenvolupés una major col·laboració entre els governs d'Escòcia i el Regne Unit.

8.19 Amb la independència caldria l'ús de maquinària intergovernamental per a gestionar una nova relació i per a assolir el màxim profit de la col·laboració entre Escòcia i el Regne Unit. Les estructures existents, com la Comissió Ministerial Conjunta, serien un model molt útil. Altres organismes existents, com el Consell Britànic-Irlandès, continuarien sent importants després de la independència (vegeu quadre 13).

8.20 Una nova cooperació entre el Govern Escocès i el Govern del Regne Unit sustentaria les institucions i els organismes fronterers, que continuarien existint després de la independència. També beneficiaria Escòcia i el Regne Unit, en els seus tractes amb la Unió Europea, conservar una forta relació política entre ells.

8.21 En tant que estats sobirans igualitaris, Escòcia i el Regne Unit podrien treballar conjuntament en sòlida cooperació en àrees d'interès i benefici mutus. S'hauria de crear un mecanisme intergovernamental que ajudés a crear aquesta relació; això garantiria poder mostrar les àrees amb interessos comuns i impulsar-les a l'hora de prendre decisions amb la Unió Europea.

QUADRE 13: CONSELL BRITÀNIC-IRLANDÈS

Actualment, el Consell Britànic-Irlandès és format per dos estats sobirans –el Regne Unit i Irlanda–, tres administracions autònomes –Escòcia, el País de Gal·les i Irlanda del Nord–, i les tres dependències de la Corona –Jersey, Guernsey i l'illa de Man. El Consell, que va sorgir dels acords que sostenen el procés de pau a Irlanda del Nord, és un fòrum de retrobament per a avançar en les àrees de col·laboració entre totes les administracions membres i desenvolupar solucions polítiques per als reptes comuns. Cada administració membre té una veu igualitària en el Consell, i les decisions es prenen per consens. Si Escòcia esdevingués un estat sobirà, no hi hauria cap diferència en la composició o en el funcionament del Consell; continuaria sent un mitjà ric en intercanvi d'experiències i opinions, on es pactarien tasques futures en benefici de totes les administracions representades. El Consell constitueix un bon model per a unes relacions intergovernamentals positives en què el respecte mutu és fonamental, i Escòcia continuarà treballant per consolidar-lo. L'etapa següent és aconseguir un secretariat permanent que pugui aportar al Consell una base segura per a desenvolupar-lo ulteriorment.

Qui podrà optar a la ciutadania escocesa quan Escòcia sigui independent?

(Resposta escrita al Debat Nacional, agost del 2007)

8.22 En una Escòcia independent la ciutadania es basaria en un model inclusiu. Hi ha molta gent a Escòcia que té lligams amb la resta del Regne Unit, incloent-hi relacions familiars, socials i econòmiques. Una Escòcia independent podria reconèixer la complexa història compartida entre Escòcia i el Regne Unit proposant la doble nacionalitat o bé la nacionalitat compartida. Com a membre de la Unió Europea, els ciutadans escocesos podrien circular lliurement per Europa.

Defensa, seguretat i resiliència a Escòcia

8.23 Actualment, en tant que nació, Escòcia és anormal perquè no té transferides les competències de defensa nacional. Contràriament a altres nacions, el Govern Escocès no pot regular la quota de despesa en defensa, ni tampoc quina quantitat de despesa té lloc a Escòcia; no pot decidir si s'envien homes i dones del país a participar en conflictes com la guerra d'Iraq, i no pot decidir si es poden col·locar armes nuclears al territori d'Escòcia. Aquest és l'*statu quo* de la defensa, en què aquestes i altres qüestions es decideixen fora d'Escòcia.

8.24 Una de les principals funcions del Govern és garantir la seguretat i protegir els ciutadans, les seves propietats i la seva forma de vida contra les amenaces. Els governs també poden planificar i actuar per a garantir que la societat pugui resistir i reaccionar davant de greus situacions d'emergència, ja siguin naturals o causades per les persones.

8.25 Una de les funcions habituals i normals del Govern és treballar per garantir la seguretat dels seus ciutadans i protegir-ne la prosperitat i la forma de vida davant les amenaces internes i externes; també la porten a terme eficaçment els altres estats nació de la Unió Europea. Altres països socis tenen plenes competències, incloses la defensa, la seguretat i la resiliència, cadascuna de les quals compleix una funció interconnectada per a garantir la seguretat dels ciutadans.

8.26 Els estats hostils, el terrorisme i el crim organitzat poden amenaçar la seguretat de qualsevol estat. La seguretat també es veu afectada pel canvi tecnològic, el canvi

climàtic, la migració, la competència sobre els recursos i la pobresa mundial. La societat també ha de tenir capacitat de resistència contra altres riscos com ara les condicions meteorològiques adverses, les malalties pandèmiques, el fracàs dels serveis públics i les accions de protesta laboral.

8.27 Aquests reptes exigeixen respostes: serveis de policia tradicional per al crim organitzat; l'ús de maquinària intel·ligent i tecnològica per a valorar les amenaces; l'estratègia per a recuperar-se d'accidents greus, i també la capacitat i la cooperació militars adequades. Aquestes mesures pràctiques s'haurien de complementar amb valors intrínsecs, com el respecte pels drets humans i per l'estat de dret.

Posició actual

8.28 Actualment, la seguretat i la defensa nacionals són matèries reservades a les institucions del Regne Unit, com també ho són les competències en emergències.[119] Altres aspectes de la planificació de la seguretat i la resiliència, com la planificació policial i els plans d'emergència de les autoritats locals, estan transferits. A la pràctica, aquestes funcions se superposen força. Per exemple, tot i que les competències de seguretat nacional són reservades a les institucions del Regne Unit, les forces policials escoceses, finançades pel Parlament Escocès, a qui reten comptes, apliquen molts aspectes de l'estratègia antiterrorista a Escòcia. En el cas d'una emergència natural o humana a Escòcia, el Govern del Regne Unit podria imposar regulacions i un coordinador regional d'emergències d'acord amb les competències en emergències, però la planificació dependria de les agències transferides, com les autoritats locals i les juntes de salut de l'NHS.

8.29 És el Govern del Regne Unit qui pren gairebé totes les decisions sobre defensa i seguretat, sense atribuir cap paper formal o de consulta al Govern o al Parlament Escocès. Clarament, les decisions sobre el desplegament de les forces armades del Regne Unit a l'Afganistan o a l'Iraq, per exemple, les pren únicament el Govern del Regne Unit. Les decisions sobre els contractes de defensa i les instal·lacions de defensa al Regne Unit poden tenir un impacte considerable en l'economia escocesa. Ni el Parlament ni el Govern escocesos no tenen cap paper formal sobre aquests aspectes i no hi ha cap obligació de consultar-los, ni tan sols d'informar-los. La decisió depèn completament del Govern del Regne Unit, i també les decisions d'experimentar amb armes d'urani empobrit a Escòcia o la decisió de situar les armes de dissuasió nuclear del Regne Unit a la zona del riu Clyde.

Comissió sobre l'Autonomia Escocesa

8.30 La Comissió va arribar a la conclusió que la defensa i la seguretat nacionals eren funcions irreductibles de l'Estat.[120] La Comissió considera que totes les parts del Regne Unit s'han de mantenir unides per a la defensa i la seguretat nacionals i que no hi hauria d'haver «cap risc per manca de claredat» quant a les competències.

8.31 La Comissió no va debatre la relació que hi ha entre la defensa, la seguretat i la resiliència, ni tampoc la superposició actual de les competències polítiques transferides i les que són reservades, el finançament i les agències. Va remarcar, dins el context de les relacions intergovernamentals, que els acords existents per a la coordinació durant les emergències s'havien elaborat bé i s'havien posat a prova recentment durant el brot del virus de la grip A (subtipus H1N1). Tanmateix, la Comissió va observar que eren acords pragmàtics i que els ministres de les administracions autònomes hi participaven per invitació del Govern del Regne Unit.[121] La Comissió no va fer cap recomanació per tal que aquests acords es fessin en igualtat de condicions i quedés més clar de cara al futur.

Plena autonomia

8.32 La seguretat nacional i la defensa es consideren funcions primordials d'un estat nació, per tant és difícil de transferir-ne la competència a una Escòcia dins el Regne Unit.[122] L'experiència d'altres països suggereix que la política de defensa seria, pràcticament amb tota certesa, competència reservada al Govern del Regne Unit. Tanmateix, hi ha millores dels acords globals sobre defensa, seguretat i resiliència que podrien millorar l'eficàcia dels acords presents.

8.33 Es podrien suprimir les competències reservades en emergències per a emfatitzar la necessitat del Regne Unit i de les administracions autònomes de treballar junts en casos d'emergències. A la pràctica, el Parlament i el Govern escocesos tindrien un paper en l'exercici de les competències en emergències, especialment en les matèries transferides. Per a reconèixer-ho, els ministres del Regne Unit i els d'Escòcia, segons el cas, tindrien la possibilitat d'aplicar reglaments seguint el model de poders jurídics compartits i comunitaris en virtut de la Llei per a Escòcia.[123]

8.34 Els ministres escocesos tindrien un paper més formal a l'hora de prendre decisions significatives per a Escòcia, com ara el tancament d'una base militar, especialment quan aquestes decisions tenen un impacte econòmic significatiu, o les unitats de suport a les autoritats civils d'Escòcia (com els destacaments de recerca i rescat o les unitats per a desactivar bombes). Es podrien consultar els ministres escocesos sobre aquestes propostes, i les discrepàncies es podrien transferir a un aparell intergovernamental, com la Comissió Ministerial Conjunta.

8.35 Portar el país a una guerra és la decisió més greu que pot prendre el Govern del Regne Unit. D'acord amb les propostes actuals, el Parlament del Regne Unit obtindria un paper formal a l'hora de decidir desplegar les forces armades del Regne Unit fora del territori.[124] Si aquest principi s'ampliés i es consultessin altres parlaments i assemblees nacionals, es reconeixeria la importància vital d'aquesta decisió per al Regne Unit i per a les nacions constituents.

Independència

8.36 La independència atorgaria a Escòcia plenes competències en matèria de defensa, seguretat i resiliència, com és el cas d'altres nacions. La independència permetria que Escòcia decidís com enfocar aquestes qüestions per tal que encaixessin millor amb els interessos nacionals, segons els objectius acceptats internacionalment en matèria de defensa i seguretat:

- Defensar la sobirania nacional i garantir la integritat territorial del país.
- Garantir la seguretat interna davant les amenaces i els riscos.
- Associar-se amb altres països per ajudar a prevenir i resoldre conflictes i guerres en qualsevol punt del món.
- Associar-se amb altres països per afavorir el progrés de la pau al món tot respectant els drets humans.

8.37 Hi ha unes tasques clau que nacions similars porten a terme per donar suport a aquests objectius primordials:

- Assegurar la integritat territorial.
- Treballar amb altres nacions per garantir la seguretat regional.
- Desenvolupar la cooperació amb altres nacions per donar suport a la pau i fomentar la confiança i l'estabilitat en altres parts d'Europa i del món.
- Donar suport a les agències responsables de les emergències civils i de seguretat
- Afrontar les amenaces internes i externes contra la seguretat.
- Garantir que la nació està preparada per afrontar qualsevol emergència interna.
- Garantir una assistència adequada i responsable per als veterans de guerra.

Caldria prendre un conjunt de mesures relatives a la política de defensa i de seguretat d'Escòcia, com ara la mida i el cost de la capacitat de defensa d'Escòcia, les aliances internacionals de defensa i l'abordatge general de la defensa i els afers internacionals.

Quina estratègia de defensa adoptaria una Escòcia independent?

(Acte del Debat Nacional a Jedburgh, 29 d'abril de 2009)

8.38 Escòcia es podria centrar principalment en la seguretat del seu territori, en comparació amb la posició del Regne Unit d'haver d'estar capacitat per a dur a terme guerres externes. Podria donar suport a les operacions de manteniment de la pau de les Nacions Unides i ajudar en emergències internacionals amb unitats especialitzades, com un cos mèdic o tècnic, i també oferir suport altament qualificat en la formació d'unitats civils o

militars. Podria continuar contribuint a les operacions per al manteniment de la pau, com les dels Balcans, i participar activament en les polítiques europees per a la seguretat i la defensa de la Unió Europea.

8.39 Cadascuna d'aquestes opcions de defensa té possibilitats i costos –tot i que la despesa en defensa a Escòcia de l'actual Govern del Regne Unit és més baixa proporcionalment que a la resta del Regne Unit (vegeu quadre 14)–, i existeixen diferents models en països similars d'Europa i en altres llocs. Atesa la importància i la complexitat d'aquesta qüestió, una Escòcia independent necessitaria una revisió de l'estratègia de defensa per a formular i proposar les prioritats nacionals per a la defensa, els objectius a llarg termini i l'estructura de les seves forces armades. A escala del Regne Unit ja s'han fet revisions similars en matèria de defensa.

8.40 Amb l'adhesió al Tractat de no-proliferació nuclear, una Escòcia independent es convertiria en un estat sense armes nuclears i es comprometria a treballar per a la no-proliferació nuclear i per a promoure un món lliure d'armes nuclears. La dissuasió nuclear del Regne Unit ja no tindria la base en una Escòcia independent, i el Govern Escocès hauria de treballar conjuntament amb la resta del Regne Unit per a garantir una transició i un nou emplaçament apropiats.

8.41 Una actitud global envers la defensa, la seguretat i la resiliència permetria que una Escòcia independent protegís els seus ciutadans i alhora desenvolupés els coneixements i la capacitat d'exercir plenament el seu paper en els esforços internacionals per a afrontar el terrorisme i altres amenaces, i també que actués davant les catàstrofes naturals o humanes, demostrant el destacat paper mundial que Escòcia ha exercit al llarg dels anys.

Aliances

8.42 Una Escòcia independent hauria de decidir a quines aliances internacionals vol pertànyer. Per exemple, països com Noruega i Dinamarca són membres de l'OTAN, mentre que països com Finlàndia i Irlanda no ho són. Escòcia –i aquesta és la posició del Partit Nacionalista Escocès (SNP)– podria cooperar amb aliances internacionals com l'OTAN per mitjà del programa Associació per la Pau, encara que no en fos membre.

8.43 Sigui quin sigui el resultat d'una revisió de la defensa estratègica, els aliats més propers d'una Escòcia independent continuarien sent els socis actuals del Regne Unit. Una cooperació continuada en defensa pel que fa als acords sobre entrenament, emplaçament i subministrament beneficiaria tant Escòcia com les altres nacions del Regne Unit.

QUADRE 14: DESPESA MILITAR

1. Actualment el Regne Unit gasta una proporció més alta del PIB en defensa que qualsevol altre país europeu (2,4%)[125], tot i que el nivell de despesa militar del Govern del Regne Unit que té lloc a Escòcia és més baix. Aquestes despeses s'utilitzen per a aconseguir exercir una influència mundial i per a dur a terme el desplegament a l'estranger (com a l'Iraq o a l'Afganistan), i també per al manteniment de les armes de dissuasió nuclear.

2. Una Escòcia independent, seguint els models de defensa similars d'altres països europeus, podria escollir centrar-se en la defensa i la seguretat interior no nuclear i en operacions específiques de manteniment de la pau a l'estranger. L'emplaçament d'indústries militars a Escòcia es podria beneficiar de qualsevol acord de subministrament conjunt amb la resta del Regne Unit i d'unes possibilitats d'exportació més àmplies.

3. L'objectiu de la despesa militar és que beneficiï tot el Regne Unit, i que aporti seguretat i estabilitat, però la despesa militar també té un impacte econòmic positiu en les regions i els països on es desplega. Per exemple, els subministraments i les instal·lacions militars donen un suport directe a l'ocupació i a l'economia en general dins les regions on estan emplaçats. No obstant això, Escòcia rep uns beneficis econòmics directes proporcionalment més baixos del Govern del Regne Unit que els que li correspondrien. La despesa real directa del Ministeri de Defensa a Escòcia al llarg de cinc anys fins al 2006-2007 va ser d'uns 4.300 milions de lliures menys que el prorrateig, basat en la població, de despesa militar a Escòcia durant el mateix període.[126]

4. Els llocs de treball al Ministeri de Defensa a Escòcia s'han reduït de 24.200 el 1997 fins a 17.900 el 2009; una disminució proporcionalment més gran que la de les activitats fetes pel Ministeri fora d'Escòcia. Per tant, la quota de personal del Ministeri de Defensa a Escòcia s'ha reduït d'un 7% fins a un 6,5% durant aquest període. El nombre de llocs de treball vinculats a la despesa del Ministeri de Defensa a Escòcia també ha experimentat un descens en els darrers anys. En el període 2007-2008 la despesa del Ministeri de Defensa mantenia 6.000 llocs de treball en l'economia escocesa, davant dels 10.000 del període 2003-2004.[127]

CONCLUSIÓ

8.44 Escòcia només aconseguiria tenir plena veu dins les organitzacions internacionals, especialment la Unió Europea, i competències per a la pròpia política de defensa i de seguretat un cop aconseguida la independència. Aquesta veu representaria els interessos d'Escòcia i garantiria que assolís el seu potencial per tal de contribuir en debats sobre afers econòmics, energia, pesca, medi ambient, i en afers de guerra i pau.

Com es relacionarà una Escòcia independent amb altres governs (i organitzacions) existents actualment al Regne Unit?

(Reunió ministerial d'estiu a Dundee, 30 de juny de 2009)

CAPÍTOL 9

UNA ESCÒCIA MODERNA

PANORAMA GENERAL

9.1 L'autonomia ha donat a Escòcia un Parlament democràtic i modern, obert i accessible a la gent, i elegit de manera proporcional. Els governs de coalició i de minories han exercit el càrrec amb èxit, demostrant la capacitat dels partits polítics escocesos de treballar junts i de governar d'una manera nova.

9.2 El Parlament i el Govern escocesos han pres tot de decisions que han afectat cada un dels ciutadans d'Escòcia, i han demostrat que Escòcia es pot governar d'una manera eficient. El Parlament i el Govern escocesos han esdevingut parts centrals de la vida escocesa. La gent d'Escòcia confia més en aquestes institucions que en els seus homòlegs de Westminster, i hi recorren per prendre les decisions que afecten Escòcia.[128]

9.3 La democràcia a Escòcia se sosté en principis fonamentals com el repartiment del poder i la participació, la qual cosa fa que el sistema de govern d'Escòcia sigui diferent del de la resta del Regne Unit. El Parlament Escocès és completament accessible a la gent per mitjà del procés legislatiu i de la Comissió de Peticions, cosa que el fa receptiu i amb un sentit de la responsabilitat. El Govern Escocès ha estat pioner en consultes innovadores sobre maneres notables de fer política. Ambdós han demostrat el compromís de col·laborar amb tot Escòcia en fer que les comissions parlamentàries i el Consell de Ministres Escocès es reunissin fora d'Edimburg i arreu del país.

9.4 Aquests trets de l'Escòcia d'avui indiquen la direcció cap a una Escòcia independent: un país modern en què el procés democràtic proporcioni transparència i responsabilitat. La independència d'Escòcia aportaria aquests avantatges a tot el conjunt d'activitats governamentals, incloses totes les qüestions clau que es debaten actualment al Parlament i al Govern del Regne Unit d'una manera habitual.

9.5 Les competències a l'hora de prendre decisions a Escòcia es comparteixen entre el govern local i el central, i es basen en l'estima i el respecte mutus. Escòcia hauria d'impulsar una cultura de responsabilitat i d'independència a tots els nivells, i les decisions s'haurien de prendre al nivell adequat per a reflectir les necessitats locals específiques, i també les de la nació en conjunt.

CONSTITUCIÓ I SISTEMA DE GOVERN

Els principis fundacionals del Parlament Escocès

9.6 Quan es va constituir el Parlament Escocès es va proposar formar un sistema de govern modern, especialment en comparació amb el del Regne Unit. Es va crear un grup directiu consultiu per a avaluar com havia de funcionar el Parlament Escocès[129], el qual va establir uns principis fundacionals per a regular les relacions entre els ciutadans, el Parlament i l'Estat a Escòcia:

- El repartiment del poder.
- La rendició de comptes.
- L'accés i la participació.
- La igualtat d'oportunitats.

9.7 El Parlament Escocès ha posat en pràctica amb èxit els principis sobre els quals es va fundar:

- El sistema de peticions fa que el Parlament sigui accessible i en millora la rendició de comptes.
- El procés legislatiu dóna oportunitats a la societat civil i als individus per a participar abans de les sessions parlamentàries formals i durant aquestes.
- Les comissions parlamentàries i el Consell de Ministres Escocès duen el procés de governança arreu del país.
- La participació i el compromís es basen en la tasca del Govern, del Parlament, del govern local i del sector públic més ampli.

9.8 El sistema electoral també ha tingut un paper important en l'obertura del Govern a Escòcia i a l'hora de compartir responsabilitats entre la branca executiva i el Parlament. El sistema de vot proporcional ha permès que el Parlament Escocès sigui més proper als punts de vista de la gent d'Escòcia i que els partits hagin hagut de formar majories parlamentàries de maneres noves, ja sigui en coalició o negociant punt per punt amb un govern de minoria. Aquests avantatges ja s'han introduït als governs locals escocesos.

Posició actual

9.9 Els aspectes relatius a la constitució, tant del Parlament del Regne Unit com de la Unió dels Regnes d'Escòcia i Anglaterra, són reservats a les institucions del Regne Unit d'acord amb la Llei per a Escòcia. El sistema de govern que s'ha anat construint amb èxit al llarg dels últims deu anys està subjecte, consegüentment, a possibles esmenes –o fins i tot a la derogació– pel Parlament del Regne Unit.

9.10 Constitueixen també matèries reservades les lleis fonamentals subjacents a l'existència i a les accions del Parlament i el Govern escocesos, i, òbviament, la major part de la Llei per a Escòcia i els mecanismes legals per a salvaguardar els drets humans a Escòcia. El Regne Unit pot modificar aquestes lleis i això afecta la competència del Parlament Escocès; per exemple, el Parlament Escocès no pot legislar d'una manera incompatible amb els drets humans, tanmateix, mentre que s'espera que el Govern del Regne Unit compleixi amb les seves obligacions internacionals, legalment el Parlament del Regne Unit podria esmenar els mecanismes per a protegir els drets humans i alterar així les relacions fonamentals entre l'assemblea i els ciutadans. Hi ha determinades salvaguardes, com ara la necessitat de consultar el Parlament Escocès perquè accepti qualsevol variació en les competències, però es tracta d'una convenció constitucional, no és cap norma concreta, i depèn del fet que el Parlament del Regne Unit faci un esforç de moderació en l'ús de les seves responsabilitats.

9.11 Escòcia ja té competències transferides en matèria de legislació dels governs locals. Els ministres escocesos són elegits per a establir la direcció de la política i els principals resultats que s'espera que ha d'assolir el sector públic d'Escòcia. El govern local té competències per a desenvolupar serveis que aporten resultats que reflecteixen les prioritats locals. L'actitud escocesa envers el govern local es basa en el respecte mutu i l'associació, basats en els principis fonamentals següents:

- Els governs local i central es troben en peu d'igualtat en el centre del sistema de govern a Escòcia.

- Les autoritats locals són organismes constituïts democràticament amb autonomia per a portar a terme el que millor convingui a les comunitats locals.
- Els governs central i local haurien de treballar conjuntament per desenvolupar les polítiques i arribar a un acord financer vinculat al discurs de les prioritats polítiques.

Recomanacions de la Comissió sobre l'Autonomia Escocesa amb relació a la constitució

9.12 Una de les recomanacions de la Comissió és que el Parlament del Regne Unit permeti al Parlament Escocès de legislar revisant una a una les matèries reservades. Aquest mecanisme pot millorar l'eficàcia del procés legislatiu quan la cambra escocesa debat matèries reservades. Actualment, els afers reservats s'han tractat de manera separada per mitjà d'una ordre del Parlament del Regne Unit. El fet de poder incloure aquestes disposicions directament a les lleis del Parlament Escocès és força avantatjós.

9.13 Tanmateix, la Comissió no raona aquest concepte a fons. Una proposta més útil seria que el Parlament Escocès decidís quan pot assumir competències sobre una qüestió, reconeixent la seva posició en tant que assemblea nacional elegida d'Escòcia. Se seguiria el model de l'Estatut de Westminster del 1931 aplicat als seus territoris, com el Canadà i Austràlia.

Plena autonomia

9.14 Una plena autonomia dels afers constitucionals voldria dir que el Parlament Escocès seria responsable de tots els seus procediments i competències. Per tant, el Parlament podria ajustar el seu sistema electoral, la seva condició de membre, o l'estructura legal del comitè. Més important encara, potser podria decidir obtenir competències sobre qüestions que actualment són reservades a Westminster. Podria ser un procés unilateral o bé fruit de l'acord amb el Parlament del Regne Unit sobre les propostes, de manera semblant al sistema de la Llei del Govern del País de Gal·les del 2006. Amb la plena autonomia, Escòcia podria tenir el seu propi servei civil, semblant al d'Irlanda del Nord.

9.15 La plena autonomia, basada en aquest model, reconeixeria la posició del Parlament Escocès en tant que veu elegida i democràtica del poble sobirà escocès, amb capacitat per a determinar la millor forma de govern per a la nació. Podria ser que calgués negociar i pactar amb el Regne Unit per a modificar les competències del Parlament, com ara els afers exteriors. Un nombre considerable d'aquestes modificacions pot necessitar un acord directe del poble per mitjà d'un referèndum o bé beneficiar-se'n.

9.16 El reconeixement de la sobirania del poble escocès amb un Parlament autònom que alterés el pacte mateix seria compatible amb una Escòcia que restés dins el Regne Unit. La sobirania només portaria a la independència si el poble d'Escòcia ho desitja.

Independència

9.17 Una Escòcia independent tindria competències sobre tota la constitució, des del cap d'Estat fins als drets dels ciutadans individuals, subjectes a les obligacions internacionals, com ara la pertinença a la Unió Europea.

9.18 Els acords constitucionals presents, amb la reina com a cap d'Estat d'una Escòcia independent, un Parlament i un Govern escocesos modelats d'acord amb les institucions existents, i continuant pertanyent a la Unió Europea, proporcionarien un marc constitucional ferm i experimentat per a Escòcia en el cas d'una transició cap a la independència. Caldria fer algun ajust en les relacions amb els organismes existents del Regne Unit en el cas que s'acceptessin acords amb noves associacions.

9.19 Una Escòcia independent podria considerar fer algun progrés ulterior, com ara retirar els aspectes religiosos discriminatoris en la successió al tron, o formular i acceptar una constitució plenament codificada i escrita. Aquestes qüestions es decidirien a Escòcia, ja sigui per mitjà del Parlament Escocès o, com en el moment d'un canvi constitucional important, amb un referèndum.

ELECCIONS

Posició actual

9.20 És competència reservada al Regne Unit convocar eleccions a la Cambra dels Comuns, al Parlament Europeu i al Parlament Escocès; les competències sobre les eleccions locals estan transferides, tot i que el dret de vot per a aquestes eleccions és matèria reservada.

9.21 Actualment hi ha quatre sistemes diferents de vot a Escòcia: les eleccions per majoria relativa al Parlament del Regne Unit; el sistema d'un membre addicional (AMS) en les eleccions al Parlament Escocès; el vot únic transferible (STV) en les eleccions locals, i un sistema de llistes tancades en les eleccions al Parlament Europeu.

Recomanacions de la Comissió sobre l'Autonomia Escocesa en matèria d'eleccions

9.22 La Comissió va recomanar que es transferissin les competències del ministre per a Escòcia referents a la gestió de les eleccions al Parlament Escocès, i així també es transferirien competències administratives. La legislació per a les eleccions escoceses continuaria sent competència del Parlament i del Govern del Regne Unit.

9.23 L'Informe Gould sobre les eleccions conjuntes als ens locals i al Parlament Escocès de l'any 2007 va constatar clarament que la fragmentació de les competències va ser un factor principal en els problemes amb què van topar.[130] L'Informe Gould va arribar a la conclusió que el Parlament Escocès hauria de tenir plenes competències sobre les eleccions escoceses. De fet, la recomanació de la Comissió provocaria més fragmentacions a l'hora de prendre decisions, amb el risc de provocar més problemes.

Plena autonomia

9.24 La plena autonomia de les eleccions parlamentàries escoceses permetria una rendició de comptes més propera al poble d'Escòcia. Amb totes les competències transferides per a les eleccions, el Parlament Escocès podria avaluar quin és el sistema de votació més apropiat –potser el STV seguint la línia de les eleccions locals escoceses– i quina edat de vot cal aplicar. El Parlament Escocès podria estudiar maneres més imaginatives d'augmentar la participació dels votants d'acord amb la decisió de separar les eleccions locals i les eleccions al Parlament Escocès.

Independència

9.25 El principal efecte electoral de la independència seria que Escòcia ja no enviaria els membres del seu Parlament a Westminster. Escòcia ja no utilitzaria el sistema d'eleccions per majoria relativa, sinó el sistema de vot proporcional.

9.26 Escòcia també seria lliure de triar el sistema d'elecció dels membres del Parlament Europeu, que en l'actualitat es decideix des del Regne Unit. El mètode escollit dependria del nombre de diputats que pactés en les negociacions, que probablement serien més dels 6 que té actualment (Dinamarca, d'una mida comparable a la d'Escòcia, en té 13).

CONCLUSIÓ

9.27 És part de la tradició constitucional escocesa, des de fa temps, que el poble d'Escòcia pugui decidir les pròpies disposicions constitucionals. Tanmateix, actualment el Parlament Escocès no té competències per a decidir quina és la millor manera de governar la nació, ja que determinats aspectes de la constitució són reservats al Regne Unit.

9.28 Dins el Regne Unit es podria reconèixer legalment i constitucionalment la sobirania del poble d'Escòcia si el Parlament Escocès tingués plenes competències per a decidir-ne les funcions i el paper que hi té. També se'n podria decidir l'estructura i les eleccions, ja sigui fent una consulta al poble d'Escòcia (per mitjà d'un referèndum) o al Parlament del Regne Unit. Existeixen precedents quant a aquest model. És un fet, però, que la independència proporcionaria al poble d'Escòcia i al seu Parlament les competències màximes per al seu propi governament.

CAPÍTOL 10

DECIDIR EL FUTUR D'ESCÒCIA

INTRODUCCIÓ

10.1 Escòcia, com a nació, pot estar orgullosa de les fites assolides en els últims deu anys. El Parlament Escocès ha introduït reformes innovadores i reeixides, i això ha representat una veritable diferència en la vida de la gent d'Escòcia. Dos terços dels habitants d'Escòcia volen que el Parlament Escocès tingui ara més competències i un 70% vol que sigui aquest el que tingui la veu dominant sobre la manera de dirigir Escòcia.[131]

10.2 Aquest escrit aporta una visió de les oportunitats addicionals que tindria Escòcia si s'ampliessin les competències del Parlament Escocès per a donar pas a la independència. La situació econòmica actual reforça els arguments per a assegurar que Escòcia pot decidir les pròpies polítiques econòmiques. La situació internacional planteja qüestions importants i rellevants sobre la pau i la guerra. La crisi en la democràcia britànica demostra el potencial que té Escòcia per a aconseguir un millor sistema de govern, el qual podria ser un exemple per a la resta del Regne Unit.

10.3 El debat sobre el camí pel qual hauria d'avançar Escòcia abasta un ampli ventall d'opinions que haurien de ser escoltades; no tan sols la classe dirigent política i civil, sinó tot el poble d'Escòcia hauria de tenir la possibilitat d'opinar.

IMPLICAR LA GENT

10.4 El principi fonamental de la societat moderna escocesa és garantir la participació dels ciutadans en el procés democràtic. La Reivindicació de drets (*Claim of Right*) del 1989 va reafirmar l'antiga tradició escocesa que sosté que el poble d'Escòcia és sobirà.

10.5 Durant la restauració del Parlament Escocès i després d'aquesta, la nació ha cercat definir-se en una forma més inclusiva de democràcia que la que preval al Parlament del Regne Unit. En efecte, els principis fundacionals del Parlament Escocès, amb els quals el Parlament ha treballat assíduament per incorporar-los en el quefer diari, inclouen l'accés i la participació. Actualment el Parlament Escocès és un dels parlaments més oberts i accessibles del món.

10.6 El Govern Escocès està compromès de manera semblant a fomentar la participació dels ciutadans en la construcció de la política. Això es veu clarament en la manera amb què el Govern Escocès ha enfocat la qüestió del futur constitucional d'Escòcia.

10.7 El Debat Nacional ha estat un exercici de democràcia participativa. Tot aquest procés ha permès que la gent d'Escòcia expressi el seu punt de vista sobre el camí que la nació ha de seguir, des dels actes públics que s'han celebrat arreu d'Escòcia, fins a la publicació d'escrits polítics i la d'un bloc a Internet on tothom pot deixar comentaris o participar en el debat.

10.8 El proper pas és garantir que tot Escòcia pugui manifestar la seva opinió sobre l'ampliació de les competències del Parlament Escocès. El Govern Escocès proposa que es faci un referèndum a Escòcia l'any 2010 perquè es pugui escoltar aquesta opinió.

UN REFERÈNDUM NACIONAL

Tal com han dit els oradors, és el poble d'Escòcia qui ha de decidir el camí que es vol emprendre. No haurien de ser els polítics els qui prenguessin aquesta decisió.

(Acte del Debat Nacional a Haddington, 28 de setembre de 2009)

10.9 El Govern Escocès creu que la futura prosperitat i el desenvolupament d'Escòcia funcionaria millor si esdevingués un país independent, i aquest punt de vista el comparteix en el Parlament Escocès el Partit Verd Escocès. El Govern Escocès és més partidari d'un referèndum en què es presenti una clara elecció entre aconseguir aquesta aspiració i el marc d'autonomia actual.

L'opció preferida del Govern Escocès

10.10 Amb la independència, Escòcia assumiria els drets i les responsabilitats d'un estat normal i sobirà. Això inclouria totes les decisions sobre afers econòmics i fiscals, moneda, constitució, afers exteriors, seguretat i defensa. La comunitat internacional reconeixeria Escòcia com a estat i aquest formaria part de la Unió Europea en qualitat de membre de ple dret.

10.11 Aquest escrit descriu les possibilitats i els reptes de la independència en àrees polítiques específiques que han estat tema de debat i discussió a Escòcia durant molts anys. Els partidaris d'aquesta visió a Escòcia podran manifestar el seu suport als ministres escocesos que intenten ampliar les competències del Parlament per a permetre que s'assoleixi la independència.

Marc d'autonomia actual

10.12 S'accepta el fet que alguns votants no volen que els ministres escocesos adoptin mesures per a intentar ampliar les competències del Parlament Escocès.

10.13 Per tant, els qui no donen suport a l'ampliació de les competències actuals tindran la possibilitat de poder expressar la seva opinió en el referèndum.

Un referèndum de múltiples opcions

10.14 Tanmateix, tot i la preferència del Govern Escocès per una sola opció, aquest accepta que a Escòcia es doni suport a un ventall de posicions que volen un augment de competències per al Parlament Escocès. En el transcurs del Debat Nacional aquest suport s'ha manifestat durant les trobades als ajuntaments, i s'ha inclòs informació sobre almenys dues d'aquestes opcions en els escrits polítics del Debat Nacional.

10.15 El Govern Escocès també accepta que un referèndum de múltiples opcions possiblement tindrà el suport d'altres partits del Parlament Escocès si són coherents amb les posicions prèvies sobre aquest tema, i que tindria a més un cert suport dins el país. El Govern Escocès també veu que, des d'una perspectiva democràtica, és positiu que es plantegi més d'una pregunta.

10.16 Hi ha, però, un problema a l'hora de decidir quina hauria de ser l'altra opció. D'ençà que la Comissió sobre l'Autonomia Escocesa va fer el seu informe el juny del 2009, s'ha suggerit que les recomanacions que ha fet es presentin davant del poble escocès. Els qui van patrocinar la Comissió s'han negat a fer-ho; d'altra banda, les propostes no constitueixen un paquet coherent, i també queden curtes en l'augment de competències que normalment caldria sol·licitar perquè es fes un referèndum. A més, no és gaire clar que els partits que prèviament havien donat suport al procés de la Comissió encara estiguin completament a favor de les propostes fiscals.

10.17 Hi ha un altre problema a l'hora de suggerir que les recomanacions de la Comissió constitueixin una opció en un referèndum. Com que tant el Govern Escocès com el del Regne Unit donen suport a moltes de les recomanacions, i com que el Govern Escocès ha publicat una opinió que comportaria canvis legislatius en cosa de mesos, sempre que el Govern del Regne Unit hi estigués d'acord, moltes de les propostes es podrien posar en pràctica força abans que tingués lloc el referèndum. El Govern Escocès també està treballant per impulsar, juntament amb el Govern del Regne Unit i el Parlament Escocès, un primer esborrany sobre les propostes no legislatives de la Comissió quant als procediments parlamentaris escocesos i les relacions intergovernamentals.

10.18 Hi ha un grup de propostes alternatives, però, que intentaria ampliar les competències del Parlament Escocès, fregant la independència. Les contribucions al Debat Nacional han donat suport a un ventall de propostes que redueixen la centralització d'àrees polítiques de la Llei per a Escòcia, però no les eliminen totes. Per exemple, la transferència de la radiodifusió, la fiscalitat i els beneficis fiscals, que podrien constituir elements que s'han anomenat «autonomia màxima» (*devolution max*).

10.19 Malauradament, els diversos partidaris d'aquest plantejament encara l'han de presentar d'una manera que es formuli la pregunta en un referèndum amb múltiples opcions, tot i que la inclusió del concepte en els documents d'orientació del Debat Nacional i en aquest escrit haurà servit d'ajuda al procés.

10.20 A principis del 2010 es presentarà al Parlament Escocès el projecte de llei de referèndum. Durant el projecte de llei hi haurà, per tant, la possibilitat que un o diversos partits de l'oposició presentin alguna proposta d'aquesta mena. Si es presentés, el Govern Escocès estaria disposat a tenir-la en compte com a opció per a ser inclosa en un referèndum amb múltiples opcions. En conseqüència, el projecte de llei de referèndum s'elaborarà de manera que el Parlament Escocès, si així ho vol, pugui oferir al poble escocès la possibilitat de votar una proposta sobre l'obtenció de més transferències de competències per al Parlament Escocès com a part d'un referèndum amb múltiples opcions, tot i que el Govern Escocès no és partidari d'aquesta opció i no hi farà campanya a favor.

10.21 Fer un referèndum és essencial perquè el Govern Escocès creu que aquest debat no es pot restringir únicament al Parlament Escocès. El Debat Nacional ha permès que els ciutadans expressin la seva opinió, i ara és l'hora que se'ls convidi a expressar la seva opinió d'una manera formal.

10.22 El projecte de llei, tal com s'ha presentat, proporcionarà un marc detallat per a portar a terme un referèndum i contindrà la forma exacta de la papereta de vot per a l'elecció descrita en els apartats 10.10 a 10.13. El referèndum seguirà un model semblant al del 1997, però les disposicions addicionals regularan el control del procés per mitjà d'una comissió independent, la despesa màxima admesa per a finançar la campanya i els mecanismes per al recompte de vots. Les disposicions seran conformes a la millor pràctica internacional o la superaran.

EL PROPER PAS

10.23 La intenció del Govern Escocès és presentar la proposta de referèndum a principis del 2010. Serà competència del Parlament Escocès aprovar-ne la legislació.

ANNEX A

ACTES DEL DEBAT NACIONAL

DATA	ESDEVENIMENT
14 d'agost de 2007	Inici del Debat Nacional i publicació de *Decidir el futur d'Escòcia*, del primer ministre Alex Salmond
22 d'octubre de 2007	Cimera del Govern Escocès: «Scotland's future without nuclear weapons»
30 de novembre de 2007	El primer ministre dóna una conferència el dia de Saint Andrew sobre les diades nacionals i el Debat Nacional
11 de desembre de 2007	La viceprimera ministra, Nicola Sturgeon, declara davant d'Europa i del Comitè de Relacions Exteriors del Parlament Escocès sobre el Debat Nacional
11 de desembre de 2007	El primer ministre dóna la conferència «Playfair» sobre Escòcia, Europa i el Debat Nacional
4 de febrer de 2008	El primer ministre Alex Salmond inaugura el fòrum «Scotland in the World» a la Universitat d'Aberdeen
13 de febrer de 2008	El primer ministre Alex Salmond visita el Trinity College de Dublín
26 de març de 2008	Fase 2 del Debat Nacional inaugurada amb més de cent representants de les institucions civils d'Escòcia a la Universitat d'Edimburg
1 d'abril de 2008	El primer ministre Alex Salmond visita la Universitat de Virgínia als EUA
23 d'abril de 2008	El primer ministre Alex Salmond continua amb el Debat Nacional a Brussel·les
3 de maig de 2008	El ministre d'Afers Parlamentaris, Bruce Crawford, dóna la conferència «Churches without Walls»
19 de juny de 2008	Acció conjunta de les esglésies d'Escòcia
20 de juny de 2008	El ministre d'Afers Parlamentaris, Bruce Crawford, visita l'Scottish Council of Voluntary Organisations

29 de juliol de 2008	Consell de Ministres Escocès a Dumfries
5 d'agost de 2008	Consell de Ministres Escocès a Inverness
7 d'agost de 2008	Trobada de joves escocesos a Dumfries
13 d' agost de 2008	Consell de Ministres Escocès a Pitlochry
26 d'agost de 2008	Consell de Ministres Escocès a Skye
30 d'agost de 2008	Trobada de joves escocesos a Inverurie
8 de setembre de 2008	Scottish Council for Voluntary Organisations a Uist
10 de setembre de 2008	La ministra d'Educació i Habilitats, Maureen Watt, visita Airdrie
20 de setembre de 2008	Reunió d'acollida de joves escocesos a Irvine
28 de setembre de 2008	Scottish Council for Voluntary Organisations a Perth
29 de setembre de 2008	Scottish Council for Voluntary Organisations a Castle Douglas
14 d'octubre de 2008	Scottish Council for Voluntary Organisations a Inverness
10 de novembre de 2008	La viceprimera ministra, Nicola Sturgeon, i el ministre d'Afers Parlamentaris, Bruce Crawford, visiten Stornoway
12 de novembre de 2008	Dia de Debat Nacional a la Jam House d'Edimburg amb comentaris de 5.000 joves escocesos que van emplenar qüestionaris per Internet
27 de novembre de 2008	Debat del Govern Escocès el dia de Saint Andrew a Holyrood
19 de gener de 2009	El ministre secretari de Justícia del Govern, Kenneth MacAskill, i la ministra de Salut Pública i Esports, Shona Robison, visiten Dundee
23 de febrer de 2009	El ministre de Transports, Infraestructures i Canvi Climàtic, Stewart Stevenson, visita Banff
23 de març de 2009	El primer ministre, Alex Salmond, el ministre secretari de Finances i Creixement Sostenible, John Swinney, i el ministre de Transports, Infraestructures i Canvi Climàtic, Stewart Stevenson, visiten Arran
30 de març de 2009	El Council of Ethnic Minority Voluntary Organisations visita Glasgow, amb la presentació de la viceprimera ministra, Nicola Sturgeon
22 d'abril de 2009	El Council of Ethnic Minority Voluntary Organisations visita Edimburg, presentat per la ministra secretària d'Educació i Aprenentatge Permanent, Fiona Hyslop
29 d'abril de 2009	El ministre secretari d'Afers Rurals i Medi Ambient, Richard Lochhead, i el ministre de Cultura, Afers Exteriors i Constitució, Michael Russel, visiten Jedburgh
13 de maig de 2009	La ministra secretària d'Educació i Aprenentatge Permanent, Fiona Hyslop, i el ministre d'Afers Parlamentaris, Bruce Crawford, visiten Stirling
18 de maig de 2009	El Council of Ethnic Minority Voluntary Organisations visita Dundee, presentat pel ministre secretari de Finances i Creixement Sostenible, John Swinney, i el ministre d'Afers Parlamentaris, Bruce Crawford
1 de juny de 2009	El ministre secretari de Justícia, Kenny MacAskill, i el ministre d'Infància i Primers Anys, Adam Ingram, visiten Kilmarnock
16 de juny de 2009	El ministre de Cultura, Afers Exteriors i Constitució, Michael Russell, i el ministre d'Educació i Habilitats, Keith Brown, visiten Kirkcaldy
16 de juny de 2009	El primer ministre, Alex Salmond, i el ministre de Cultura, Afers Exteriors i Constitució, Michael Russell, visiten Livingston
22 de juny de 2009	El Council of Ethnic Minority Voluntary Organisations visita Aberdeen, presentat pel ministre d'Habitatge i Barris, Alex Neill, i la ministra de Medi Ambient, Roseanna Cunningham
23 de juny de 2009	El Council of Ethnic Minority Voluntary Organisations visita Inverness, presentat pel ministre d'Habitatge i Barris, Alex Neill, i la ministra de Medi Ambient, Roseanna Cunningham
29-30 de juny de 2009	Reunió ministerial escocesa a Dundee, seguit de l'acte del Debat Nacional
27-28 de juliol de 2009	Reunió ministerial escocesa a Melrose, seguit de l'acte del Debat Nacional
3-4 d'agost de 2009	Reunió ministerial escocesa a Stornoway, seguit de l'acte del Debat Nacional
17-18 d'agost de 2009	Reunió ministerial escocesa a Aberdeen, seguit de l'acte del Debat Nacional
31 d'agost – 1 setembre de 2009	Reunió ministerial escocesa a Glasgow, seguit de l'acte del Debat Nacional
8 de setembre de 2009	El ministre de Cultura, Afers Exteriors i Constitució, Michael Russell, presenta l'escrit «Europe and Foreign Affairs» a Brussel·les
14 de setembre de 2009	La ministra secretària d'Educació i Aprenentatge Permanent, Fiona Hyslop, i el ministre de Seguretat Ciutadana, Fergus Ewing, visiten Paisley

28 de setembre de 2009	El ministre de Cultura, Afers Exteriors i Constitució, Michael Russell, i el ministre de Transports, Infraestructures i Canvi Climàtic, Stewart Stevenson, visiten Haddington
28 de setembre de 2009	El ministre de Cultura, Afers Exteriors i Constitució, Michael Russell, presenta el seminari «Expressing and Exercising Scottish Sovereignty» a la Universitat d'Edimburg
30 de setembre de 2009	El Council of Ethnic Minority Voluntary Organisations visita Edimburg, presentat pel primer ministre, Alex Salmond
5 d'octubre de 2009	El ministre de Seguretat Ciutadana, Fergus Ewing, i el ministre de Transports, Infraestructures i Canvi Climàtic, Stewart Stevenson, visiten Oban
19 d'octubre de 2009	La ministra secretària de Sanitat i Benestar, Nicola Sturgeon, i el ministre d'Educació i Habilitats, Keith Brown, visiten Hamilton
26 d'octubre de 2009	El ministre secretari de Justícia, Kenneth MacAskill, i el ministre d'Habitatge i Barris, Alex Neill, visiten Dalkeith
2 de novembre de 2009	Videoconferència amb el ministre de Cultura, Afers Exteriors i Constitució, Michael Russell, i el ministre d'Educació i Habilitats per mitjà de la xarxa de les universitats dels Highlands i les Illes, enllaçant Orkney, Shetland, Fort William, Thurso i Dingwall
9 de novembre de 2009	El ministre secretari de Finances i Creixement Sostenible, John Swinney, i el ministre d'Infància i Primers Anys, Adam Ingram, visiten Ayr
9 de novembre de 2009	El ministre de Cultura, Afers Exteriors i Constitució, Michael Russell, dóna una conferència sobre el debat del futur constitucional d'Escòcia al Constitution Unit de la University College de Londres
16 de novembre de 2009	El ministre secretari de Justícia, Kenneth MacAskill, i la ministra de Medi Ambient, Roseanna Cunningham, visiten Port Glasgow
19 de novembre de 2009	El ministre d'Infància i Primers Anys, Adam Ingram, i el ministre d'Habitatge i Barris, Alex Neill, visiten Bishopbriggs
24 de novembre de 2009	Consell Escocès sobre la Sordesa a Glasgow amb la viceprimera ministra, Nicola Sturgeon

A més, el ministre d'Empreses, Energia i Turisme va presentar 130 debats del Debat Nacional entorn de l'economia amb una gran varietat de grups d'arreu d'Escòcia.

[1] «We, gathered as the Scottish Constitutional Convention, do hereby acknowledge the sovereign right of the Scottish people to determine the form of Government best suited to their needs, and do hereby declare and pledge that in all our actions and deliberations their interests shall be paramount.» Owen Dudley Edwards, *Claim of Right for Scotland* (Polygon, 1989).

[2] El referèndum del 1997 va presentar tres opcions als ciutadans d'Escòcia: o bé mantenir l'*statu quo*, o bé un Parlament sense competències per a modificar la fiscalitat o bé un Parlament amb capacitat per a modificar la fiscalitat. Parlament Escocès, «The Path to devolution», http://www.scottish.parliament.uk/vli/history/ pathtodevolution/ index.htm.

[3] Vegeu Govern Escocès, *Decidir el futur d'Escòcia: Un debat nacional. Independència i responsabilitat en el món actual* (agost del 2007), paràgrafs 1.5 -1.13, capítol 2 i annex A, http://www.scotland.gov.uk/Publications/2007/08/13103747/0.

[4] Departament d'Afers Constitucionals, *Devolution Guidance Note 10: Post-Devolution Primary Legislation affecting Scotland* (darrera actualització, novembre del 2005), http://www.dca.gov.uk/constitution/devolution/guidance/dgn10.pdf.

[5] Vegeu Govern Escocès: «Move to close damages loophole», 1 d'abril de 2009, http://www.scotland.gov.uk/News/Releases/2009/04/01140512.

[6] Govern Escocès, *Decidir el futur d'Escòcia* (agost del 2007), http://www.scotland. gov. uk/Publications/2007/08/13103747/0.

[7] Vegeu http://www.anationalconversation.com.

[8] Podeu trobar informació completa sobre el Debat Nacional al lloc web del Debat Nacional, www.anationalconversation.com.

[9] Vegeu http://www.scotland.gov.UnitedKingdom/Topics/a-national-conversation/Tell-us/Blog.
[10] Govern britànic, *Building Britain's Future*, http://www.hmg.gov.UnitedKingdom/buildingbritainsfuture.aspx.
[11] Vegeu POWER2010, http://www.power2010.org.uk/.

[12] Projecte de llei de reforma constitucional i del sistema de govern de la Cambra dels Comuns, http://www.publications.parliament.uk/pa/cm200809/cmls://s/142/09142.i-iv.html.

[13] Vegeu http://allwalesconvention.org/?skip=1&lang=en.

[14] Comissió Independent sobre el Finançament i les Finances al País de Gal·les, *Funding devolved government in Wales: Barnett & beyond* (juliol del 2009), http://wales.gov.uk/icffw/home/report/firstreport/?lang=en.
[15] Govern Escocès, *The Scottish Government's Response to the Recommendations of the Commission on Scottish Devolution* (novembre del 2009), http://www.scotland.gov.uk/Publications/2009/11/09152544/0.

[16] Vegeu més detalls sobre molts temes en els documents polítics del Debat Nacional en el paràgraf 1.18, i al lloc web del Debat Nacional, http://www.scotland.gov.uk/Topics/a-national-conversation.
[17] Govern Escocès, *Decidir el futur d'Escòcia* (agost del 2007), 4-5, http://www.scotland.gov.uk/Publications/2007/08/13103747/0.

[18] Vegeu Comissió sobre l'Autonomia Escocesa, *The Future of Scottish Devolution within the Union: A First Report* (desembre del 2008), 60-64, http://www.commissiononscottishdevolution.org.uk/uploads/2008-12-01-vol-1-final--bm.pdf.

[19] Vegeu Govern Escocès, *The Government Economic Strategy* (novembre del 2007), http://www.scotland.gov.uk/Publications/2007/11/12115041/0.

[20] Vegeu Govern Escocès, *The Government Economic Strategy* (novembre del 2007), http://www.scotland.gov.uk/Publications/2007/11/12115041/0.

[21] Vegeu Govern Escocès, *The Government Economic Strategy* (novembre del 2007), http://www.scotland.gov.uk/Publications/2007/11/12115041/0.

[22] Aproximadament un 70% del total identificable de la despesa del sector públic d'Escòcia el període 2007-2008 es pot classificar genèricament com a «despesa en matèries transferides» (*devolved expenditure*). Vegeu Govern Escocès, *Government Expenditure and Revenue Scotland 2007/08* (GERS 2007-2008) (juny del 2009), taula 6.8, http://www.scotland.gov.uk/Publications/2009/06/18101733/0.

[23] Es calcula que el canvi d'un penic en l'SVR valdria aproximadament 350 milions de lliures el 2009-2010 i 360 milions el 2010-2011. Ministeri d'Economia i Finances, pressupost del 2009, http://www.hm-treasury.gov.uk/bud_bud_09_index.htm.

[24] Govern Escocès, *Borrowing Powers: Information to be shared with the Calman Commission* (març del 2009), http://www.scotland.gov.uk/Topics/ a_national_conversation.

[25] Banc d'Anglaterra, *Monetary Policy Framework*, http://www.bankofengland.co.uk/monetarypolicy/framework.htm.

[26] Per exemple, el Govern Escocès creu que l'anunci que va fer el ministre d'Economia i Finances en el seu informe abans de presentar el pressupost sobre el cost de 12.000 milions de lliures que representa reduir

l'IVA en un 15%, s'haurien gastat millor en un augment de la inversió neta. L'anàlisi del Govern Escocès demostra que l'efecte pel que fa als llocs de treball hauria estat més gran.

[27] Govern Escocès, *Fiscal Autonomy in Scotland: The case for change and options for reform* (febrer del 2009), http://www.scotland.gov.uk/Publications/2009/02/23092643/0.

[28] GERS 2007-2008.

[29] Per exemple, el Govern noruec va anunciar el gener del 2009 que utilitzaria una part de la seva riquesa petroliera per a finançar un paquet de 2.000 milions de lliures d'incentiu fiscal. En contrast amb altres països, Noruega ha pogut aplicar aquestes mesures sense que hi hagués cap gran increment del deute públic. El Govern noruec calcula que tindrà un superàvit pressupostari de 7,4% del PIB continental el 2009, superior a qualsevol altre país d'Europa. Vegeu Govern Escocès, *An Oil Fund for Scotland: Taking forward our National Conversation* (juliol del 2009), 26, http://www.scotland.gov.uk/ Publications/ 2009/07/28112701/0.

[30] Comissió sobre l'Autonomia Escocesa, *Serving Scotland Better: Scotland and the United Kingdom in the 21st Century*, informe final (juny del 2009), 86-110, http://www.commisionscottishdevolution.org.uk/.

[31] Vegeu Jim Cuthbert i Margaret Cuthbert, *Open Letter to the Calman Commission: Technical Failings in the Calman Proposals on Income Tax*, 16 de juliol de 2009, http://www.cuthbert1.pwp.blueyonder.co.uk/.
The Scotsman, «Long-term planning is threatened by report», 17 de juny de 2009, http://thescotsman.scotsman.com/opinion/Longterm-planning-is-threatened-by.5371689.jp.
The Scotsman, «Calman panel member warns of "disastrous" tax changes», 21 de juny de 2009, http://news.scotsman.com/latestnews/Calman-panel-member-warns-of.5386447.jp.

[32] Pel que fa al un debat sobre la plena autonomia, vegeu Govern Escocès, *Fiscal Autonomy in Scotland: The case for change and options for reform* (febrer del 2009), http://www.scotland.gov.uk/Publications/2009/02/23092643/0.

[33] Vegeu, per exemple, Andrew Hughes-Hallet *et al*, *Options for Scotland's Future – the Economic Dimension* (David Hume Institute, publicació esporàdica, núm. 80, novembre del 2008), http://www.davidhumeinstitute.com/DHI%% 20Website/publications/hop/HOP 2080.pdf, i Reform Scotland, *Powers for Growth* (març del 2008), http://www.reformscotland.com/index.php/publication/view_details/17/.

[34] Reform Scotland, *Fiscal Powers* (2a edició) (octubre del 2009), http://www.reformscotland.com/include/publications/fiscal_powers_2nd_edition.pdf.

[35] Vegeu Govern Escocès, *Fiscal Autonomy: The case for change and options for reform* (febrer del 2009), 25-31, http://www.scotland.gov.uk/Publications/2009/02/23092643/0.

[36] Govern Escocès, *Borrowing Powers: Information to be shared with the Calman Commission* (març del 2009), http://www.scotland.gov.uk/ Topics/ a_national_conversation.

[37] Paul Krugman, «Growth on the periphery: Second winds for industrial regions?», The Allander Series, Escola de Negocis de la Universitat de Strathclyde (2003), http://www.strath.ac.uk/media/departments/economics/fairse/media_140850_en.pdf, i C. Paul Hallwood i Ronald MacDonald, *The Political Economy of Financing Scottish Government: Considering a New Constitutional Settlement for Scotland* (Studies in Fiscal Federalism and State-Local Finance) (Ed. Edward Elgar, 2009).

[38] Consell d'Assessors Econòmics, actes de la reunió escocesa, 2009, http://www.scotland.gov.uk/Topics/Economy/Council-Economic-Advisers/Meetings/2009-meetings/2009-meeting.

[39] Ministeri d'Economia i Finances, *Financial stability*, http://www.hm-treasury.gov.uk/ fin_finstability_index.htm.

[40] Govern Escocès, *The Hypothetical Scottish Shares of Revenues and Expenditures from the United Kingdom Continental Shelf 2000-2013* (juny del 2008), http://www.scotland.gov.uk/Publications/2008/06/UKContinentalShelfRevenue, i Alexander G. Kemp i Linda Stephen, *Expenditures and Revenues from the UKCS – Estimating the hypothetical Scottish Shares 1970-2005* (publicació esporàdica North Sea Study, núm. 70, Departament d'Economia, Universitat d'Aberdeen, 1999)
The Economist, «History repeats itself», 20 de juny de 2008.

[41] Quan una part geogràfica dels ingressos del mar del Nord s'hi inclou. Vegeu GERS 2007-2008.

[42] *OECD Economic Outlook*, núm. 84, novembre del 2008.

[43] Govern Escocès, *Fiscal Autonomy in Scotland* (febrer del 2009), http://www.scotland. gov.uk/Publications/2009/02/23092643/0, 18.
Biblioteca de la Cambra dels Comuns, *The Barnett Formula*, document de recerca 07/91 (desembre del 2007).
Comissió Independent sobre el Finançament i les Finances al País de Gal·les, *Funding devolved government in Wales: Barnett & beyond* (juliol del 2009), http://wales.gov.uk/ icffw/home/report/firstreport/?lang=en.
Hansard HC vol. 497, col. 292283 (ministre per a Escòcia sobre la fórmula Barnett, 14 d'octubre del 2009), http://www.publications.parliament.uk/pa/cm200809/ cmhansrd/ cm091014/debtext/91014-0002.htm #09101435000038.
Cambra dels Lords, Comissió Parlamentària sobre la Fórmula Barnett, *The Barnett Formula: Report with Evidence* (juliol del 2009), document de la Cambra dels Lords núm. 139, http://www.publications. parliament.uk/pa/ld/ldbarnett.htm

[44] Ministeri de Justícia, *Securing the Future: Proposals for the efficient and sustainable use of custody in England and Wales* (desembre del 2007), http://www.justice.gov.uk/ publications/securing-the-future.htm.

[45] *The Economist*, «Where economics went wrong», 16 de juliol de 2009.

[46] Mervyn King, discurs al sopar de la Confederation of British Industry (CBI), Nottingham, 20 de gener de 2009, http://www.bankofengland.co.uk/publications/speeches/2009/speech372.pdf.

[47] Govern Escocès, *Quarterly Gross Domestic Product for Scotland and the UK* (actualitzat l'octubre del 2009), http://www.scotland.gov.uk/ Topics/Statistics/ Browse/ Economy/GDP, i Ministeri d'Economia i Finances, *Public Finance Databank* (actualitzat l'octubre del 2009), http://www.hm-treasury.gov.uk/psf_statistics.htm.

[48] Ministeri d'Economia i Finances, *Reforming financial markets* (juliol del 2009), http://www.hm-treasury.gov.UnitedKingdom/reforming_financial_markets.htm.

[49] Bloomberg, «Fortis gets €11.2 billion rescue from governments», 28 de setembre de 2009, http://www.bloomberg.com/ apps/ news?pid=20601087&sid= ahlKDjeO0Lik&refer=home.

[50] Vegeu Govern Escocès, *An Oil Fund for Scotland: Taking forward our National Conversation* (juliol del 2009), http://www.scotland.gov.uk/ Publications/ 2009/07/ 28112701/0.

[51] Govern Escocès, *An Oil Fund for Scotland* (juliol del 2009), 27, http://www.scotland.gov.uk/Publications/2009/07/28112701/0.

[52] Comissió sobre l'Autonomia Escocesa, *Serving Scotland Better: Scotland and the United Kingdom in the 21st Century*, informe final (juny del 2009), 94-96, http://www.commisionscottishdevolution.org.uk/.

[53] Comissió sobre l'Autonomia Escocesa, *Evidence from the Independent Expert Group to the Commission on Scottish Devolution: Natural Resource Taxation and Scottish Devolution* (juny del 2009), 12-13, http://www.commissionscottishdevolution.org.uk/.

[54] Vegeu Govern Escocès, *The Government Economic Strategy* (novembre del 2007), http://www.scotland.gov.uk/Publications/2007/11/12115041/0.

[55] Vegeu la resposta escrita del Consell Escocès del Consumidor al Debat Nacional (febrer del 2008), http://www.scotland.gov.uk/Topics/a-national-conversation/NC-contributions-inds-org.

[56] Govern Escocès, *The Government Economic Strategy* (novembre del 2007), secció B.1 Creixement, http://www.scotland.gov.uk/Publications/2007/11/12115041/0.

[57] Comissió sobre l'Autonomia Escocesa, *Serving Scotland Better: Scotland and the United Kingdom in the 21st Century*, informe final (juny del 2009), 6, http://www.commisionscottishdevolution.org.uk/.

[58] Comissió sobre l'Autonomia Escocesa, *Serving Scotland Better: Scotland and the United Kingdom in the 21st Century*, informe final (juny del 2009), 173-174, http://www.commisionscottishdevolution.org.uk/.

[59] Comissió sobre l'Autonomia Escocesa, *Serving Scotland Better: Scotland and the United Kingdom in the 21st Century*, informe final (juny del 2009), 209, http://www.commisionscottishdevolution.org.uk/.

[60] Vegeu la resposta de l'Institut d'Educació d'Escòcia al Debat Nacional (maig del 2008), http://www.scotland.gov.uk/Topics/a-national-conversation/NC-contributions-inds-org.

[61] Brian Ashcroft i David Bell, *The Key to Economic Success in Scotland* (Institut de Política, 2007), http://policyinstitute.info/research-publications/economy/the-key-to-economic-success-in-scotland.

[62] Vegeu la resposta escrita del Consell del Consumidor Escocès al Debat Nacional (febrer del 2008) i la resposta escrita de l'Scottish Competition Law Forum en el Debat Nacional (setembre del 2008), http://www.scotland.gov.uk/Topics/a-national-conversation/NC-contributions-.hds-org.

[63] Govern Escocès, *Scotland's Global Connections 2007* (març del 2009), http://www.scotland.gov.uk/Topics/Statistics/Browse/Economy/Exports/GCSData.

[64] Serveis del Govern KPMG, *Administrative Burdens: HMRC Measurement Project* (març del 2006), http://www.hmrc.gov.uk/better-regulation/kpmg1.pdf.

[65] CBI, *United Kingdom Business Tax: A Compelling Case for Change* (2008), http://www.cbi.org.uk/pdf/taxsection01.pdf.

[66] Oficina Nacional d'Estadística, *Labour Force Survey*, http://www.statistics.gov.uk/ Cci/nscl.asp?ID=6621; GERS 2007/08.
[67] GERS 2007-2008.

[68] Oficina Nacional d'Estadística, *Workforce Jobs*, http://www.statistics.gov.uk/ StatBase/Analysis.asp?vlnk=132&More=Y.

[69] Govern Escocès, *Annual Population Survey in Scotland 2007: A Compendium of Labour Market Statistics* (juny del 2008), http://www.scotland.gov.uk/ Publications/ 2008/06/25095306/0.

[70] Govern Escocès, *Scotland's Global Connections 2007* (març del 2009), http://www.scotland.gov.uk/Topics/Statistics/Browse/Economy/Exports/GCSData.

[71] Govern Escocès, *Scottish Annual Business Statistics 2007* (actualitzat l'agost del 2009), http://www.scotland.gov.uk/Topics/Statistics/16170/4363.

[72] Empresa Escocesa, *Energy Baseline Study* (2009).

[73] Govern Escocès, *The Strategy for the Financial Services Industry in Scotland, Annual Report 2009* (maig del 2009), http://www.scotland.gov.uk/ Publications/ 2009/05/ 27091345/0.

[74] Govern Escocès, *Scottish Annual Business Statistics 2007* (actualitzat l'agost del 2009), http://www.scotland.gov.uk/Topics/Statistics/16170/4363.

[75] Govern Escocès, *Food and Drink Key Sector Report* (octubre del 2009), http://www.scotland.gov.uk/Publications/2009/10/23153824/0.

[76] Visiteu Escòcia, *Tourism in Scotland 2008* (2009), http://www.visitscotland.org/ research_and_statistics/national_facts_and_figures.htm.

[77] Govern Escocès, *Scottish Annual Business Statistics 2007* (actualitzat l'agost del 2009), http://www.scotland.gov.uk/Topics/Statistics/16170/4363.
Govern Escocès, *Scottish Global Connections 2007* (març del 2009), http://www.scotland.gov.uk/Topics/Statistics/Browse/Economy/Exports/GCSData.
Les indústries innovadores no es poden definir d'una manera exacta utilitzant els codis industrials habituals. Per a més detalls sobre com s'ha fet el seguiment del sector, vegeu l'annex A1, Relació de les indústries innovadores en les classificacions de dades oficials, http://www.culture.gov.uk/images/research/Creative_Industries_Economic_Estimates_Jan_09.pdf.

[78] Prové de Scottish Enterprise database of life science companies, http://www.scottish-enterprise.com/life_sciences_sector.htm.

[79] *QS, The QS World University Rankings 2007*, http://www.topuniversities.com/ university-rankings/world-university-rankings/2009/results.

[80] Agència Estadística d'Ensenyament Superior (HESA), http://www.hesa.ac.uk/ index.php.

[81] Govern Escocès, *Metrics for the Scottish Research Base* (modificat el març del 2009), http://www.scotland.gov.uk/Topics/Business-Industry/science/16607/research-1.

[82] Direcció d'Ensenyament de l'OCDE, *Education at a Glance 2009: OECD Indicators*, http://www.oecd.org/document/9/0, 3343, en_2649_39263238_41266761_1_1_1_1, 00.html.

[83] Standard and Poor's, «Spain's Basque Country Affirmed At "AAA" And Off CreditWatch On Unique Fiscal Autonomy/Robust Finances; Outlook Stable» (gener del 2009), http://www.euskadi.net/r33-2734/eu/ contenidos/nota_prensa/ standard_aaa/ eu_st_aaa/adjuntos/03.Standard.pdf.
Isabelle Joumard i Aristomène Varoudakis, «Options for Reforming the Spanish Tax System», documents de treball del Departament d'Econòmiques de l'OCDE, 249, Departament d'Econòmiques de l'OCDE (2000), http://ideas.repec.org/p/oec/ecoaaa/249-en.html.

[84] Vegeu Govern Escocès, *The Government Economic Strategy* (novembre del 2007), http://www.scotland.gov.uk/Publications/2007/11/12115041/0.

[85] Per exemple, el 2007 hi havia 310 persones en edat de jubilació davant de 1.000 persones en edat laboral. Es preveu que aquesta ràtio augmenti fins a 399 l'any 2031. Oficina del Registre General d'Escòcia, *Population Projections Scotland: Population projections by sex, age and administrative area* (revisat l'octubre del 2008), http://www.gro-scotland.gov.uk/statistics/publications-and-data/popproj/06pop-proj-scottishareas/index.html.

[86] Oficina del Registre General d'Escòcia, *Population Projections Scotland (2008-based)* (revisat l'octubre del 2009), http://www.gro-scotland.gov.uk/statistics/publications-and-data/popproj/projected-population-of-scotland-2008-based/index.html.

[87] Comissió Audiovisual d'Escòcia, *Platform for Success: Final report of the Scottish Broadcasting Commission* (setembre del 2008), 40-45, http://www.scottishbroadcastingcommission.gov.uk/about/Final-Report.

[88] Govern Escocès, *Opportunities for Broadcasting: Taking forward our National Conversation* (setembre del 2009), 17, http://www.scotland.gov.uk/Publications/2009/09/23125613/0.

[89] Aquest tema es va debatre a l'acte del Debat Nacional a Melrose el 28 de juliol del 2009. Vegeu http://www.anationalconversation.com.

[90] Govern Escocès, *Poverty and income inequality in Scotland: 2007/08* (maig del 2009), http://www.scotland.gov.uk/Publications/2009/05/povertyfigures0708.

[91] Departament de Treball i Pensions, *Households Below Average Income: An analysis of the income distribution, 1994/95 - 2007/08* (maig del 2009), http://research.dwp.gov.uk/asd/hbai/hbai2008/pdf_files/full_hbai09.pdf.
Comissió Europea, *Employment and social policy indicators: Indicators of the social inclusion strand* (darrera actualització, abril del 2009), http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/employment_and_social_policy_indicators/omc_social_inclusion_and_social_protection/social_inclusion_strand.

[92] Vegeu, per exemple, Jonathan Bradshaw, «Child Poverty and Child Outcomes», *Children and Society*, vol. 16, núm. 2 (abril del 2002), 131-140; Govern Escocès, *Estimating the Cost of Child Poverty in Scotland - Approaches and Evidence* (abril del 2008), http://www.scotland.gov.uk/Publications/2008/01/28111819/0, i Prince's Trust, *The Cost of Exclusion: Counting the cost of youth disadvantage in the UK* (abril del 2007), http://www.princes-trust.org.uk/about_the_trust/ what_we_do/ research/ cost_of_exclusion.aspx.

[93] Vegeu la resposta escrita de la Federació Escocesa d'Associacions de l'Habitatge en el Debat Nacional (desembre del 2008), http://www.scotland.gov.uk/Topics/a-national-conversation/NC-contributions-inds-org.

[94] Vegeu Govern Escocès, *Achieving Our Potential: a framework for tackling poverty and income inequality in Scotland* (novembre del 2008), http://www.scotland.gov.uk/Publications/2008/11/20103815/0.

[95] Govern Escocès, *Decidir el futur d'Escòcia* (agost del 2007), 13, http://www.scotland.gov.uk/Resource/Doc/194791/0052321.pdf.

[96] Vegeu, per exemple, la Comissió sobre l'Autonomia Escocesa, *Serving Scotland Better: Scotland and the United Kingdom in the 21st Century*, informe final (juny del 2009), 200-208, http://www.commissionscottishdevolution.org.uk/.

[97] GERS 2007-2008. Els càlculs inclouen un repartiment geogràfic il·lustratiu dels ingressos del mar del Nord.

[98] Govern Escocès, *Communities and People: Taking Forward our National Conversation* (novembre del 2009), http://www.scotland.gov.uk/Topics/a-national-conversation.

[99] Departament de Treball i Pensions, *First Release: Income Related Benefits Estimates of Take-Up in 2007-08* (juny del 2009), http://www.dwp.gov.uk/docs/ifd250609benefits.pdf.

[100] Vegeu Govern Escocès, *Rural Affairs, Environment and Climate Change: Taking Forward our National Conversation* (octubre del 2009), http://www.scotland.gov.uk/Resource/Doc/288135/0088042.pdf.

[101] Vegeu, per exemple, la resposta escrita del National Trust for Scotland en el Debat Nacional (agost del 2008), http://www.scotland.gov.uk/Topics/a-national-conversation/NC-contributions-inds-org.

[102] Vegeu, per exemple, Govern Escocès, «Scheme to help preserve cod stocks», 4 de febrer de 2008, http://www.scotland.gov.uk/News/Releases/2008/02/01144700
Govern Escocès, «Fish conservation», 4 d'abril de 2008, http://www.scotland.gov.uk/News/Releases/2008/04/04113754.

[103] Govern Escocès, *FMD Review (Scotland) 2007* (juny del 2008), http://www.scotland.gov.UnitedKingdom/Publications/2008/06/23130049/21.

[104] Ministeri d'Economia i Finances i DEFRA, *A Vision for the Common Agricultural Policy* (desembre del 2005), http://www.defra.gov.uk/foodfarm/policy/capreform/documents/vision-for-cap.pdf.

[105] Vegeu la resposta escrita de l'Associació Escocesa pel Transport Públic en el Debat Nacional (octubre del 2008), http://www.scotland.gov.uk/Topics/a-national-conversation/NC-contributions-inds-org.

[106] Comissió sobre l'Autonomia Escocesa, *Serving Scotland Better: Scotland and the United Kingdom in the 21st Century*, informe final (juny del 2009), 98, http://www.commisionscottishdevolution.org.uk/.

[107] Vegeu la resposta escrita de la Federació Escocesa de les Associacions d'Habitatges en el Debat Nacional (desembre del 2008), http://www.commissionscottishdevolution.org.uk/.
[108] Comissió sobre l'Autonomia Escocesa, *Evidence from the Independent Expert Group to the Commission on Scottish Devolution: Natural Resource Taxation and Scottish Devolution* (març del 2006), http://www.commissiononscottishdevolution.org.uk/uploads/2009-06-06-ieg-natural-resource-taxation-1.pdf.

[109] Per a informació sobre el mercat energètic nòrdic vegeu Nordic Energy, *Ten Perspectives on Nordic Energy: Final Report of the Nordic Energy Perspectives Project* (setembre del 2006), http://www.nordicenergy.net/publications.cfm?id=3-0&path=10.

[110] Govern Escocès, *Action Plan on European Engagement*, Appendix I - European Union Review and Forward Look: Update on Key Areas for Engagement, http://www.scotland.gov.UnitedKingdom/Publications/2009/09/07093832/1.

[111] Llei per a Escòcia del 1998, llista 5, secció G2, secció J1-J5, http://www.opsi.gov.uk/Acts/acts1998/ukpga_19980046_en_1. Vegeu també Govern Escocès, *Decidir el futur d'Escòcia. Annex A: Reserves a la Llei per a Escòcia del 1998*, http://www.scotland.gov.uk/Publications/2007/08/13103747/0.

[112] Govern Escocès, *Communities and People: Taking Forward our National Conversation* (novembre del 2009), http://www.scotland.gov.uk/Topics/a-national-conversation/NC-contributions-inds-org.

[113] Comissió sobre l'Autonomia Escocesa, *Serving Scotland Better: Scotland and the United Kingdom in the 21st Century,* informe final (juny del 2009), recomanacions 5.13, 187-188; recomanació 5.14, 188-190; recomanació 5.15, 190-191, i recomanació 5.16, 191-192, http://www.commisionscottishdevolution.org.uk/.

[114] Informe oficial del Parlament Escocès, 18 de desembre de 2008, http://www.scottish.parliament.uk/business/officialReports/meetingsParliament/or-08/sor1218-01.htm.
Govern Escocès, *Scotland's Road Safety Framework to 2020* (juny del 2009), http://www.scotland.gov.uk/Publications/2009/06/08103221/0.

[115] Comissió sobre l'Autonomia Escocesa, *Serving Scotland Better: Scotland and the United Kingdom in the 21st Century*, informe final (juny del 2009), 193, http://www.commisionscottishdevolution.org.uk/.

[116] Comissió sobre l'Autonomia Escocesa, *Serving Scotland Better: Scotland and the United Kingdom in the 21st Century*, informe final (juny del 2009), Part 4: Strengthening Co-operation, http://www.commisionscottishdevolution.org.uk/.

[117] Govern Escocès, *Europe and Foreign Affairs: Taking forward our National Conversation* (setembre del 2009), http://www.scotland.gov.uk/Publications/2009/09/08143726/0.

[118] Vegeu Govern Escocès, *Europe and Foreign Affairs: Taking forward our National Conversation* (setembre del 2009), Annex A - Membership of International Organisations and Ministries of Foreign Affairs, http://www.scotland.gov.uk/Publications/2009/09/08143726/0.

[119] Llei per a Escòcia del 1998, llista 5, part I, s.9(1); Llei per a Escòcia del 1998, llista 5, part II, secció B8; Llei per a Escòcia del 1998, llista 5, part II, secció B10, http://www.opsi.gov.uk/acts/acts1998/ukpga_19980046_en_1.

[120] Comissió sobre l'Autonomia Escocesa, *Serving Scotland Better: Scotland and the United Kingdom in the 21st Century*, informe final (juny del 2009), 62, http://www.commisionscottishdevolution.org.uk/.
[121] Comissió sobre l'Autonomia Escocesa, *Serving Scotland Better: Scotland and the United Kingdom in the 21st Century*, informe final (juny del 2009), 124, http://www.commisionscottishdevolution.org.uk/.

[122] Vegeu, per exemple, Govern Escocès, *Decidir el futur d'Escòcia* (agost del 2007), 3, 8-9, http://www.scotland.gov.uk/Publications/2007/08/13103747/0.

[123] Llei per a Escòcia del 1998, art. 56-57.

[124] Ministeri de Justícia, *Governance of Britain - War Powers and Treaties: Limiting Executive Power* (octubre del 2007 - març del 2008), http://www.justice.gov.uk/consultations/cp2607.htm.

[125] Ministeri d'Economia i Finances, *Public Expenditure Statistical Analyses 2009* (July 2009), taula 4.2, «Public sector expenditure on services by function, 1987-88 to 2009-09», 66, http://www.hm-treasury.gov.uk/pespub_pesa09.htm.

[126] Vegeu Hansard HC Deb, 9 de setembre de 2009, c 2000W i HC, 22 d'octubre de 2009, C1634W; GERS 2006-2007, taula 6.4, http://www.scotland.gov.uk/Resource/Doc/228544/0061858.pdf.

[127] Ministeri de Defensa, *UK Defence Statistics 2009* (setembre del 2009), taula 2.2, «Location of service and personnel in the United Kingdom», 51, http://www.dasa.mod.uk/modintranet/UKDS/UKDS2009/pdf/UKDS2009.pdf.

[128] Govern Escocès, *Scottish Social Attitudes Survey 2007 Core Module Report 1: Attitudes to Government in Scotland (May 2008)* (maig del 2008), http://www.scotland.gov.uk/Publications/2008/05/16095134/13.

[129] Oficina d'Escòcia, *Shaping Scotland's Parliament: Report of the Consultative Steering Group on the Scottish Parliament* (desembre del 1998), http://www.scotland.gov.UnitedKingdom/library/documents-w5/rcsg-00.htm.

[130] Comissió electoral, *Scottish Elections 2007: The independent review of the Scottish Parliament and local government elections 3 July 2007* (octubre del 2007), http://www.electoralcommission.org.uk/document-summary?assetid=13223.

[131] Govern Escocès, *Scottish Social Attitudes Survey 2007 Core Module Report 1: Attitudes to Government in Scotland (May 2008)*, http://www.scotland.gov.uk/Publications/2008/05/16095134/13.